

ผลการดำเนินงานของ กระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปี พ.ศ. 2563

Performances of the Ministry of Industry
Fiscal Year 2020

Digital Transformation

สารรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงอุตสาหกรรม

ประเทศไทยกำลังเผชิญกับสภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี วิกฤตการณ์ภัยแล้ง รวมไปถึงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โควิด-19 ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจโลกในปัจจุบัน

ดังนั้น เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ให้เกิดการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน สอดรับกับบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป กระทรวงอุตสาหกรรม จึงมุ่งมั่นที่จะสานต่อนโยบายรัฐบาลและภารกิจของกระทรวงในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไทยไปสู่อุตสาหกรรม 4.0 ควบคู่ไปกับการแก้ไขปัญหา การให้ความช่วยเหลือ และการออกมาตรการเยียวยาความเดือดร้อนของผู้ประกอบการ และประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 เพื่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และกระตุ้นเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ โดยได้รับความร่วมมือจากภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งมีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

การขับเคลื่อนนโยบายทางเศรษฐกิจ จากการวางรากฐานอุตสาหกรรมไทยไปสู่อนาคต ร่วมผลักดัน เร่งสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพการผลิต ให้กับภาคอุตสาหกรรมไทยอย่างต่อเนื่อง โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม นำไปสู่การเป็นโรงงานอัจฉริยะ พร้อมทั้งยกระดับ EEC ให้เป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของภูมิภาค รองรับการพัฒนาคลุ่มอุตสาหกรรม S-Curve อีกทั้งการพัฒนาท่าเรือมาบตาพุด และการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม Smart Park

การให้ความช่วยเหลือและบริการสำหรับผู้ประกอบการและประชาชน ด้วยการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ให้เข้าถึงแหล่งเงินทุน เพื่อเสริมสภาพคล่องทางการเงิน และการพักชำระหนี้ผ่านกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ โดยช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 รวมถึง การช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่อ้อยทั่วประเทศเพื่อซื้อปัจจัยการผลิตและส่งเสริมให้ใช้เทคโนโลยีการแปรรูปที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร นอกจากนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมได้นำน้ำจากขุมเหมืองเก่ามาแก้ไขปัญหามลพิษ และช่วยเหลือภาคการเกษตร

ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม มุ่งให้เกิดเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ Green Industry และ Eco Industry Town โดยมีการจัดการภาคอุตสาหกรรมแบบครบวงจรพร้อมนำนโยบาย BCG โมเดล มาใช้ควบคู่กับการยกระดับเทคโนโลยี

การผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่า และพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมถึงการลดของเสียโดยจัดการทรัพยากรภายในสถานประกอบการ และนำกลับมาใช้ใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ในการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการ โดยการแก้ไขกฎหมายของหน่วยงานในสังกัดของกระทรวงอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการประกอบกิจการ พร้อมนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้รับบริการสามารถเข้าถึงงานบริการ งานอนุญาตต่าง ๆ ได้รวดเร็วขึ้น

และจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 กระทรวงอุตสาหกรรม ได้เร่งวางมาตรการป้องกัน ฝึกระวัง และกำกับดูแล โดยกำชับให้ทุกฝ่ายปฏิบัติตามมาตรการด้านสาธารณสุขอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกัน การติดเชื้ภายในสถานประกอบกิจการโรงงาน

ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรม ยังคงมุ่งมั่นให้บริการผู้ประกอบการโรงงาน และประชาชน เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมไทย และเศรษฐกิจของประเทศให้เข้มแข็งและยั่งยืนสืบไป

สุริยะ อังสุโร

(นายสุริยะ อังสุโร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

สารปลัด

กระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานด้านเศรษฐกิจที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ กำกับดูแล ส่งเสริมพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม ทั้งผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน โดยมีนโยบายภายใต้แนวคิด ตลาดและนวัตกรรม นำอุตสาหกรรมไทย “ผลิตได้ ขายได้ อยู่ด้วยกันได้” เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย S-Curve และ New S-Curve โดยมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิต อาทิเช่น รถยนต์ไฟฟ้า EV เครื่องมือแพทย์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และ อุตสาหกรรมอาหารในอนาคต

การส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่ 4.0 โดยการนำระบบเทคโนโลยีมาสนับสนุนการทำงาน ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และ ปลายน้ำ เพื่อยกระดับการผลิต เช่น การบริหารจัดการสินค้าคงคลัง (Dead Stock Management) การบริหารทรัพยากรขององค์กร (Enterprise Resource Planning : ERP) สร้างผลิตภาพในการผลิต (Productivity) การจัดทำ E-catalog E-commerce และพัฒนาระบบโลจิสติกส์ E-Logistic พร้อมทั้งมีการนำหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ (Automation) มาใช้ในกระบวนการผลิต เพื่อลดความสูญเสีย สร้างประสิทธิภาพให้กับผู้ประกอบการ ต่อยอดงานวิจัย (R&D) และนวัตกรรม ส่งเสริมให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ให้กับผลิตภัณฑ์ควบคู่ไปกับการสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster) ของผู้ประกอบการ ลดการแข่งขัน เกิดพันธมิตรทางการค้า

การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Investment Promotion) โดยยกระดับโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) อีกทั้งได้ดำเนินการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดน (SEZ) ได้แก่ จังหวัดสระแก้ว สงขลา ตาก อุบลราชธานี และอุดรธานี การพัฒนาท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ 3 การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม Smart Park โดยมีแนวคิดการกระจายสินค้าในการสร้างเศรษฐกิจให้กับภูมิภาค

การยกระดับอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Factory 4.0) โดยมุ่งผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรม ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเข้าสู่ 4.0 ที่มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมแบบครบวงจร การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเข้าสู่ Green Industry และ Eco Industrial Town ซึ่งได้ดำเนินการไปแล้ว 15 จังหวัด 18 พื้นที่

การเชื่อมโยงและพัฒนาระบบฐานข้อมูลแบบบูรณาการ (Big Data) เร่งผลักดันการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและระบบสารสนเทศที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้กับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ระหว่างหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เช่น กรมสรรพากร ธนาคารแห่งประเทศไทย กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการนำระบบ E-Service ต่างๆ มาบริการ ผ่านช่องทางออนไลน์ (i-Industry) พัฒนา Platform ระบบฯ i-Connect โดยบูรณาการข้อมูลให้เชื่อมโยงเป็นฐานข้อมูลกลาง (Big Data) สามารถนำมาใช้ประกอบการวิเคราะห์ Demand และ Supply ภาคการผลิต รวมทั้งการเพิ่มทักษะพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัล

ซึ่งในปี พ.ศ. 2564 - 2565 กระทรวงอุตสาหกรรม มุ่งตอบสนองนโยบายรัฐบาลในเรื่อง BCG Model คือ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และเศรษฐกิจสีเขียว

(Green Economy) โดยบูรณาการความร่วมมือกับกระทรวง การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อน การดำเนินการโครงการ และตามที่รัฐบาลไทยได้รับเป็นเจ้าภาพ ในการประชุมความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชียแปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation : APEC) ที่กำหนด จัดขึ้นในเดือนพฤศจิกายน 2565 และจะนำเสนอผลงาน อาทิเช่น การผลิตเม็ดพลาสติกชีวภาพ ผลิตภัณฑ์สุขภาพ การทำกระดูกเทียม ข้อเท้าเทียม หรือฟันเทียม ซึ่งเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มในระดับสูง (Value Added) ให้กับผลิตภัณฑ์

นอกจากนี้ กระทรวงอุตสาหกรรม ได้นำ Digital Transformation มาใช้เป็นเครื่องมือ เพื่อช่วยสร้าง ปรับเปลี่ยน และเสริมการทำงานของหน่วยงาน และช่วยเหลือธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม อาทิเช่น ระบบควบคุมในรถยนต์ ระบบ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะการแพทย์ด้านการผ่าตัด พร้อมทั้ง ได้นำนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลเข้ามาบูรณาการร่วมกับภาครัฐ และเอกชนในการส่งเสริมพัฒนาภาคธุรกิจอุตสาหกรรม

เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ระลอกใหม่ที่เกิดขึ้น กระทรวงอุตสาหกรรม มีความห่วงใยผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ทุกภาคส่วน จึงได้ออกมาตรการพักชำระหนี้ให้กับภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม SMEs ถึงเดือนธันวาคม 2564 รวมทั้งได้ออก สินเชื่อใหม่ๆ เพื่อให้ SMEs ให้เข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยผ่าน กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ เพื่อพยุงเศรษฐกิจ ในยุคโควิด -19 และขอให้ผู้ประกอบการ ทุกท่านปฏิบัติตามคู่มือ รวมทั้งวิธีการป้องกันการแพร่ระบาด ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัด กรมโรงงานอุตสาหกรรม การนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย ได้ให้คำแนะนำอย่างเคร่งครัด

ทั้งนี้ จึงถือโอกาสนี้ขอขอบคุณทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ที่มุ่งมั่นทำงาน ให้โครงการและการดำเนินงานต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่อง สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย เพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม ประเทศชาติ และประชาชนโดยส่วนรวม

(นายกอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์)
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ผู้บริหาร กระทรวงอุตสาหกรรม

นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายธีระยุทธ วานิชชัง
ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงอุตสาหกรรม

นายสุชาติ ไตรแสงรุจิระ
ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายกชชนนท์ อัยยปัญญา
เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

นางสาวสุชาดา แทนทรัพย์
โฆษกกระทรวงอุตสาหกรรม

นายอนุพงศ์ กำปนาด
หัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี

ผู้บริหาร กระทรวงอุตสาหกรรม

นายกอบชัย สังสีทริสวัสดิ์
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นางวรรณ ชิตอรุณ
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นายสุรพล ชามาตย์
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นายภาณุวัฒน์ ตรียางกูรศรี
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบกระบวนการผลิต

นายจุลพงษ์ ทวีศรี
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านส่งเสริมอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ

ผู้บริหาร กระทรวงอุตสาหกรรม

นายสุระ เพชรพิรุณ

หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายสมพล โคนไธสง

ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายเดชา จาตุรณานันท์

ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายบรรจง สุกรีธา

ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายนิรันดร์ ยิ้มหิธรานนท์

ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายไบน้อย สุวรรณชาติ

ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายทวัน ทวีถาวรสวัสดิ์

ผู้ช่วยปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นายทองชัย ชวลิตพิเชฐ

ผู้อำนวยการสำนักงาน
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นายเอกภัทร วงสุวรรณ

เลขาธิการคณะกรรมการ
อ้อยและน้ำตาลทราย

นายประกอบ วิวิธจินดา

อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

นายวิชญ์ ทับเที่ยง

อธิบดีกรมอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่

นายณัฐพล รังสิตพล

อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

นายวันชัย พนมชัย

เลขาธิการสำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

นายวีริศ อัมระปาล

ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย

นางสาวนารถนารี รัฐปัตย์

กรรมการผู้จัดการธนาคารพัฒนา
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
แห่งประเทศไทย

ผู้บริหาร กระทรวงอุตสาหกรรม

สถาบันเครือข่าย

นายอริศานต์ วายูภาพ
ผู้อำนวยการสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ

นายสมหวัง บุยุรัชไชย
ผู้อำนวยการสถาบันไทย-เยอรมัน

นางอนงค์ ไพจิตรประภาภรณ์
ผู้อำนวยการสถาบันอาหาร

นายชาญชัย สิริเกษมเลิศ
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนา
อุตสาหกรรมสิ่งทอ

นางพรรณิ อังศุสิงห์
ผู้อำนวยการสถาบันรับรอง
มาตรฐานไอเอสโอ

นายพิสิฐ รังสฤษฏ์วุฒิกุล
ผู้อำนวยการสถาบันยานยนต์

นายณัฐ รุจิรัตน์
ผู้อำนวยการสถาบันไฟฟ้าและ
อิเล็กทรอนิกส์

นายรณนทน์ พรายจันทร์
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม

นายวิโรจน์ ไรจน์วัฒนชัย
ผู้อำนวยการสถาบันเหล็กและ
เหล็กกล้าแห่งประเทศไทย

นายวีระ ขวัญเลิศจิตต์
ผู้อำนวยการสถาบันพลาสติก

นายจักรพร อุ่นจิตต์
ผู้อำนวยการสถาบันการก่อสร้าง
แห่งประเทศไทย

สารบัญ

2

สารรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรม

4

สารปลัด
กระทรวงอุตสาหกรรม

6

ผู้บริหาร
กระทรวงอุตสาหกรรม

16

ส่วนที่ 1
แผนภูมิโครงสร้าง
กระทรวงอุตสาหกรรม

18

ส่วนที่ 2
วิสัยทัศน์ พันธกิจ
แผนปฏิบัติการ
งบประมาณ

22

ส่วนที่ 3
สถานการณ์เศรษฐกิจ
และแนวโน้ม
อุตสาหกรรม

28

ส่วนที่ 4
ผลงานสำคัญ

70

ส่วนที่ 5
ผลการดำเนินงาน
ตามแผนปฏิบัติราชการ
กระทรวงอุตสาหกรรม

72

แผนปฏิบัติราชการที่ 1
การเสริมสร้างศักยภาพ
ของภาคอุตสาหกรรม
ให้เติบโตและเข้มแข็ง

84

แผนปฏิบัติราชการที่ 2
การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน
ให้เอื้อต่อการลงทุน
และการพัฒนาอุตสาหกรรม

87

แผนปฏิบัติราชการที่ 3
การส่งเสริมและพัฒนา
อุตสาหกรรมให้เป็นมิตร
กับสังคมและสิ่งแวดล้อม

98

แผนปฏิบัติราชการที่ 4
การพัฒนาสมรรถนะ
องค์กรเพื่อให้บริการ
อย่างมีคุณภาพ

แผนภูมิโครงสร้าง กระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักงานรัฐมนตรี

กลุ่มภารกิจด้านเศรษฐกิจ
อุตสาหกรรม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สำนักงานคณะกรรมการ
อ้อยและน้ำตาลทราย

กลุ่มภารกิจด้านกำกับ
ตรวจสอบกระบวนการผลิต

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่

สถาบันเครือข่าย

- 1) สถาบันไทย-เยอรมัน
- 2) สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ
- 3) สถาบันอาหาร
- 4) สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ
- 5) สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ
- 6) สถาบันยานยนต์
- 7) สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- 8) สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย
- 9) สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- 10) สถาบันการก่อสร้างแห่งประเทศไทย
- 11) สถาบันพลาสติก

กระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักงานปลัด
กระทรวงอุตสาหกรรม

กลุ่มภารกิจด้านส่งเสริม
อุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

สำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

รัฐวิสาหกิจ

- การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

หน่วยงานที่ดูแลร่วมกับกระทรวงการคลัง

1. ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
แห่งประเทศไทย
2. กองทุนรวมเพื่อร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม

วิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนปฏิบัติราชการ งบประมาณ

พันธกิจ

1. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็ง และสามารถแข่งขันได้ ในตลาดโลก
2. ขับเคลื่อนและพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม 4.0
3. ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. บูรณาการดำเนินงานหน่วยงานภายใน และภายนอกกระทรวงเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

วิสัยทัศน์

“ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่ 4.0 เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของไทยให้เติบโตไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.6 ภายในปี 2565”

ค่านิยม

ACCOUNTABILITY
รับผิดชอบในหน้าที่

INTEGRITY
มีความซื่อสัตย์สุจริต

SUGGESTION
เสนอแนะอย่างสร้างสรรค์

ACHIEVEMENT MOTIVATION
มุ่งผลสัมฤทธิ์

แผนปฏิบัติการราชการกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2563

1. การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง

เป้าหมาย

เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศและอุตสาหกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต โดยเน้นงานวิจัย การต่อยอดงานวิจัยและพัฒนา การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มผลิตภาพและพัฒนามาตรฐานให้ภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่คุณค่า มีความสามารถในการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น

แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมงานวิจัย การต่อยอดงานวิจัยและพัฒนา การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม
- 2) พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่คุณค่าให้เป็นผู้มีสมรรถนะสูง ทั้งด้านทักษะการผลิต การบริหารจัดการ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
- 3) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดหาวัตถุดิบ เพื่อรองรับความต้องการในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
- 4) พัฒนามาตรฐาน การตรวจสอบรับรองระบบงานและผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับภาคอุตสาหกรรมและเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

2. การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรม

เป้าหมาย

เพื่อสนับสนุน สร้างโอกาส และลดอุปสรรค ในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนา

- 1) ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และกระบวนการต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม
- 2) กำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม และพัฒนาระบบข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เพื่อชี้แนะและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม
- 3) ศึกษาและกำหนดพื้นที่/ปรับปรุงผังเมืองให้เหมาะสมกับการพัฒนาอุตสาหกรรม
- 4) พัฒนาขีดความสามารถของศูนย์บริการให้บริการ และห้องทดสอบให้สามารถบริการงานเสริมสร้างธุรกิจอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 5) บูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม

3. การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการดำเนินกิจการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้พัฒนาสู่ความยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนากลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- 2) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)
- 3) บริหารจัดการภาคอุตสาหกรรมครบวงจร โดยเน้นการใช้ประโยชน์จากภาคอุตสาหกรรม
- 4) ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม
- 5) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชนอย่างต่อเนื่อง

4. การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ

เป้าหมาย

เพื่อพัฒนาระบบและความสามารถของบุคลากรในการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ และประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล และสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

แนวทางการพัฒนา

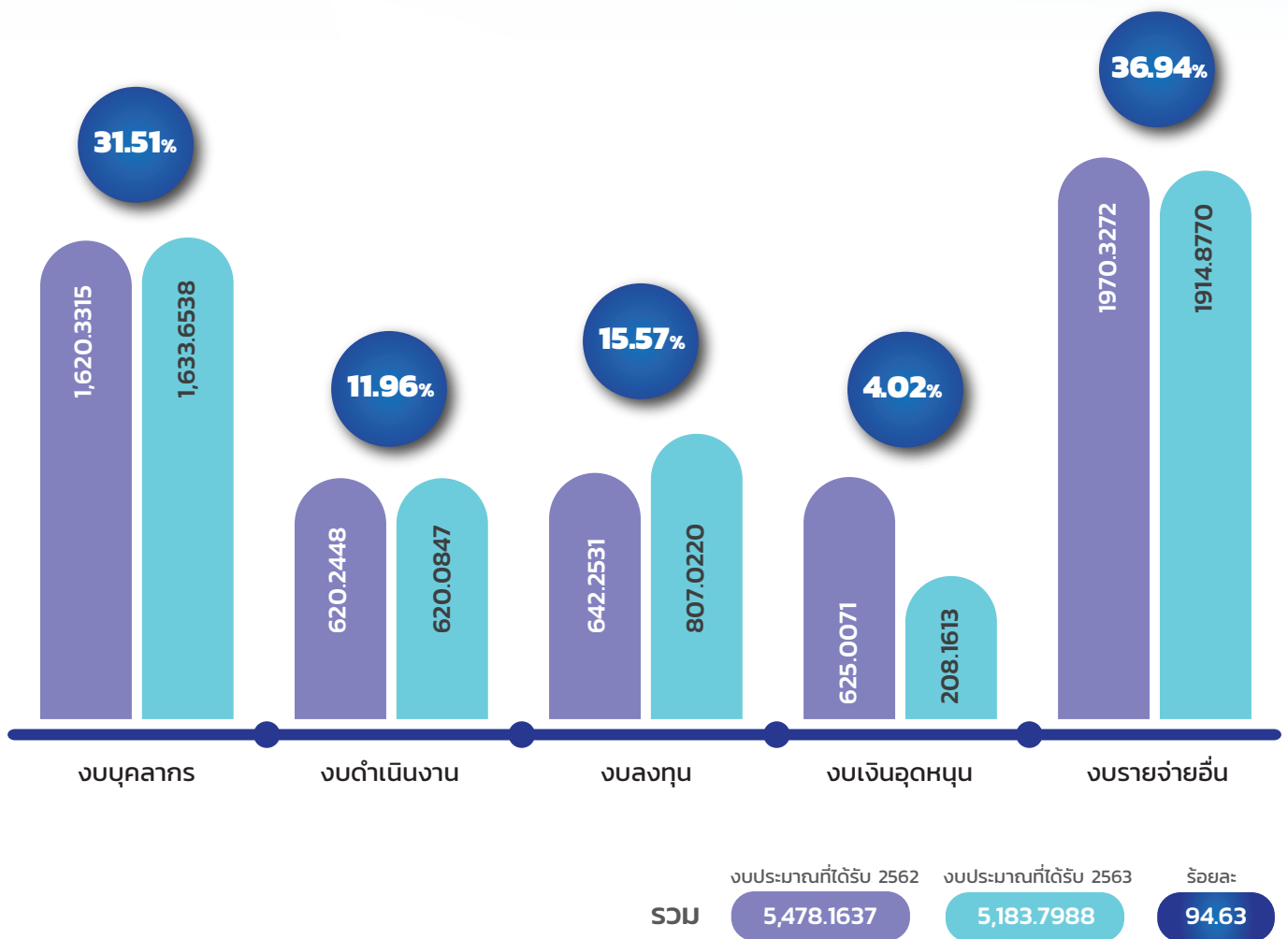
- 1) ส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาลและการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
- 2) ปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน จัดหาทรัพยากรให้เหมาะสม พัฒนาเครื่องมือและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) พัฒนาศักยภาพบุคลากรของกระทรวงอุตสาหกรรม
- 4) สร้างภาพลักษณ์ที่ดีในการให้บริการอย่างมีคุณภาพของกระทรวงอุตสาหกรรม

งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2563

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 กระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งสิ้น 5,183.7988 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 5.37 (จำนวน 294.3649 ล้านบาท) เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

โดยปี พ.ศ. 2563 มีงบประมาณที่ได้รับจัดสรรมากที่สุด คือ งบรายจ่ายอื่น รวม 1,914.8770 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 36.94 รองลงมาเป็นงบบุคลากร จำนวน 1,633.6538 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 31.51 งบลงทุน จำนวน 807.0220 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 15.57 งบดำเนินงาน จำนวน 620.0847 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 11.96 และงบเงินอุดหนุน จำนวน 208.1613 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.02 ของงบประมาณทั้งหมด

ส่วนที่ 3

สถานการณ์เศรษฐกิจ
ในปี พ.ศ. 2563

และแนวโน้มของอุตสาหกรรม
ในปี พ.ศ. 2564

สถานการณ์เศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2563

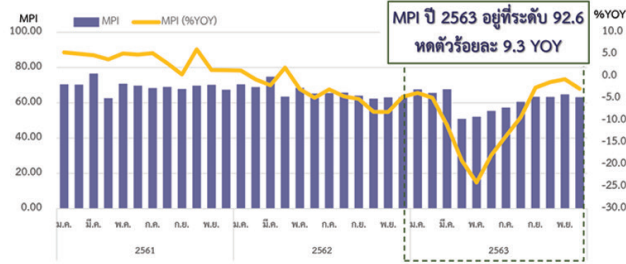
ในปี พ.ศ. 2563 เศรษฐกิจของประเทศไทยและทั่วโลกได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ก่อให้เกิดการชะลอตัวของอุปสงค์ อุปทาน ในหลายอุตสาหกรรม และส่งผลกระทบต่อเนื้องมายังภาคอุตสาหกรรมไทย สะท้อนจากตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม (GDP ภาคอุตสาหกรรม) ปี พ.ศ. 2563 ที่หดตัวลง ร้อยละ 5.7 เมื่อเทียบกับในปี พ.ศ. 2562 เช่นเดียวกับดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ปี พ.ศ. 2563 หดตัวร้อยละ 9.3 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2562 และอัตราการใช้กำลังการผลิต (Capacity Utilization: CAPU) อยู่ที่ระดับร้อยละ 61.0 ซึ่งปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2562 ซึ่งอยู่ในระดับร้อยละ 66.3

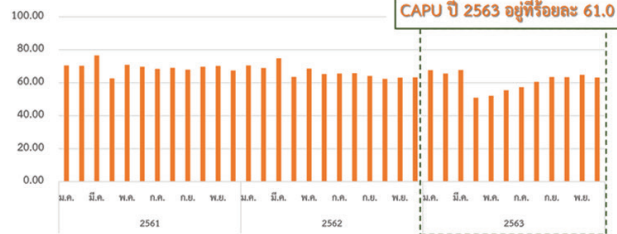
1. ภาพรวมสถานการณ์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. 2563

ในส่วนภาพรวมการส่งออก ปี พ.ศ. 2563 มีมูลค่า 231,468.43 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หดตัวร้อยละ 6.0 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2562 ในขณะที่การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม (หักทอง มีมูลค่า 172,439.74 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) หดตัวร้อยละ 8.8 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2562 ด้านตลาดส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมหลักของไทยยังสามารถขยายตัว โดยเฉพาะตลาดสหรัฐอเมริกาและจีน อย่างไรก็ตาม ภายใต้วิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้น อุตสาหกรรมหลายประเภทได้รับอานิสงค์ขยายตัวเพิ่มขึ้น จากความกังวลต่อสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 ที่ยังไม่คลี่คลายลง รวมถึงพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปตามวิถีชีวิตใหม่ โดยสรุปทิศทางอุตสาหกรรมหลักในปี พ.ศ. 2563 และแนวโน้มปี พ.ศ. 2564 ได้ดังต่อไปนี้

Manufacturing Production Index (MPI) : ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม

Capacity Utilization (CAPU) : อัตราการใช้กำลังการผลิต

อุตสาหกรรมสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อ MPI ในปี 2563

<p>อุตสาหกรรมอาหาร ขยายตัวเกือบทุกรายการ เช่น ปลาทูน่ากระป๋อง ผักและผลไม้บรรจุกระป๋อง รวมทั้งอาหารสัตว์สำเร็จรูป เป็นต้น</p> <p>เครื่องใช้ไฟฟ้า ขยายตัวตามวิถีชีวิตผู้บริโภคที่อยู่บ้านและ WFH มากขึ้น ขณะที่ตลาดอิเล็กทรอนิกส์ยังคงเติบโตตามตลาดโลกอย่างต่อเนื่อง</p> <p>เภสัชภัณฑ์ เครื่องมือและอุปกรณ์การแพทย์ ขยายตัวตามความต้องการของผู้บริโภคที่เพิ่มสูงขึ้นทั้งยาฆ่าเชื้อ ยาเม็ด และถุงมือยางถุงมือตรวจโรค</p>	<p>ยานยนต์ หดตัวเกือบทุกประเภท เช่น รถยนต์นั่ง เครื่องยนต์ อุปกรณ์และชิ้นส่วน ตามกำลังซื้อผู้บริโภคที่ชะลอตัวลง</p> <p>การผลิตสิ่งทอ ผ้าฝ้าย เสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า เครื่องหนัง รวมทั้งเครื่องประดับหดตัวลงเนื่องจากความกังวลต่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19</p> <p>การผลิตน้ำมัน ในภาพรวมหดตัวลง โดยเฉพาะน้ำมันเครื่องบิน ตามจำนวนเที่ยวบินเชิงพาณิชย์ที่ลดลง</p>
---	---

ที่มา สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

- อุตสาหกรรมที่มีการขยายตัว ได้แก่ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ที่สนับสนุนการทำงานที่บ้าน (work from home) และสินค้าด้านเภสัชภัณฑ์ โดยกลุ่มสินค้าหลัก มีดังนี้

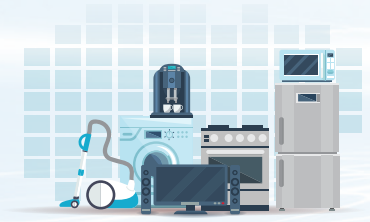
ผลิตภัณฑ์อาหาร

การผลิตขยายตัวตามอุปสงค์ในประเทศคู่ค้าหลักที่มีความต้องการสำรองอาหารเพิ่มขึ้น ประกอบกับอุปสงค์ภายในประเทศปรับตัวเพิ่มขึ้นตามมาตรการกระตุ้นทางเศรษฐกิจของภาครัฐ อาทิ บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โครงการเราเที่ยวด้วยกัน ซุปเปอร์ดีมีคืน คนละครึ่งเราชนะ และ ม.33 เรารักกัน เป็นต้น ก่อให้เกิดการบริโภคและการจับจ่ายสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีพมากขึ้น เช่น ผลิตภัณฑ์ปลาทูน่า/ซาร์ดีนกระป๋อง ปลาแช่แข็ง ผลไม้และผักบรรจุกระป๋อง/แช่แข็ง โดยเฉพาะข้าวโพดหวานกระป๋อง ขยายตัวสูงถึงร้อยละ 43.0 และผลิตภัณฑ์นมผง ขยายตัวเกือบร้อยละ 70.0 เมื่อเทียบกับปีก่อน รวมถึงอาหารสัตว์สำเร็จรูปที่มีการขยายตัวเช่นเดียวกัน

เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

การผลิตมอเตอร์ไฟฟ้า หม้อแปลงไฟฟ้า สายไฟฟ้า สายเคเบิล ขยายตัวเพิ่มขึ้นตลอดจนการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทตู้เย็น กระจกน้ำร้อน มีการขยายตัวตามความต้องการผู้บริโภคที่จำเป็นต้องใช้ในช่วงกักตัวอยู่บ้านทั้งภายในและต่างประเทศ ในส่วนการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ มีการขยายตัวต่อเนื่องตามความต้องการของตลาดโลก โดยเฉพาะสินค้าประเภทเซมิคอนดักเตอร์ (Semiconductor) และ แผงวงจรรวม (Integrated Circuit: IC) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โทรศัพท์มือถือ และคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล รวมทั้ง Printer โดยมีการผลิตเพิ่มขึ้นตามการใช้งานนอกสถานที่/การทำงานที่บ้าน

เภสัชภัณฑ์ เครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการแพทย์

การผลิตเภสัชภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ ยาที่ใช้รักษาโรค ขยายตัวตามความต้องการดูแลใส่ใจสุขภาพที่เพิ่มขึ้นของผู้บริโภคทั้งภายในและต่างประเทศ โดยเฉพาะการผลิตถุงมือยาง ถุงมือตรวจ ที่ขยายตัวตามความต้องการใช้ที่สูงขึ้นทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และญี่ปุ่น

- **อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบ ได้แก่ กลุ่มสินค้าคงทนและสินค้าฟุ่มเฟือย โดยกลุ่มหลัก มีดังนี้**

ยานยนต์ (รถยนต์ รถจักรยานยนต์ อุปกรณ์และชิ้นส่วน)

การผลิตรถยนต์หดตัวเกือบทุกประเภท เช่น รถยนต์นั่งขนาดเล็ก เครื่องยนต์ อุปกรณ์และชิ้นส่วน ขณะที่รถยนต์นั่งความจุกระบอกสูบเกิน 2,400 cc. ยังคงขยายตัวอย่างไรก็ดี ทิศทางการผลิตรถยนต์มีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้น จากการกระตุ้นตลาดในช่วงงานมหกรรมยานยนต์ในปี พ.ศ. 2563 รวมถึงคำสั่งซื้อของประเทศคู่ค้าหลักของไทยปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยการผลิตรถยนต์ในปี พ.ศ. 2563 ผลิตเป็นจำนวน 1.43 ล้านคัน ทั้งนี้สภาพอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คาดการณ์ว่าจะมีการผลิตรถยนต์เป็นจำนวนราว 1.5 ล้านคันในปี พ.ศ. 2564

สิ่งทอ เครื่องแต่งกาย รองเท้า เครื่องหนัง และเครื่องประดับ อัญมณี

การผลิตหดตัวลงทุกรายการสินค้า เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น ทั้งการผลิตสิ่งทอชิ้นต้น เสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า ผลิตภัณฑ์หนัง และการผลิตเครื่องประดับเพชรพลอยเทียมประเภทต่าง ๆ การปิดโรงงานผลิตในช่วงต้นปี ส่งผลให้การผลิตรถหดตัวลง ประกอบกับผลกระทบจากโควิด-19 ที่ส่งผลให้ลูกค้าชะลอคำสั่งซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยลง ทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออก

ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม

การผลิตน้ำมันสำหรับเครื่องบินหดตัวมากกว่าร้อยละ 50.0 ตามจำนวนเที่ยวบินเชิงพาณิชย์ที่ลดลง สืบเนื่องจากการเดินทางระหว่างประเทศหดตัว การชะลอตัวของนักท่องเที่ยว และมาตรการล็อกดาวน์ในหลายประเทศในช่วงต้นปี รวมถึงการชะลอตัวของภาคการผลิตในบางอุตสาหกรรม และการสัญจรเดินทางเพื่อดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เบบางลดลงทั้งปี ส่งผลให้ภาพรวมการผลิตน้ำมันของปี พ.ศ. 2563 หดตัวลง

แนวโน้มของภาคอุตสาหกรรมในปี พ.ศ. 2564

กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) คาดการณ์ตัวเลข MPI ในปี พ.ศ. 2564 ซึ่งจะกลับมาขยายตัวที่ร้อยละ 2.0-3.0 และ GDP ภาคอุตสาหกรรม คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.5-3.5 โดยได้ปัจจัยสนับสนุนจาก

1. ความเชื่อมั่นจากการจัดการและการเร่งฉีดวัคซีน โควิด-19 ในปัจจุบันได้ดำเนินการแล้วในหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทย
2. การปรับตัวดีขึ้นของอุปสงค์ภายในประเทศตามมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจต่าง ๆ
3. การฟื้นตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก
4. แรงขับเคลื่อนจากการเบิกจ่ายภายใต้กรอบงบประมาณของภาครัฐ และ
5. ฐานการขยายตัวที่ต่ำผิดปกติในปี พ.ศ. 2563

อย่างไรก็ตาม อัตราการขยายตัวของภาคการผลิตยังคงมีความไม่แน่นอน เนื่องจากผลกระทบจากการระบาดระลอกที่ 2 ของโควิด-19 ในประเทศไทยตั้งแต่เดือนธันวาคม 2563 ทั้งนี้ ภายใต้การสร้างความเชื่อมั่นของภาครัฐ ผ่านการกระจายวัคซีนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม และการสร้างบรรยากาศการจับจ่ายใช้สอยผ่านมาตรการของภาครัฐอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยสำคัญในการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทย นอกจากนี้ อุตสาหกรรมไทยหลายอุตสาหกรรมยังอยู่ในห่วงโซ่การผลิตโลกและมีการค้าขายกับต่างประเทศเป็นหลัก ซึ่งนับเป็นปัจจัยในการฟื้นตัวที่สำคัญยิ่ง ซึ่งการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมเหล่านี้อาจจะดำเนินไปตามทิศทาง การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกเป็นสำคัญ

ส่วนที่ 4 ผลงานสำคัญ

ด้วยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 กระทรวงอุตสาหกรรม ภายใต้การขับเคลื่อนของนายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม มุ่งเน้นการขับเคลื่อนและพัฒนาอุตสาหกรรม เชื่อมโยงและพัฒนาระบบฐานข้อมูลแบบบูรณาการ โดยวางรากฐานอุตสาหกรรมไทยไปสู่อนาคต ภายใต้แนวนโยบาย และยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี จึงได้มีขับเคลื่อนการดำเนินงานโครงการที่สอดคล้องกับนโยบายสำคัญ (Agenda) ของกระทรวงอุตสาหกรรม 5 ด้าน ดังนี้

1. การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย (S-Curve)

กระทรวงอุตสาหกรรม ตระหนักถึงความสำคัญในการปรับเปลี่ยนภาคอุตสาหกรรม เพื่อช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย จึงได้ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิต และอุตสาหกรรมที่พัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรมต่าง ๆ ประกอบด้วยการต่อยอดอุตสาหกรรมกลุ่มเดิมที่มีศักยภาพ (First S-Curve) และการเติมอุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในสถานประกอบการ โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1. การขับเคลื่อนการดำเนินงานพัฒนาอุตสาหกรรม เป้าหมาย ตามมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแล้ว ดังนี้

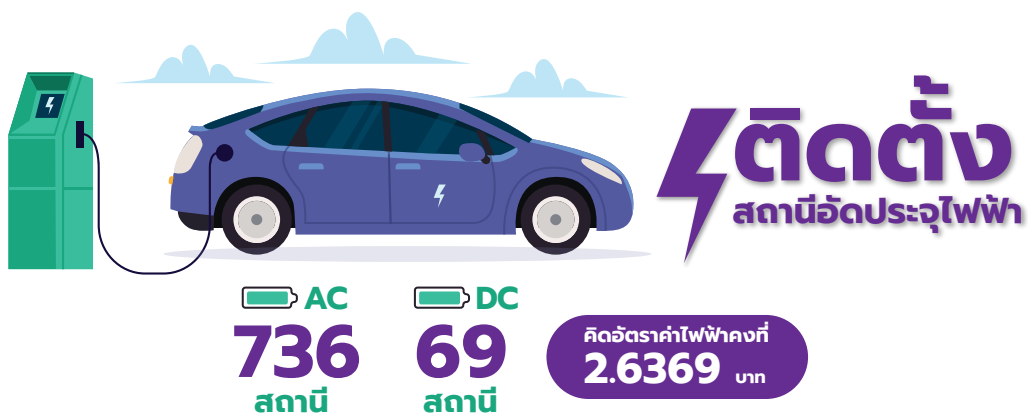
1) มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดยเมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2563 นายกรัฐมนตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายยานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติขึ้น เพื่อเป็นกลไกในการกำหนดนโยบาย เร่งรัด และติดตามการดำเนินงานขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้มีการประชุมครั้งที่ 1/2563 เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2563 โดยมีนายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ที่ประชุมมีมติเร่งรัดให้เกิดการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าภายใน 5 ปี และให้กระทรวงอุตสาหกรรม ทารือกับคณะกรรมการ/อนุกรรมการที่มีอยู่ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บูรณาการขับเคลื่อนมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรมตามแผน EV Roadmap 30@30 ดังนี้

1.1) ด้านการกระตุ้นความต้องการยานยนต์ไฟฟ้า เมื่อวันที่ 13 เมษายน 2563 กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และสำนักงบประมาณ ร่วมกันพิจารณาเพิ่มเติมคุณลักษณะของรถยนต์ไฟฟ้า อาทิ กำลังมอเตอร์ไฟฟ้า (Kilowatt) ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานรัฐสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดทำ TOR เพื่อจัดหารถยนต์ไฟฟ้า โดยสำนักงบประมาณจะนำไปปรับปรุงคุณสมบัติเพิ่มเติมสำหรับรถยนต์ในบัญชีมาตรฐานราคาครุภัณฑ์ ซึ่งจะมมีผลบังคับใช้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

1.2) ด้านการส่งเสริมการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พิจารณาเพิ่มเติมประเภทกิจการผลิตจักรยานยนต์ไฟฟ้า สามล้อไฟฟ้า รถบัสไฟฟ้า รวมทั้งชิ้นส่วนที่สำคัญ และขยายเปิดให้การส่งเสริมการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าเพิ่มเติมภายใต้เงื่อนไขที่เข้มขันขึ้น เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ซึ่งคาดว่าจะเปิดให้การส่งเสริมได้ภายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

1.3) ด้านความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน ภาครัฐและภาคเอกชนได้มีการติดตั้งสถานีอัดประจุไฟฟ้า AC แล้ว 736 สถานี และ DC 69 สถานี และอยู่ระหว่างจัดทำแผนติดตั้งสถานีเครือข่ายเพิ่มเติมในปีหน้าตามเส้นทางระหว่างเมือง โดยมีระยะห่างจุดละ 70 กิโลเมตร ทั้งนี้ คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ได้เห็นชอบให้มีการคิดอัตราค่าไฟฟ้าคงที่ 2.6369 บาทต่อหน่วยสำหรับสถานีอัดประจุ ในระยะเวลา 2 ปี นอกจากนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมได้เปิดศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติ เพื่อให้บริการทดสอบคุณสมบัติเรื่องเสียงจากยางล้อที่สัมพันธ์นิวม และการยึดเกาะถนนบนพื้นเปียก รวมทั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ประกาศมาตรฐานด้านยานยนต์ไฟฟ้าแล้วจำนวน 21 มาตรฐาน และมีแผนจัดทำอีก 42 มาตรฐานให้เสร็จภายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ตลอดจนได้จัดหา/ติดตั้งเครื่องมือทดสอบสำหรับรถยนต์ไฟฟ้าและรถจักรยานยนต์ไฟฟ้าแล้วรวม 5 เครื่อง โดยอยู่ระหว่างการจัดหาเครื่องมือทดสอบอีกจำนวน 6 เครื่อง คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

Center of Robotic Excellent (CoRE)

2) **มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ** คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2560 โดยตั้งเป้าหมายให้ไทยเป็นผู้นำในการผลิต/การใช้หุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติในอาเซียน โดยมีเทคโนโลยีเป็นของตนเอง และภายใน 5 ปี ภาคอุตสาหกรรมสามารถยกระดับเทคโนโลยีไปสู่การผลิตหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติที่มีความซับซ้อนและมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น โดยความคืบหน้าในการดำเนินงานที่สำคัญ ประกอบด้วย

2.1) **อุตสาหกรรมต่าง ๆ** อาทิ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมยานยนต์ และอุตสาหกรรมปิโตรเคมี มีการลงทุนหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติรวมประมาณ 1.67 แสนล้านบาท ทั้งนี้ เป็นการลงทุนปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตโดยใช้หุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติตามมาตรการส่งเสริม การลงทุนเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตโดยใช้หุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มูลค่าประมาณ 13,894 ล้านบาท

2.2) **ขยายเครือข่าย Center of Robotic Excellent (CoRE)** จาก 9 หน่วยงานเป็น 15 หน่วยงาน เพื่อการพัฒนาบุคลากรและเทคโนโลยี โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 มีการพัฒนา System Integrator อย่างต่อเนื่อง รวม 625 คน บ่มเพาะ Startup 35 กิจการ และพัฒนาหุ่นยนต์ 100 ต้นแบบ

2.3) **พัฒนา Industrial Transformation Platform (ITP) หรือดิจิทัลแพลตฟอร์ม** ร่วมกับ CoRE และบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำธุรกิจและแก้ไขกระบวนการที่เป็นปัญหาของผู้ประกอบการในปัจจุบัน และเชื่อมโยงการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างครบวงจร

3) **มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย (ปี พ.ศ. 2561-2570)** คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2561 โดยมีเป้าหมายให้ประเทศไทยเป็น BIO Hub of ASEAN ภายในปี พ.ศ. 2570 ซึ่งมีความคืบหน้าการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่

3.1) **เสนอร่างพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย** ซึ่งผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และอยู่ระหว่างการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร (ในวาระที่ 2 ชั้นกรรมาธิการ)

3.2) **เร่งรัดและติดตามการลงทุนในอุตสาหกรรมชีวภาพ** โดยปัจจุบันเกิดการลงทุนผลิตแล้วมูลค่ารวม 50,740 ล้านบาท ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และจังหวัดนครสวรรค์ และมีแผนการลงทุนในพื้นที่ขยายผลเพิ่มเติมในจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดลพบุรี และจังหวัดอุบลราชธานี มีมูลค่าการลงทุนรวม 97,490 ล้านบาท

3.3) **ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล** ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 25 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อผลิตภัณฑ์พลาสติกที่ย่อยสลายได้ทางชีวภาพ (ถุงหูหิ้ว ถุงขยะ แก้วพลาสติก งาน ชาม ถาดพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง ซ้อนส้อมพลาสติก หลอดพลาสติก ถุงพลาสติกสำหรับเพาะชำ ฟิล์มคลุมหน้าดิน ขวดพลาสติก ฝาแก้วน้ำ และฟิล์มปิดฝาแก้ว) และได้รับการรับรองผลิตภัณฑ์จากสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำหรับรายจ่ายที่ได้จ่ายไปตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2562 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2564 ที่สำนักงานเศรษฐกิจ

อุตสาหกรรมได้ประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการรับรองผลิตภัณฑ์พลาสติกที่ย่อยสลายได้ทางชีวภาพ และแต่งตั้งคณะทำงานกลั่นกรองการรับรองผลิตภัณฑ์พลาสติกที่ย่อยสลายได้ทางชีวภาพ เพื่อรองรับมาตรการภาษีในการส่งเสริมบรรจุภัณฑ์พลาสติกที่ย่อยสลายได้เองทางชีวภาพ ขณะนี้ผู้ประกอบการได้รับการรับรองแล้ว จำนวน 2 ราย และอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะทำงานกลั่นกรองฯ จำนวน 5 ราย

4) แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2562-2570) คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบ เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2563 ประกอบด้วย 4 มาตรการ โดยบูรณาการการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารแห่งอาเซียนควบคู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และให้ประเทศไทยเป็น 1 ใน 10 ผู้ส่งออกอาหารของโลก ภายในปี พ.ศ. 2570 ดังนี้

4.1) สร้างนักรบอุตสาหกรรมอาหารพันธุ์ใหม่ (Food Warriors) ตลอดห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งได้ดำเนินการสร้างนักรบอุตสาหกรรมอาหารพันธุ์ใหม่แล้ว จำนวน 31,957 ราย

4.2) สร้างนวัตกรรมอาหารอนาคต (Future Food Innovation) มุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบในประเทศ เพื่อยกระดับอาหารอนาคตสู่การผลิตเชิงพาณิชย์หรือสร้างอาหารนวัตกรรมใหม่ ได้แก่ อาหารอนาคต (เช่น อาหารเพื่อสุขภาพ อาหารนักกีฬา อาหารผู้สูงอายุ) และอาหารทั่วไป (เช่น อาหารสำเร็จรูป) ซึ่งได้มีการวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการผลิตและผลิตภัณฑ์ใหม่ ผ่าน Food Innopolis 19 โครงการ รวมทั้งได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ 303 ผลิตภัณฑ์ และพัฒนานวัตกรรมบรรจุภัณฑ์สมัยใหม่เพื่อลดการสูญเสียสินค้าเกษตร 3 กลุ่มผลิตภัณฑ์

4.3) สร้างโอกาสทางธุรกิจ (New Marketing Platform) โดยสร้างช่องทางการตลาด เช่น การจัดงานแสดงสินค้า THAIFEX-Anuga Asia 2020 เป็นต้น

4.4) สร้างปัจจัยพื้นฐานเพื่อเร่งการพัฒนาอุตสาหกรรม (Enabling) ลดปัญหา อุปสรรค ข้อจำกัดทางการค้า เพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ โดยเปิดการส่งเสริมการลงทุนในประเภทกิจการโรงงานผลิตพืช (Plant Factory) โดยมีผู้ประกอบการขอรับการส่งเสริมการลงทุนแล้ว 2 โครงการ รวมถึงมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดการผลิตอ้อยแปลงใหญ่เพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพอ้อยในจังหวัดกำแพงเพชร 1 ระบบ มีเกษตรกรเข้าร่วม 46 ราย พื้นที่ จำนวน 14,555 ไร่

นอกจากนี้ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) อยู่ระหว่างการนำเสนอแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2563-2570) ต่อสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

2. การศึกษาแผนภาพอนาคตและกลยุทธ์ของอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Industry Foresight)

เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรม 4.0 (ระยะที่ 2) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย 2 อุตสาหกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ โดยจากการวิเคราะห์แนวโน้มและรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญใน 2 อุตสาหกรรมข้างต้น พบปัจจัยและแนวโน้มที่มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมดังกล่าว รายละเอียดดังนี้

1) อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ พบว่า ปัจจัยและแนวโน้มที่มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ ได้แก่ การสนับสนุนการใช้เครื่องมือแพทย์ที่ผลิตขึ้นในประเทศไทยผ่านการเบิกจ่ายของหน่วยงานภาครัฐ และการสร้างความเชื่อมั่นให้กับกลุ่มผู้ใช้ในประเทศไทย โดยมียุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ 3 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างมาตรฐานเครื่องมือแพทย์ไทยให้เทียบเท่าสากล (Harmonized National Standards) แบ่งเป็น 3 กลยุทธ์ ดังนี้ 1) การสร้างความพร้อมให้กับบุคลากร เช่น การสร้างและพัฒนาบุคลากรเพื่อจัดตั้งสภาความร่วมมือด้านผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์แห่งประเทศไทย (The Medical Products Consortium of Thailand: MPCT) การอบรมหลักสูตรเบื้องต้นของ MPCT และหลักสูตรมาตรฐานวิชาชีพเภสัชกรรม (Medical Regulation Affairs) ในมหาวิทยาลัย 2) การสร้างความพร้อมของโครงสร้างด้านต่าง ๆ เช่น การจัดตั้งหน่วยงานกลางในการรวบรวมข้อมูลห้องปฏิบัติการทดสอบเครื่องมือแพทย์ในด้านต่าง ๆ ทั้งประเทศ และจัดทำฐานข้อมูลระดับชาติ (National Database) ด้านมาตรฐานการทดสอบ และ 3) การแก้พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ เพื่อเร่งสร้างหน่วยงานและโครงสร้างที่เป็นตัวเชื่อมโยง (Gateway) ในการดูแลและส่งเสริมการค้ากับมาตรฐานเครื่องมือแพทย์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างตลาดและการลงทุนเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน (Creation of Market and Investment for Sustainable Growth) แบ่งเป็น 3 กลยุทธ์ ดังนี้ 1) นโยบายการเบิกจ่ายของหน่วยงานภาครัฐ และกลไกการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ เช่น การสร้างฐานข้อมูลการเบิกจ่ายของหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์และคาดการณ์ความต้องการทางการแพทย์ในประเทศ หรือการสนับสนุนการนำสิทธิบัตรและบัญชีนวัตกรรมในประเทศไปใช้ให้เกิดประโยชน์ 2) การยกระดับคุณภาพการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่พอใจของผู้ใช้ เพื่อสร้างแบรนด์ที่แข็งแกร่งและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ เช่น การสนับสนุนให้วิทยาลัยการแพทย์ใช้เครื่องมืออุปกรณ์การแพทย์ที่พัฒนาในประเทศ และการผลักดัน สนับสนุนให้ผู้ประกอบการในประเทศ พัฒนาแบรนด์ของผลิตภัณฑ์ที่ยกระดับด้านมาตรฐานและความพึงพอใจของผู้ใช้ โดยมีหน่วยงานกลางช่วยสนับสนุนกระบวนการพัฒนาแบรนด์ และเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ในประเทศด้วยเทคโนโลยีที่มีศักยภาพ เช่น IoT, 5G, AI และ 3) การดึงเงินลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมและสิทธิบัตรในประเทศ และการขยายตลาดไปสู่ต่างประเทศ

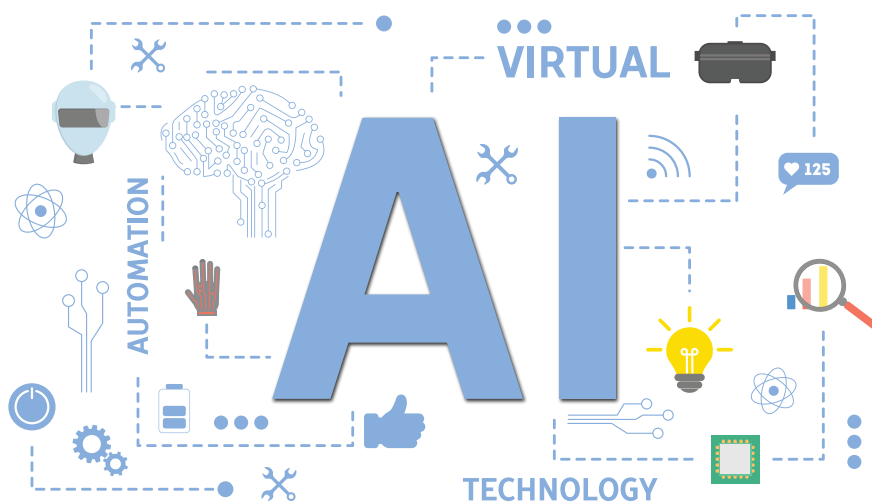
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างระบบนิเวศสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ เพื่อลดช่องว่างทางเทคโนโลยีและทรัพยากรบุคคล (Creation of Ecosystem for Medical Device Industry, Technology and Human Resource) แบ่งเป็น 3 กลยุทธ์ ดังนี้ 1) การสร้างความพร้อมเชิงโครงสร้างสำหรับอุตสาหกรรมการผลิตและพัฒนาเครื่องมือแพทย์ เช่น มีหน่วยงานกลางเชื่อมโยงการผลิตและสร้างฐานข้อมูลสำหรับรับรองการผลิตเครื่องมือแพทย์ประเภทต่าง ๆ ในประเทศ ที่เอื้อให้ผู้ประกอบการโรงพยาบาล และนักวิจัย สามารถร่วมพัฒนานวัตกรรมทางการแพทย์สู่เชิงพาณิชย์และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) การเร่งพัฒนาบุคลากรและยกระดับเทคโนโลยีด้านเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์ทางการแพทย์ เพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีด้านการแพทย์สากล เช่น การสนับสนุนบุคลากรในประเทศให้เข้าอบรมหรือทำงานในบริษัทเครื่องมือแพทย์ และจ้างผู้เชี่ยวชาญในยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยี เพื่อถ่ายทอดความรู้ด้านเทคโนโลยีให้แก่บุคลากรด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศ และ 3) การสนับสนุนทุนวิจัยระยะยาวสำหรับพัฒนาบุคลากรและเทคโนโลยีทางการแพทย์ สำหรับเทคโนโลยีและความต้องการแห่งอนาคต

2) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ พบว่า ปัจจัยและแนวโน้มที่มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ได้แก่ เสถียรภาพทางการเมืองและนโยบายของภาครัฐในการสนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิตและบริการในประเทศ โดยมียุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความมั่นคงด้านทุนมนุษย์ แบ่งเป็น 6 กลยุทธ์ ดังนี้ 1) การพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะและประสิทธิภาพเพื่อรองรับอุตสาหกรรม 2) การสร้างกำลังคนตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม 3) การพัฒนาและสร้างผู้เชี่ยวชาญด้าน Hardware และ Software 4) การพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะด้านดิจิทัล เช่น AI, Big Data 5) การสร้างกำลังคนที่มีศักยภาพ (Talent Pool) และเชื่อมโยงแรงงานฝีมือด้านต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และ 6) การส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญจากหลากหลายสาขา เช่น เกษตร การแพทย์ IT หรือ Software

ยุทธศาสตร์ที่ 2 รุก-รับ มาตรฐาน Smart Devices แบ่งเป็น 3 กลยุทธ์ ดังนี้ 1) มาตรการคุ้มครองและส่งเสริมธุรกิจของไทยผ่านการสร้างมาตรฐานกลางของประเทศ 2) มาตรการช่วยเหลือธุรกิจของไทยให้สามารถผ่านมาตรฐานได้ และ 3) มาตรการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics) ด้านความปลอดภัย/ความเป็นส่วนตัว/การเชื่อมโยง ที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค

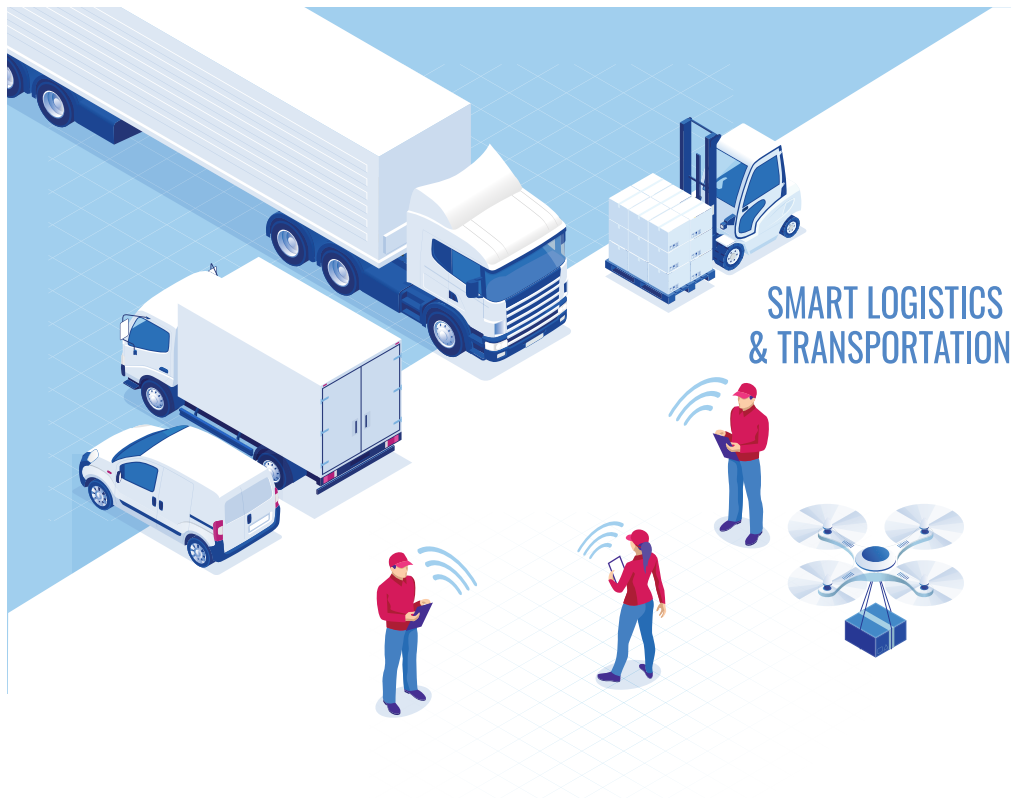
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความแข็งแกร่งให้กับธุรกิจ (Enhance Business Strong-Up) แบ่งเป็น 5 กลยุทธ์ ดังนี้ 1) มาตรการส่งเสริมและคุ้มครองธุรกิจไทยให้ขยายตัวได้อย่างรวดเร็ว และสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ 2) การบูรณาการมาตรการจากหน่วยงานต่าง ๆ เข้าด้วยกัน 3) การสร้างกลไกในการยกระดับธุรกิจให้เข้มแข็งและขยายตัวอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะ SME 4) การสร้างความต่อเนื่องในด้านแรงงาน เพื่อให้เกิดการรับช่วงต่อของเทคโนโลยีในแรงงานจากรุ่นสู่รุ่น และ 5) การขยายตลาดให้ครอบคลุมทั้ง Value-Chain ทั้งในด้านสุขภาพ เกษตร อาหาร และการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการใช้แพลตฟอร์ม (Platform) ของประเทศ เช่น Smart Devices, Smart Services และ Smart Transportation & Logistics แบ่งเป็น 3 กลยุทธ์ ดังนี้ 1) การสร้างแพลตฟอร์มพื้นฐานของประเทศ ในการสร้างฐานลูกค้าในตลาดเฉพาะ (Niche Market) ของประเทศ 2) การสร้างแพลตฟอร์มเชื่อมต่อระหว่างผลิตภัณฑ์และบริการเข้าด้วยกัน และ 3) การส่งเสริมและสร้างแพลตฟอร์ม IoT ของอุตสาหกรรมในประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมและสร้าง Localization Product ในประเทศและภูมิภาค แบ่งเป็น 5 กลยุทธ์ ดังนี้ 1) การสนับสนุนและสร้าง Localization Product ของลูกค้าในประเทศและต่างประเทศ 2) การสร้างคุณค่าของตลาดเฉพาะ (Niche) ในประเทศให้ครบถ้วน 3) การใช้กลไกของท้องถิ่น (Localization) ในการป้องกันการแข่งขันและเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับผู้ประกอบการในประเทศ 4) การขยายตลาดไปสู่ประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กลุ่ม CLMV และ 5) การสร้างเครือข่ายให้ผู้ประกอบการไทยเข้าไปทำการตลาดในประเทศเพื่อนบ้าน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การสร้างความแข็งแกร่งภาคเอกชน แบ่งเป็น 6 กลยุทธ์ ดังนี้ 1) การสนับสนุนภาคธุรกิจในการพัฒนา R&D เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ 2) การสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และสนับสนุนการค้าผ่านชายแดน 3) การส่งเสริมกลุ่มวิจัยและผู้ประกอบการ ให้สามารถสร้างผลิตภัณฑ์ของตัวเองได้ 4) การสนับสนุนการรวมกลุ่มภาคเอกชนในการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีและข้อมูลระหว่างกันเพื่อพัฒนาตลาดร่วมกัน 5) การสร้างความแข็งแกร่งของอุตสาหกรรม โดยมีภาคเอกชน องค์กรวิชาชีพ และสมาคม เป็นตัวขับเคลื่อนหลัก และ 6) การส่งเสริมมาตรการช่วยเหลือทางภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายในการศึกษา หรือการพัฒนางานวิจัย เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้ภาคเอกชน

3. การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพ (Bio-Economy)

สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ได้ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพ (Bio-Economy) จากอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ซึ่งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมชีวภาพกลุ่มที่ไม่ใช่อาหาร (Bioeconomy; non-food) ดังนี้

(1) การพัฒนาและทดสอบผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่ใช้วัตถุดิบจากอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย จำนวน 10 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ กลุ่มพลาสติกชีวภาพ จำนวน 5 ผลิตภัณฑ์ อาทิ ผ้ากันเปื้อน/เสื้อกาวน์แบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง ถุงพลาสติกชีวภาพ ถังมือพลาสติก กระจุกปุ๋ย และแผ่นกรองหน้ากากอนามัย กลุ่มเวชภัณฑ์ชีวภาพ/เครื่องสำอาง/เคมีชีวภาพ จำนวน 3 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ เซรั่มผสมสารไกลโคลิก ครีมผสมสารสกัด Policosanol และสารสกัดจากธรรมชาติ โดยใช้เอทานอลเป็นตัวทำละลาย กลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ใช้เศษวัสดุเหลือทิ้งจากอ้อย จำนวน 2 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ฟันทางเดินจากเศษวัสดุทางธรรมชาติ และเชื้อเพลิงชีวมวลอัดเม็ด (Wood Pellet)

(2) การให้คำปรึกษาและแนะนำผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมชีวภาพ จำนวน 10 กิจการ จาก 6 ผลิตภัณฑ์ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่ดำเนินการพัฒนามีโอกาสนำไปต่อยอดในเชิงพาณิชย์เพิ่มมากขึ้น ในอนาคต ได้แก่ ผ้ากันเปื้อน ถุงพลาสติกชีวภาพ ถังมือพลาสติกชีวภาพ กระจุกปุ๋ย ครีมผสมสารสกัด Policosanol และเซรั่มผสมสารไกลโคลิก

(3) การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชีวภาพพร้อมแผนธุรกิจของผลิตภัณฑ์ที่นำไปต่อยอดเชิงพาณิชย์ จำนวน 10 ผลิตภัณฑ์ และทดลองผลิตในสถานประกอบการ จำนวน 6 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผ้ากันเปื้อน ถุงพลาสติกชีวภาพ ถังมือพลาสติกชีวภาพ กระจุกปุ๋ย ครีมผสมสารสกัด Policosanol และเซรั่มผสมสารไกลโคลิก

(4) การจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) 2 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ถังมือพลาสติกชีวภาพ (ร้าน Koongtung (กึ่งถัง) และ บริษัท โนวาเมดิค จำกัด) และกระจุกปุ๋ย (บริษัท จิ้งวัฒนา กรุ๊ป จำกัด และบริษัท ท็อปเทร็นด์ แมนูแฟคเจอร์ริง จำกัด)

นอกจากนี้ได้มีการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพ ณ ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ชีวภาพจากอ้อย และน้ำตาลทราย รวมทั้งเชื่อมโยงงานวิจัยสู่ภาคอุตสาหกรรม คาดการณ์ในการเปิดให้บริการในปี พ.ศ. 2566 ซึ่งจะมีส่วนส่งเสริมให้มีการลงทุนอุตสาหกรรมชีวภาพของไทยมากขึ้น ตลอดจนช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

4. การส่งเสริมการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยและศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติ

คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2559 อนุมัติให้กระทรวงอุตสาหกรรม ดำเนินโครงการจัดตั้งศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติ ภายในกรอบวงเงิน 3,705.700 ล้านบาท ระยะเวลาดำเนินการ 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งรัฐเป็นผู้ลงทุนทั้งหมด บนพื้นที่ 1,234.98 ไร่ ณ ตำบลลาดกระทิง อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยแบ่งการดำเนินโครงการเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนทดสอบยางล้อ และส่วนทดสอบยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์

- **ส่วนทดสอบยางล้อ** ประกอบด้วยสนามทดสอบยางล้อ และชุดเครื่องมือทดสอบตามมาตรฐาน UN ECE R117 เพื่อทดสอบในรายการเสียงจากยางล้อที่สัมผัสผิวถนน (Noise) การยึดเกาะถนนบนพื้นเปียก (Wet Grip) และความต้านทานการหมุน (Rolling Resistance) ของยางล้อ ซึ่งได้มีการดำเนินการก่อสร้างสนามทดสอบยางล้อแล้วเสร็จ และได้รับการรับรองสนามทดสอบจาก Applus+IDIADA ราชอาณาจักรสเปน โดยสนามทดสอบเป็นไปตามมาตรฐาน UN ECE R117 และพื้นผิวสนามทดสอบเสียงเป็นไปตามมาตรฐาน ISO 10844:2014 ทำให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล การก่อสร้างห้องปฏิบัติการทดสอบ และจัดซื้อชุดเครื่องมือทดสอบแล้วเสร็จ และเริ่มเปิดให้บริการทดสอบรายการเสียงจากยางล้อที่สัมผัสผิวถนน การยึดเกาะถนนบนพื้นเปียก และความต้านทานการหมุนของยางล้อ เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2562 โดยสถาบันยานยนต์เป็นผู้รับจ้างดำเนินการทดสอบ โดยการก่อสร้างอาคารสำนักงานและระบบสาธารณูปโภค อยู่ระหว่างดำเนินการ และคาดการณ์กำหนดแล้วเสร็จสมบูรณ์ในปี พ.ศ. 2564

- **ส่วนทดสอบยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์** ประกอบด้วยสนามทดสอบ 5 สนาม คือ สนามทดสอบสมรรถนะและความเร็ว (Long Distance and High Speed) สนามทดสอบระบบเบรก (Brake Performance) สนามทดสอบระบบเบรกมือ (Park Brake and Hill Brake) สนามทดสอบเชิงพลวัต (Dynamic Platform) สนามทดสอบการยึดเกาะถนนขณะเข้าโค้ง (Skid-Pad) และชุดเครื่องมือทดสอบตามมาตรฐานต่าง ๆ รวม 19 รายการ ซึ่งได้มีการจ้างออกแบบ และปรับพื้นที่ จำนวน 700 ไร่ สำหรับก่อสร้างสนามทดสอบ 5 สนามแล้วในปี พ.ศ. 2562 และในปี พ.ศ. 2563 ได้ดำเนินการก่อสร้างสนามทดสอบ จำนวน 4 สนาม ได้แก่ สนามทดสอบระบบเบรก สนามทดสอบระบบเบรกมือ สนามทดสอบเชิงพลวัต สนามทดสอบการยึดเกาะถนนขณะเข้าโค้ง และจัดซื้อชุดเครื่องมือทดสอบจุดยึดเข็มขัดนิรภัยตามมาตรฐาน UN ECE R14 ชุดเครื่องมือทดสอบที่นั่ง จุดยึดที่นั่ง และพนักพิง ตามมาตรฐาน UN ECE R17 และ UN ECE R25 และชุดเครื่องมือทดสอบเข็มขัดนิรภัย ตามมาตรฐาน UN ECE R16 และดำเนินการก่อสร้างห้องปฏิบัติการทดสอบแบตเตอรี่สำหรับยานยนต์ไฟฟ้าโดยสถาบันยานยนต์เป็นผู้รับผิดชอบ คาดการณ์แล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2564

5. การพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ

เพื่อยกระดับขีดความสามารถและเพิ่มจำนวนผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมหุ่นยนต์ และระบบอัตโนมัติ พัฒนาต้นแบบ (Prototype) ให้กับผู้ประกอบการ System Integrator และ Automation machine builder และผลักดันไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ สร้างและพัฒนาบุคลากรให้เป็นนักออกแบบและพัฒนาหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ให้กับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการผลิต ถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับหุ่นยนต์ และระบบอัตโนมัติให้กับภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนสร้างคลัสเตอร์กลุ่มอุตสาหกรรมหุ่นยนต์ และระบบอัตโนมัติ และกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะให้เข้มแข็ง เกิดเป็นพันธมิตรทางธุรกิจในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ตลอดโซ่อุปทาน (Value Chain) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมพัฒนา เพื่อนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในธุรกิจ ก่อให้เกิดการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ และนำไปสู่การพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน จำนวน 600 คน 2 กลุ่ม 100 ผลิตภัณฑ์ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 584 ล้านบาท

6. การพัฒนาศักยภาพและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร

โดยการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมให้ได้รับการพัฒนาต่อยอดโดยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือ ความคิดสร้างสรรค์ มาประยุกต์ใช้ดำเนินธุรกิจ เพื่อนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพและนวัตกรรมอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้ง เชื่อมโยงเครือข่ายการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม เพื่อเชื่อมโยงภาคการวิจัยและพัฒนา กับภาคอุตสาหกรรม และเพื่อ พัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม สู่อุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง สามารถขยายผล สู่อุตสาหกรรมได้ สร้างและเชื่อมโยงคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ครบวงจรให้เกิดความร่วมมือกัน ในการพัฒนาเครือข่ายให้เข้มแข็งตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ (Value Chain) นำไปสู่การเชื่อมโยงเครือข่าย และหาแนวทางร่วมกันเพื่อเสริมสร้างศักยภาพ เพิ่มผลิตภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่ม จำนวน 2 กลุ่ม 25 ต้นแบบ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 212 ล้านบาท

2. การส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการไปสู่ 4.0

ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาผู้ประกอบการ SME และบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมให้มีความเข้มแข็งเติบโตอย่างยั่งยืน สอดรับกับนโยบายและเป้าหมายของรัฐบาลในการขับเคลื่อน “ประเทศไทย 4.0” และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล ด้วยการดำเนินโครงการพัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรในภาคอุตสาหกรรม สร้างโอกาสความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ เชื่อมต่อผู้ประกอบการให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม ตลอดจนเพิ่มศักยภาพและยกระดับขีดความสามารถในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ ตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้

1. การขยายโอกาสทางการตลาด การสนับสนุนการสร้างตราสินค้าและเชื่อมโยงช่องทางการตลาด

กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการชุมชน โดยการฝึกอบรมให้ความรู้และให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ การบริหารจัดการหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ตลอดจนพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทผ้า และเครื่องแต่งกาย ของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร อาหาร และประเภทอื่น ๆ และเชื่อมโยงธุรกิจเพื่อส่งเสริมการตลาดโดยคัดเลือกผู้ประกอบการที่มีผลงานดีเด่นในการทดสอบตลาดและการจัดการเชื่อมโยงกลุ่มผู้ประกอบการ รวมถึงการจัดแสดงสินค้าและบริการชุมชน จำนวน 305 ราย 300 ผลิตภัณฑ์ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจเป็นจำนวนกว่า 21 ล้านบาท

2. การยกระดับผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้ได้มาตรฐาน

กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ดำเนินการพัฒนานักออกแบบ รวมถึงบุคลากรด้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมแฟชั่นและไลฟ์สไตล์ และอุตสาหกรรม S-Curve สร้างและพัฒนานักออกแบบเชิงสร้างสรรค์ภายใต้แนวคิด Designer Creative 4D ที่เน้นการใช้วัตถุดิบภายในประเทศ นักออกแบบเป็นผู้ประกอบการใหม่ (Startup Designer) เพื่อพัฒนาศักยภาพนักออกแบบรุ่นใหม่ให้มีความเข้าใจในการทำธุรกิจแบบ Startup การสร้าง Idea เป็นสินค้า การสร้างโมเดลธุรกิจที่ตอบโจทย์ลูกค้า พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์สิ่งทอเข้าสู่มาตรฐานอุตสาหกรรม (Thailand Tag) ตลอดจนพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ (Product/ Packaging Design) ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมแฟชั่นและไลฟ์สไตล์ และสร้างเครือข่ายนักออกแบบที่มีศักยภาพ รวบรวมจัดเก็บข้อมูลผลงานของนักออกแบบ ผลงานเด่น ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กลุ่มเครือข่ายนักออกแบบผลิตภัณฑ์ รวมทั้งเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการในการสร้างสร้งงานออกแบบที่มีนวัตกรรมและสร้างมูลค่าเพิ่ม 244 กิจการ 804 คน 301 ผลิตภัณฑ์ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้เป็นจำนวนกว่า 30 ล้านบาท

3. การยกระดับศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรมเพื่อขับเคลื่อน SMEs สู่อสากล

กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ดำเนินการยกระดับกระบวนการผลิตสู่อุตสาหกรรมศักยภาพ (Process Transform) พัฒนาสถานประกอบการด้วยระบบ Lean Automation พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์ (Product Transform) พัฒนาต้นแบบเกษตรอุตสาหกรรมดิจิทัล (Smart Farm) ตลอดจนเพิ่มทักษะให้กับบุคลากรในภาคอุตสาหกรรม ผ่านศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม (Reskill) และพัฒนาบุคลากรด้าน Lean Automation System Integrator จำนวน 120 กิจการ 1,371 คน 108 ผลิตภัณฑ์ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจเป็นจำนวนกว่า 430 ล้านบาท

4. โครงการเงินช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่อ้อยเพื่อซื้อปัจจัยการผลิต ฤดูการผลิตปี พ.ศ. 2562/2563

กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ดำเนินโครงการเงินช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่อ้อยเพื่อซื้อปัจจัยการผลิต ฤดูการผลิตปี พ.ศ. 2562/2563 วงเงิน 10,000 ล้านบาท เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกรชาวไร่อ้อยที่ได้รับผลกระทบจากภาวะภัยแล้งให้สามารถเข้าถึงปัจจัยการผลิตที่จำเป็น รวมทั้งสนับสนุนและจูงใจให้เกษตรกรชาวไร่อ้อยตัดอ้อยสดส่งโรงงานมากขึ้น และสนองนโยบายรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาพิษด้านฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM 2.5) โดยมีชาวไร่อ้อยได้รับการช่วยเหลือ ดังนี้

- วงเงิน 6,500 ล้านบาท อัตราตันละ 85 บาท รายละไม่เกิน 5,000 ตัน อุดหนุนเงินช่วยเหลือชาวไร่อ้อย จำนวน 190,104 ราย เป็นวงเงิน 6,321,992,594.66 บาท เป็นปริมาณอ้อย 74.37 ล้านตัน
- วงเงิน 3,500 ล้านบาท ช่วยเหลือเฉพาะชาวไร่อ้อยที่ตัดอ้อยสดเข้าโรงงานทุกตันอ้อย อัตราตันละ 92 บาท อุดหนุนเงินช่วยเหลือชาวไร่อ้อย จำนวน 133,519 ราย วงเงิน 3,457,491,433.79 บาท เป็นปริมาณอ้อย 37.58 ล้านตัน
- ชาวไร่อ้อยได้รับการช่วยเหลือ 190,104 ราย วงเงินที่ช่วยเหลือรวมทั้งสิ้น จำนวน 9,779,484,028.45 บาท วงเงินคงเหลือ จำนวน 220,515,971.55 บาท ซึ่งการช่วยเหลือปัจจัยการผลิตเฉพาะชาวไร่อ้อยที่ตัดอ้อยสดในฤดูการผลิต ปี พ.ศ. 2562/2563 ส่งผลให้สามารถลดพื้นที่การเผาอ้อยได้ถึง 1.2 ล้านไร่ ปริมาณอ้อยไฟไหม้ลดลง คิดเป็นร้อยละ 11.46 เมื่อเทียบกับฤดูการผลิต ปี พ.ศ. 2561/2562 มีปริมาณอ้อยไฟไหม้ อยู่ที่ร้อยละ 61.11 โดยในฤดูการผลิตปี พ.ศ. 2562/2563 มีปริมาณอ้อยเข้าหีบรวมทั้งสิ้น 74.89 ล้านตัน ปริมาณอ้อยสด 37.71 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 50.35 ของปริมาณอ้อยเข้าหีบทั้งหมด ปริมาณอ้อยไฟไหม้ 37.18 ล้านตันคิดเป็นร้อยละ 49.65 ของปริมาณอ้อยเข้าหีบทั้งหมด ทั้งยังเป็นการสนับสนุนและจูงใจให้ชาวไร่อ้อยตัดอ้อยสดส่งโรงงานมากขึ้น และสนองนโยบายรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาพิษด้านฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM 2.5)

5. โครงการส่งเสริมสินเชื่อเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยอย่างครบวงจร

กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ได้ดำเนินโครงการส่งเสริมสินเชื่อเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยอย่างครบวงจร ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562-2564 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกอ้อยในการพัฒนาแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำในไร่อ้อย จัดซื้อรถตัดอ้อย รถคีบอ้อย รถแทรกเตอร์ รถบรรทุกอ้อย และเครื่องจักรกลการเกษตรอื่น ๆ วงเงินปีละ 2,000 ล้านบาท ระยะเวลา 3 ปี รวมเป็นเงิน 6,000 ล้านบาท โดยผู้กู้รายบุคคล คิดดอกเบี้ยในอัตรา MRR (MRR = ร้อยละ 7 ต่อปี) ผู้กู้จ่ายเงินอัตรา MRR -5 (ร้อยละ 2 ต่อปี) รัฐบาลชดเชยร้อยละ 3 ต่อปี ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ให้บริการร้อยละ 2 ต่อปี ผู้กู้กลุ่มเกษตรกร/สถาบัน คิดดอกเบี้ยในอัตรา MLR (MLR = ร้อยละ 5 ต่อปี) ผู้กู้จ่ายในอัตรา MLR -3 (ร้อยละ 2 ต่อปี) รัฐบาลชดเชย ร้อยละ 2 ต่อปี ธ.ก.ส. ให้บริการร้อยละ 1 ต่อปี ณ วันที่ 30 กันยายน 2563 มีผลการดำเนินงานให้สินเชื่อปีงบประมาณ พ.ศ. 2562-2563 รวมทั้งสิ้น 1,047 ราย เป็นเงิน 2,410.66 ล้านบาท จำแนกเป็น 1) พัฒนาแหล่งน้ำ/ปรับพื้นที่ปลูก จำนวน 472 ราย เป็นเงิน 77.96 ล้านบาท 2) รถตัดอ้อย/รถคีบอ้อย จำนวน 414 ราย เป็นเงิน 2,165.801 ล้านบาท 3) รถแทรกเตอร์/บรรทุกอ้อย จำนวน 161 ราย เป็นเงิน 166.903 ล้านบาท คงเหลือกรอบวงเงินให้กู้ประมาณ 3,589.34 ล้านบาท จากกรอบวงเงิน 6,000 ล้านบาท

เนื่องจากในช่วงฤดูการผลิตปี พ.ศ. 2562/2563 เกษตรกรชาวไร่อ้อยประสบภาวะภัยแล้ง กระทรวงอุตสาหกรรมได้นำเสนอให้มีการพักชำระหนี้เงินต้นพร้อมดอกเบี้ยและขยายระยะเวลาชำระหนี้ของโครงการปี พ.ศ. 2562-2564 และพักชำระหนี้เงินต้นพร้อมดอกเบี้ยเป็นระยะเวลา 1 ปี ของโครงการปี พ.ศ. 2559-2561 ด้วย ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาให้ความเห็นชอบเป็นที่เรียบร้อยแล้วในการประชุมเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2563 รายละเอียดดังนี้

1) ขยายระยะเวลาชำระหนี้เงินกู้ของโครงการส่งเสริมสินเชื่อเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยอย่างครบวงจร ปี พ.ศ. 2562-2564

- เงินกู้เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำในไร่อ้อย เดิม ชำระหนี้เสร็จสิ้นไม่เกิน 4 ปี ขยายเป็นชำระหนี้เสร็จสิ้นไม่เกิน 6 ปี

- เงินกู้เพื่อจัดซื้อเครื่องจักรกลการเกษตร เดิม ชำระหนี้เสร็จสิ้นไม่เกิน 6 ปี ขยายเป็น ชำระหนี้เสร็จสิ้นไม่เกิน 8 ปี

2) พักชำระหนี้เงินต้นและดอกเบี้ย เป็นระยะเวลา 1 ปี (งวดชำระหนี้ที่ถึงกำหนดระหว่างวันที่ 1 เมษายน 2563 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2564) ของโครงการส่งเสริมสินเชื่อเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยอย่างครบวงจร ปี พ.ศ. 2559-2561 และปี พ.ศ. 2562-2564

6. โครงการจัดซื้อเครื่องสำอางใบอ้อยและเครื่องต้นแบบแยกใบอ้อยมาให้เกษตรกรชาวไร่อ้อยยืม

กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ได้ดำเนินโครงการจัดซื้อเครื่องสำอางใบอ้อยมาให้เกษตรกรชาวไร่อ้อยได้ยืม จำนวน 112 เครื่อง และเครื่องต้นแบบแยกใบอ้อย จำนวน 1 เครื่อง เพื่อสนับสนุนช่วยเหลือชาวไร่อ้อยในการตัดอ้อยสด โดยเกษตรกรชาวไร่อ้อยสามารถติดต่อขอยืมเครื่องสำอางใบอ้อยได้ที่ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายภาคที่ 1-4

- 1) ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ภาคที่ 1 จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 28 เครื่อง
- 2) ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ภาคที่ 2 จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 28 เครื่อง
- 3) ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ภาคที่ 3 จังหวัดชลบุรี จำนวน 14 เครื่อง
- 4) ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ภาคที่ 4 จังหวัดอุดรธานี จำนวน 42 เครื่อง

7. กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ

ดำเนินงานกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ เพื่อสนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs เป็นทุนสนับสนุนให้ SMEs ได้พัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูงตามยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งยังเป็นกองทุนที่ช่วยเติมเต็มให้ SMEs ที่มีอุปสรรค ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนปกติ ได้มีเงินทุนที่จะสามารถพัฒนาธุรกิจให้มีศักยภาพเพียงพอที่จะเข้าสู่ระบบการเงินปกติของสถาบันการเงินเอกชนได้ ซึ่งจะทำให้ SMEs เป็นฐานการสร้างรายได้และฐานทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ให้เข้าถึงแหล่งเงินทุน ซึ่งในปี พ.ศ. 2563 มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

• ด้านสินเชื่อกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ

ดำเนินการ	ปีงบประมาณ 2560		ปีงบประมาณ 2561		ปีงบประมาณ 2562		ปีงบประมาณ 2563		รวม	
	ราย	วงเงิน	ราย	วงเงิน	ราย	วงเงิน	ราย	วงเงิน	ราย	วงเงิน
1. อนุมัติ	759	2,928.43	5,258	7,684.55	4,546	5,408.72	501	1,990.87	11,064	18,012.57
2. ทำสัญญา	163	506.70	5,031	8,700.87	5,302	6,173.80	521	2,230.88	11,017	17,612.25
3. เบิกจ่าย	80	201.21	3,954	6,178.69	6,244	7,889.75	582	2,504.27	10,860	16,773.92

• ด้านส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอี เพื่อให้การช่วยเหลือ SMEs ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆ ให้กับผู้ประกอบการที่มีศักยภาพ ในการต่อยอดพัฒนาธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน จึงได้กำหนดแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอี 2 แนวทางดังนี้

1. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอีแบบเฉพาะรายเป็นการส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอีที่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากกองทุน และมีความประสงค์รับการส่งเสริมและพัฒนา โดยได้จัดสรรให้หน่วยปฏิบัติ เพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนาลูกหนี้ของกองทุนฯ กิจกรรมไม่เกิน 5 Man-Day ผลการดำเนินงานของหน่วยปฏิบัติ 16 หน่วยงาน ภาพรวมได้ดำเนินการแล้วเสร็จครบทุกหน่วยงาน วงเงินเบิกจ่าย 8.9630 ล้านบาท มีผลผลิต 175 กิจกรรม ส่งผลสัมฤทธิ์ ลดต้นทุน เพิ่มยอดขาย ลดของเสีย เป็นมูลค่ารวม 412.88 ล้านบาท

2. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอี แบบเฉพาะกลุ่ม เป็นการส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอี ในลักษณะการจัดทำโครงการเฉพาะกลุ่ม โดยเป็นการเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์พื้นที่และนโยบายสำคัญของรัฐบาล ตามความต้องการของพื้นที่ โดยได้จัดสรรให้หน่วยปฏิบัติวงเงิน 63.70 ล้านบาท เพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนา เอสเอ็มอี จำนวน 12 หน่วยงาน 12 โครงการ ได้ดำเนินการแล้วเสร็จ จำนวน 11 โครงการ วงเงินรวม 58.0833 ล้านบาท ผลผลิต 681 กิจกรรม 923 คน 275 ผลิตภัณฑ์ ผลสัมฤทธิ์ ลดต้นทุน เพิ่มยอดขาย ลดของเสีย เป็นมูลค่ารวม 1,144.21 ล้านบาท

3. การส่งเสริมภาคการผลิตไปสู่ 4.0 (Factory 4.0 & Sustainable Development)

กระทรวงอุตสาหกรรม ยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ Factory 4.0 เป็นการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีความปลอดภัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสู่ความสำเร็จด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมควบคู่กับการให้ความสำคัญด้านการอนุรักษ์พลังงาน และการใช้วัตถุดิบในการผลิตอย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด สอดรับนโยบาย Thailand 4.0 โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1. การยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม สู่ Factory 4.0 กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม มีการดำเนินงาน ดังนี้

Factory 4.0
Efficiency Through Innovation

Smart DIW

- Self Declaration
- E-License
- Safety App.
- Smart Monitoring

Smart Factory

- Eco Industrial Town
- Circular Economy
- Smart Energy Efficiency
- Smart Industrial Safety

1.1) ระบบ NSW (National Single Window) การอนุญาตทางอิเล็กทรอนิกส์แบบเบ็ดเสร็จ e-License ซึ่งผู้ประกอบการสามารถยื่นขออนุญาตผ่านระบบสัญญาณคอมพิวเตอร์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ดำเนินการพัฒนาาระบบบูรณาการข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการวัตถุอันตราย ให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบ NSW ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการพัฒนาระบบ

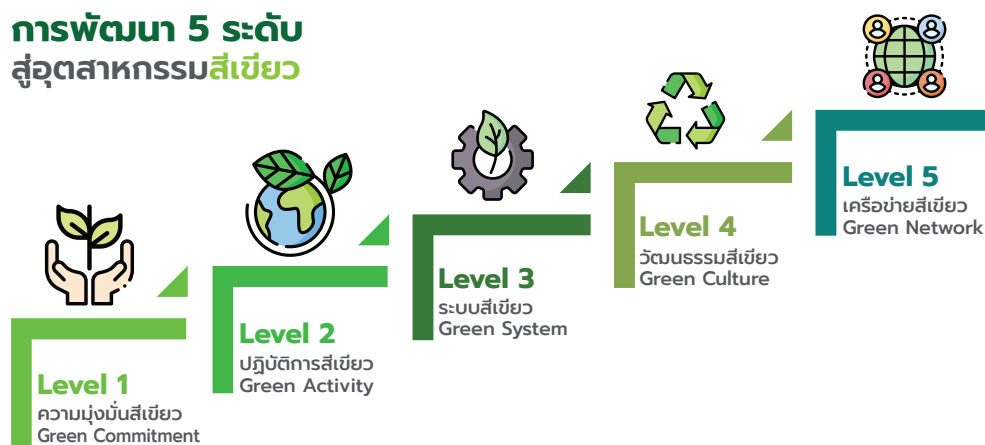
1.2) ระบบการรายงานแบบอัตโนมัติ (Online Monitoring) 3 ระบบ ดังนี้

1.2.1) ปล่องระบายอากาศ: CEMS คือ ระบบตรวจสอบคุณภาพอากาศจากปล่องแบบอัตโนมัติอย่างต่อเนื่อง

1.2.2) น้ำทิ้งโรงงาน: OPMS (BOD/COD Online) คือ ระบบตรวจวัดมลพิษระยะไกล

1.2.3) รถขนส่งกาก: GPS + e-Manifest คือ ระบบสำหรับติดตามการขนส่งกากอุตสาหกรรม

2. การส่งเสริมและยกระดับโรงงานเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry: GI) กระทรวงอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 มีสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่ยึดมั่นในการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับต่าง ๆ จำนวน 3,467 ราย (เป้าหมาย 2,000 ราย) คิดเป็นร้อยละ 173.35 โดยส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวผ่านการดำเนินงานที่สำคัญต่าง ๆ ดังนี้

2.1) การส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียวด้านการลดปริมาณน้ำในโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก บางปะกง และพื้นที่ใกล้เคียง เป็นการส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมให้ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว การต่ออายุอุตสาหกรรมสีเขียว หรือยกระดับ สนับสนุนการลดใช้น้ำภาคอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ส่งเสริมเทคโนโลยีในการลดปริมาณน้ำใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม ในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก บางปะกง และพื้นที่ใกล้เคียง พัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมเทคโนโลยีการหมุนเวียนน้ำและการนำน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดแล้วมาใช้ใหม่ โดยมีโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการ สามารถลดปริมาณการใช้น้ำได้ทั้งหมด 2,529,035.83 ลบ.ม. หรือคิดเป็นร้อยละ 13.03 ของปริมาณการใช้น้ำของโรงงานที่เข้าร่วมโครงการ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ทั้งหมด 1,038.19 tonCO₂e บุคลากรของโรงงานได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านเทคโนโลยีน้ำอุตสาหกรรม จำนวน 30 คน

2.2) การเพิ่มศักยภาพการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมด้วยระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำสายหลัก ตามแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยยึดหลักการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจด้วยวิธีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพิ่มประสิทธิภาพการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ ป้องกันและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วยการสร้างสมดุลระหว่างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและการอนุรักษ์ปกป้องรักษาระบบนิเวศ และลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในรูปของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ โดยมีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 15 โรงงาน ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม และได้รับการตรวจประเมินระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม สามารถเพิ่มศักยภาพการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรม โดยนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติเป็นระบบในทิศทางเดียวกันลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

2.3) การให้คำแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการเพื่อมุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 2 ซึ่งผู้ประกอบการได้รับความรู้เชิงลึกในการบริหารจัดการผลิตเพื่อสิ่งแวดล้อม ปรับเปลี่ยนวิถีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด พัฒนาความสามารถและเสริมสร้างจิตสำนึกให้มีส่วนร่วมรักษาสิ่งแวดล้อม นำความรู้การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมไปประยุกต์ใช้ และยกระดับสถานประกอบการให้เป็นอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น โดยมีสถานประกอบการ จำนวน 80 ราย ได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมสีเขียว จัดทำแผนงานการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีตัวชี้วัดประสิทธิภาพการดำเนินงาน และได้รับรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ในระดับที่ 2

2.4) การตรวจประเมินสถานประกอบการที่ขอเทียบระดับหรือเลื่อนระดับสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 เพื่อการตรวจประเมินสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่ขอเทียบระดับ/เลื่อนระดับอุตสาหกรรมสีเขียว สู่อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 และรายงานผลการตรวจประเมินสถานประกอบการต่อคณะกรรมการส่งเสริมและรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวและคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวเพื่อพิจารณาให้การรับรอง โดยมีสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรม จำนวน 100 ราย ได้รับการตรวจประเมิน สถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่ขอเทียบระดับ/เลื่อนระดับอุตสาหกรรมสีเขียวสู่อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3

2.5) การตรวจประเมินสถานประกอบการที่ขอเทียบระดับหรือเลื่อนระดับสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4-5 เพื่อการตรวจประเมินสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่ขอเทียบระดับ/เลื่อนระดับอุตสาหกรรมสีเขียว สู่อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4-5 และรายงานผลการตรวจประเมินสถานประกอบการต่อคณะกรรมการส่งเสริมและรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวและคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวเพื่อพิจารณาให้การรับรอง โดยมีสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรม จำนวน 50 ราย ได้รับการตรวจประเมินสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่ขอเทียบระดับ/เลื่อนระดับอุตสาหกรรมสีเขียวสู่อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4-5 และรายงานผลการตรวจประเมิน สถานประกอบการต่อคณะกรรมการส่งเสริมและรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวและคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวเพื่อพิจารณาให้การรับรอง

2.6) การส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว การประชาสัมพันธ์เผยแพร่องค์ความรู้ สร้างความเข้าใจแนวคิดและความจำเป็นของการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมและพัฒนาเจ้าหน้าที่ในการนำหลักเกณฑ์ของอุตสาหกรรมสีเขียวไปปฏิบัติ สร้างความตระหนักและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน มุ่งสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และประชาชนทั่วไป จำนวน 477 ราย ได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมสีเขียวผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) จำนวน 3 ชุดอบรม ได้แก่ ชุดอบรมให้ความรู้อุตสาหกรรมสีเขียวเบื้องต้น ชุดอบรมสำหรับหัวหน้าผู้ตรวจประเมินอุตสาหกรรมสีเขียว และชุดผู้ตรวจประเมินอุตสาหกรรมสีเขียว

สรุปจำนวนใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวที่ได้รับการรับรอง

Level	2554	2555	2556	2557	2558	2559	2560	2561	2562	2563	Total
1	316	1,172	4,407	5,637	4,328	2,926	594	699	546	579	21,204
2	227	705	1,733	764	986	1,292	704	1,271	1,102	1,738	10,522
3	507	603	882	659	730	1,056	909	958	1,054	1,077	8,435
4	-	30	20	1	42	53	139	93	115	65	558
5	-	-	-	5	8	17	6	12	24	8	80
Total	1,050	2,510	7,042	7,066	6,094	5,344	2,352	3,033	2,841	3,467	40,799

3. การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town: EIT)

3.1) กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ดำเนินการภายใต้โครงการพัฒนาและยกระดับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสู่เมืองสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

3.1.1) การตรวจประเมินเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 15 จังหวัด 18 พื้นที่ ผลการตรวจประเมินระดับความเป็นเมืองฯ ระดับ 4 การพึ่งพาอาศัย จำนวน 3 พื้นที่ 2 จังหวัด ระดับ 3 ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร จำนวน 2 พื้นที่ 2 จังหวัด ระดับ 2 การส่งเสริม จำนวน 13 พื้นที่ 11 จังหวัด

3.1.2) การยกระดับและพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม ตามตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับ 3 ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร (Resource efficiency) และจัดทำฐานข้อมูลเพื่อแลกเปลี่ยนทรัพยากรร่วมกัน (RECP) ในพื้นที่เป้าหมาย 8 จังหวัด (จังหวัดระยอง สมุทรสาคร สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี ชลบุรี นครปฐม และปทุมธานี) โรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 34 โรงงาน เข้ารับรางวัล Gold Plus Awards จำนวน 3 โรงงาน รางวัล Gold Awards จำนวน 6 โรงงาน รางวัล Silver Awards จำนวน 13 โรงงาน รางวัล Bronze Awards จำนวน 12 โรงงาน และรางวัล Honor Team Awards จำนวน 2 ทีม

3.1.3) การยกระดับและพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมตามตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับ 2 การส่งเสริม (Enhancement) และจัดทำฐานข้อมูลเพื่อแลกเปลี่ยนทรัพยากรร่วมกัน (RECP) ในพื้นที่เป้าหมาย 7 จังหวัด (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สระบุรี นครราชสีมา ขอนแก่น ราชบุรี สุราษฎร์ธานี และสงขลา) โรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 36 โรงงาน เข้ารับรางวัล Gold Plus Awards จำนวน 9 โรงงาน รางวัล Silver Awards จำนวน 15 โรงงาน รางวัล Bronze Awards จำนวน 11 โรงงาน ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 1 โรงงาน และรางวัล Honor Team Awards จำนวน 2 ทีม

3.1.4) การส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน (CSR-DIW) โรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับรางวัล CSR-DIW Award จำนวน 67 โรงงาน สะสมถึงปัจจุบัน รวมทั้งสิ้น 1,066 โรงงาน รางวัล CSR-DIW Continuous Award จำนวน 328 โรงงาน สะสมถึงปัจจุบัน รวมทั้งสิ้น 2,804 โรงงาน

3.2) การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) มุ่งเน้นให้ความสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ลดผลกระทบที่เกิดแก่สังคมชุมชน ควบคู่ไปกับการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ชุมชนผ่านวิสัยทัศน์ “ผู้นำการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมครบวงจรระดับภูมิภาคด้วยนวัตกรรมสู่ความยั่งยืน” จึงกำหนดนโยบายมุ่งเน้นการสร้างสมดุลของการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเพื่ออยู่ร่วมกันของภาคอุตสาหกรรม สังคมชุมชน และสิ่งแวดล้อม เพื่อยกระดับนิคมอุตสาหกรรมเป็นนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และนำแนวคิด “Industrial Ecology หรือ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนานิคมอุตสาหกรรม ภายใต้หลักการพึ่งพาอาศัยกัน (Symbiosis) ซึ่งได้ดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างเป็นรูปธรรม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ภายใต้ข้อกำหนดคุณลักษณะและเกณฑ์ตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 5 มิติ 22 ด้าน ได้แก่ 1) มิติกายภาพ 2) มิติเศรษฐกิจ 3) มิติสังคม 4) มิติสิ่งแวดล้อม และ 5) มิติการบริหารจัดการ และกำหนดระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ใน 3 ระดับ ประกอบด้วย ระดับ Eco-Champion ระดับ Eco-Excellence และระดับ Eco-World Class

จากการดำเนินงานโครงการดังกล่าว ส่งผลให้ในปี พ.ศ. 2563 มีนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรองการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน 34 แห่ง ซึ่งบรรลุตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายภายใต้แผนปฏิบัติการฯ ที่กำหนดให้นิคมอุตสาหกรรมได้รับการรับรองการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ดังนี้

3.2.1) ระดับ Eco-Champion จำนวน 34 แห่ง ได้แก่ 1) นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง 2) นิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร 3) นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด 4) นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ 5) นิคมอุตสาหกรรมบางปู 6) นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ 7) นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง 8) นิคมอุตสาหกรรมบางพลี 9) นิคมอุตสาหกรรมบางชัน 10) นิคมอุตสาหกรรมพิจิตร 11) นิคมอุตสาหกรรมแก่งคอย 12) ท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด

13) นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ ซิตี้ 14) นิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ 15) นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ (ระยอง) 16) นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง 17) นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด (ระยอง) 18) นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง แหลมฉบัง 19) นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง 3 20) นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง 5 21) นิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า 22) นิคมอุตสาหกรรมดับบลิวเอชเอตะวันออก (มาบตาพุด) 23) นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย 24) นิคมอุตสาหกรรม บางปะอิน 25) นิคมอุตสาหกรรมดับบลิวเอชเอ อีสเทิร์นซีบอร์ด 1 26) นิคมอุตสาหกรรมดับบลิวเอชเอชลบุรี 1 27) นิคมอุตสาหกรรมสินสาคร 28) นิคมอุตสาหกรรมราชบุรี 29) นิคมอุตสาหกรรมผาแดง 30) นิคมอุตสาหกรรม อมตะซิตี้ (ชลบุรี) 31) นิคมอุตสาหกรรมหนองแค 32) นิคมอุตสาหกรรมอาร์ไอแอล 33) นิคมอุตสาหกรรมอัญธานี และ 34) นิคมอุตสาหกรรม ดับบลิวเอชเอชลบุรี 2

3.2.2) ระดับ Eco-Excellence จำนวน 13 แห่ง ได้แก่ 1) นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด 2) นิคม อุตสาหกรรมภาคเหนือ 3) นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย 4) นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ (ระยอง) 5) นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง โครงการ 3 6) นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ (ชลบุรี) 7) นิคมอุตสาหกรรมหนองแค 8) ท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด 9) นิคมอุตสาหกรรมอาร์ไอแอล 10) นิคมอุตสาหกรรมพิจิตร 11) นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ 12) นิคมอุตสาหกรรม ปิ่นทอง และ 13) นิคมอุตสาหกรรมดับบลิวเอชเอตะวันออก (มาบตาพุด)

3.2.3) ระดับ Eco-World Class จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ 1) นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด 2) ท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด และ 3) นิคมอุตสาหกรรมอาร์ไอแอล

4. การบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม

การกำกับดูแลให้กากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง กระทรวงอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม สามารถดำเนินการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม เข้าสู่ระบบอย่างถูกต้องรวมทั้งสิ้น 17.509 ล้านตัน/ปี (เป้าหมาย 18.35 ล้านตัน/ปี) คิดเป็นร้อยละ 95.42 โดยจำแนกเป็น กากอันตราย เป้าหมาย 1.35 ล้านตัน ผลการดำเนินงาน 1.239 ล้านตัน กากไม่อันตราย เป้าหมาย 17.00 ล้านตัน ผลการดำเนินงาน 16.27 ล้านตัน เพื่อให้การบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมมีมาตรฐานการบริหารจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นระบบ กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ดำเนินการจัดทำระบบการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม แบบครบวงจร (e-fully manifest) สามารถกำกับดูแลให้โรงงานอุตสาหกรรมปฏิบัติตามกฎหมาย และบริหารจัดการ กากอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ลดปัญหาการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมลงสู่สิ่งแวดล้อม ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่าง ดำเนินการ

5. การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและความปลอดภัย (Smart Safety) ในโรงงานอุตสาหกรรม ประกอบด้วย

(5.1) การส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีความปลอดภัยในอุตสาหกรรมชีวภาพ

เพื่อส่งเสริมและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีชีวภาพ สู่วิสาหกิจที่ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชีวภาพ หรือโรงงานอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ สามารถนำเทคโนโลยีชีวภาพไปพัฒนากระบวนการผลิต หรือเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ รวมทั้งพัฒนาให้โรงงานอุตสาหกรรมชีวภาพ หรือโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับจุลินทรีย์และ/หรือจุลินทรีย์ดัดแปลงพันธุกรรม มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตดัดแปลงทางพันธุกรรมที่ถูกต้อง สอดคล้องกับมาตรฐานกฎหมาย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ โดยมีโรงงานที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 10 โรงงาน และผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับองค์ความรู้ จำนวน 210 คน

(5.2) การส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพพลังงานในภาคอุตสาหกรรม (ระบบทำความเย็น)

เพื่อพัฒนาฐานข้อมูลให้สามารถกำกับดูแล ทั้งประสิทธิภาพพลังงาน ส่งเสริมความปลอดภัย และรักษาสิ่งแวดล้อม พัฒนาคู่มือและหลักสูตรเกี่ยวกับระบบทำความเย็นที่ใช้แอมโมเนียเป็นสารทำความเย็น โดยมีเนื้อหาครอบคลุมทั้งด้านการเพิ่มประสิทธิภาพพลังงาน ความปลอดภัย และการรักษาสิ่งแวดล้อม พัฒนาแบบฟอร์ม ตรวจสอบระบบทำความเย็นที่ใช้แอมโมเนียเป็นสารทำความเย็น โดยครอบคลุม ทั้งด้านพลังงาน ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม เพิ่มองค์ความรู้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบทำความเย็นที่ใช้แอมโมเนียเป็นสารทำความเย็น ได้แก่ วิศวกรผู้ตรวจสอบระบบทำความเย็น ผู้ควบคุมดูแลการใช้งาน และบำรุงรักษาระบบทำความเย็น และเจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม พัฒนาแนวทางในการดำเนินงานส่งเสริม และผลักดันการใช้กฎหมายอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม ทั้งในด้านการกำกับดูแล ด้านความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมด้านการประหยัดพลังงาน เพื่อมุ่งสู่การเป็น Smart Refrigeration System

โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการเข้าร่วมโครงการ จำนวน 60 โรงงาน กลุ่มที่ 1 จำนวน 30 โรงงาน ประกอบด้วย โรงงานน้ำแข็งหลอด จำนวน 6 โรง โรงงานน้ำแข็งซอง จำนวน 10 โรง ห้องเย็น จำนวน 14 โรง กลุ่มที่ 2 จำนวน 30 โรงงาน ประกอบด้วย โรงงานน้ำแข็งหลอด จำนวน 12 โรง โรงงานน้ำแข็งซอง จำนวน 8 โรง ห้องเย็น จำนวน 10 โรง และบุคลากรได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ และฝึกทักษะด้านการประหยัดพลังงานในระบบทำความเย็น จำนวน 289 คน ประเมินศักยภาพสามารถประหยัดพลังงาน 2,898.20 toe/โครงการ/ปี หรือคิดเป็นเงิน 108,299,508.96 บาท/โครงการ/ปี

(5.3) การส่งเสริมและพัฒนาความปลอดภัยเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัยและระบบไฟฟ้า ในโรงงาน

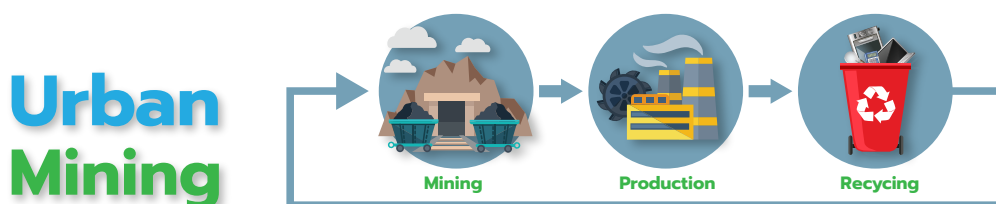
เพื่อพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้มีการประกอบการที่ปลอดภัย ในด้านความปลอดภัยระบบไฟฟ้าและอัคคีภัย ตรวจสอบและให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการโรงงาน เกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย ระบบและอุปกรณ์ไฟฟ้า เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ปฏิบัติงานภายในโรงงาน เพิ่มศักยภาพบุคลากร

ในโรงงาน ให้สามารถปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของระบบและอุปกรณ์ไฟฟ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ เสริมสร้างความเข้าใจ ด้านการป้องกันและระงับอัคคีภัย และความปลอดภัยระบบไฟฟ้า ในโรงงานแก่บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยมีโรงงานอุตสาหกรรมได้รับการตรวจสอบความปลอดภัยเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย และระบบไฟฟ้าในโรงงาน จำนวน 40 โรงงาน ผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยและระบบไฟฟ้าในโรงงาน จำนวน 209 ราย ผู้ประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้อง มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการตรวจสอบระบบป้องกันอัคคีภัยและระบบไฟฟ้าในโรงงาน จำนวน 133 ราย เจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้อง มีความรู้ความเข้าใจด้านความปลอดภัยในโรงงาน จำนวน 203 คน

6. การส่งเสริมและพัฒนาของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ และรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0

กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนา วัสดุดิบทดแทน ที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสียทั้งจากครัวเรือน และอุตสาหกรรม (Secondary Raw Materials) โดยแยกสกัดแร่และโลหะกลับมาใช้ประโยชน์ หรือที่เรียกว่า “Urban Mining” โดยได้ดำเนินโครงการต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริม และพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลขยะหรือของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม ลดการใช้ทรัพยากรใหม่ ลดการเกิดขยะ และปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society และ Circular Economy ตลอดจนรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ที่เน้นการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม การสร้างการมีส่วนร่วม และการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

6.1) ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิล เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และรองรับการขับเคลื่อนสู่ Circular Economy

1. ส่งเสริมและต่อยอดการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมายใน 6 พื้นที่ ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นครปฐม ราชบุรี สระบุรี นครราชสีมา และขอนแก่น โดยศึกษา ทดลอง พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีรีไซเคิลต้นแบบที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติให้แก่ผู้ประกอบการ เพื่อนำกลับมาเป็นทรัพยากรหมุนเวียนในเชิงพาณิชย์ โดยมีการพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลขยะ หรือของเสียได้สำเร็จ ตามเป้าหมาย จำนวนรวม 7 ชนิด ดังนี้

- เทคโนโลยีรีไซเคิลผงทองแดงที่ได้จากกระบวนการบดย่อยซากแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ โดยการผลิตเป็นอนุภาคทองแดงออกไซด์นาโนสำหรับเคลือบผลิตภัณฑ์ผ้า เช่น เสื้อผ้า หน้ากากอนามัย เพื่อป้องกันแบคทีเรียและไวรัส

- เทคโนโลยีรีไซเคิลเศษกระจก โดยการผลิตเป็นกระจกพรุนสำหรับใช้ในการกรองบำบัดน้ำเสีย หรือใช้ไถ่ขุด และปรับอากาศ (ใช้ร่วมกับน้ำมันหอมระเหย)

- เทคโนโลยีรีไซเคิลเถ้าลอย (Fly Ash) จากการเผาขานอ้อย (เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้าหรือเป็นเชื้อเพลิงให้ความร้อนในโรงงานอุตสาหกรรม) โดยใช้เป็นส่วนผสมในการเพิ่มความแข็งแรงให้กับเส้นใยพลาสติก (Polylactic Acid (PLA) Filament) สำหรับงานพิมพ์ 3 มิติ

- เทคโนโลยีรีไซเคิลแถบลวด ส่งกระแสไฟฟ้า (Bus Bar หรือ PV Ribbon) ในแผงเซลล์แสงอาทิตย์ที่ชำรุดหรือหมดอายุ โดยการผลิตเป็นทองแดงบริสุทธิ์

- เทคโนโลยีรีไซเคิลถ่านไฟฉายที่ใช้งานแล้ว โดยการผลิตเป็นเฟอร์โรแมงกานีส สำหรับใช้ในอุตสาหกรรมหลอมหล่อโลหะ

- เทคโนโลยีรีไซเคิลตะกรัน (Dross) โลหะบัดกรีชนิดที่ไม่มีตะกั่ว เป็นองค์ประกอบ (Lead-free Solder) โดยการผลิตเป็นดีบุกบริสุทธิ์

- เทคโนโลยีรีไซเคิลฝุ่นจากกระบวนการผลิตเหล็กกล้าด้วยเตาอาร์คไฟฟ้า (Electric Arc Furnace) โดยการผลิตเป็นสังกะสีออกไซด์ซึ่งใช้เป็นวัตถุดิบตั้งต้นในการผลิตสังกะสีบริสุทธิ์

2. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิล เพื่อพัฒนาและประยุกต์ใช้วัตถุดิบทดแทน ในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ โดยพัฒนาและขยายผลเทคโนโลยีที่มีอยู่ของ กพร. และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาวัตถุดิบทดแทนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ โดยเฉพาะวัตถุดิบที่ส่วนใหญ่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ รวมทั้ง พัฒนาผลงานต้นแบบที่ใช้วัตถุดิบทดแทนดังกล่าว จำนวน 1 ชนิด ซึ่งได้แก่ เทคโนโลยีรีไซเคิล Mill Scale จากกระบวนการผลิตเหล็กและเหล็กกล้า โดยการผลิตเป็นเหล็กพรุน (Direct Reduced Iron: DRI) สำหรับใช้เป็นวัตถุดิบในการหล่อชิ้นส่วนท่อไอเสีย (Exhaust Gas Recirculation: EGR)

6.2) พัฒนาศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลที่มีประสิทธิภาพและครบวงจร ทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้ว

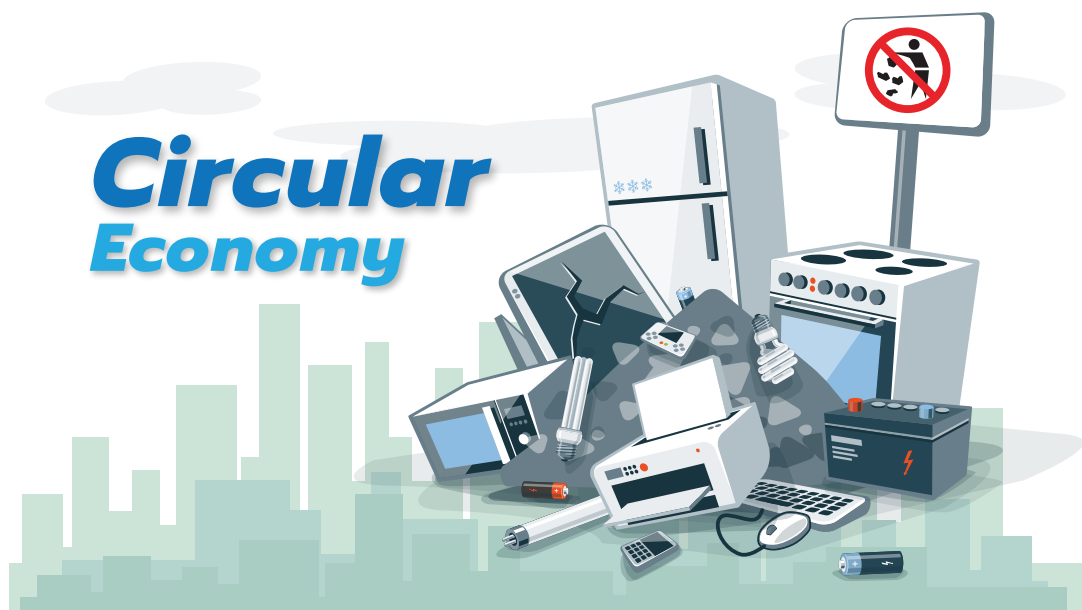

โดยได้ดำเนินการสร้าง “เครื่องคัดแยกทางกายภาพหรือทางกล (Particle Separation Machine) จากซากแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” ได้สำเร็จเป็นแห่งแรกในประเทศไทย เพื่อเตรียมซากแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ด้วยการบดย่อย คัดขนาด และคัดแยกก่อนเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิล ด้วยกระบวนการโลหวิทยา (Metallurgical Process) ในขั้นตอนต่อไป โดยแยกส่วนประกอบในซากแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ในกลุ่มโลหะที่ไม่ติดแม่เหล็ก เช่น ทองแดง ดีบุก ทองคำ เงิน อะลูมิเนียม โลหะที่ติดแม่เหล็ก เช่น เหล็ก นิกเกิล รวมถึงส่วนประกอบที่ไม่ใช่โลหะ (Non-metallic Component) เช่น อีพอกซี เรซิน ไฟเบอร์กลาส ซึ่งทั้งหมดนี้สามารถนำกลับมาสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์ได้ใหม่ นอกจากนี้ ได้ติดตั้งเตา 2 ชนิด เพิ่มเติม เพื่อรองรับการรีไซเคิลด้วยโลหวิทยา ความร้อน ได้แก่ เตาเผาแบบหมุน (Rotary Kiln) เป็นเตาเผาทรงกระบอกยาวซึ่งสามารถหมุนได้รอบแกนและปรับความเร็วรอบได้ สามารถปรับมุมเอียงของเตากับแนวระดับได้ และมีอุณหภูมิสูงสุดที่ 1,050 องศาเซลเซียส เหมาะสำหรับการเตรียมขยะหรือของเสียที่มีความชื้นสูงให้แห้งก่อนที่จะเข้ากระบวนการต่อไป โดยอบให้ความร้อนระหว่างที่เตาหมุนเพื่อให้สามารถเกิดการถ่ายเทความร้อนได้อย่างทั่วถึง รวมทั้ง ใช้ใน Calcining เพื่อเปลี่ยนขยะหรือของเสียเป็นสารประกอบที่ต้องการ ก่อนที่จะเข้ากระบวนการต่อไป และเตาหลอมถลุงชนิด Submerged Arc เป็นเตาที่ใช้ระบบการอาร์คแบบกระแสตรง สำหรับใช้ในการถลุงกลุ่มขยะหรือของเสียที่ใช้อุณหภูมิสูงกว่า 1,600 องศาเซลเซียส โดยเฉพาะกลุ่มขยะหรือของเสียที่ไม่นำไฟฟ้า เช่น ตะกรันจากอุตสาหกรรมหลอมถลุง กากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียที่มีโลหะเป็นองค์ประกอบ เป็นต้น

ซึ่งจะส่งผลให้ศูนย์ฯ มีเครื่องจักรและอุปกรณ์รองรับการพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลด้วยกระบวนการทางโลหวิทยา ความร้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อผลักดันให้ของเสียกลายเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนของภาคอุตสาหกรรมได้อย่างเป็นรูปธรรม และรองรับการฝึกอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีรีไซเคิล รวมทั้งเป็นที่ศึกษาเรียนรู้กระบวนการรีไซเคิลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้แก่ผู้ประกอบการ และผู้ที่สนใจไม่น้อยกว่า 300 รายต่อปี

6.3) การเตรียมความพร้อมและพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐานตามเกณฑ์มาตรฐาน Circular Economy โดยเฉพาะการเป็นฐานการหมุนเวียน หรือรีไซเคิลขยะ หรือของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ เพื่อลดปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน เพื่อส่งเสริมและผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรมประกอบการตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) อย่างเป็นรูปธรรม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงจัดทำโครงการประเมินและให้คำแนะนำสถานประกอบการในการประกอบกิจการตามหลักการ Circular Economy โดยการจัดทำหลักเกณฑ์การประเมินตามมาตรฐานด้าน Circular Economy ช่วยเหลือสถานประกอบการในการวินิจฉัยกระบวนการผลิต ตั้งแต่การใช้วัตถุดิบจนถึงผลผลิต ตลอดจนประเมินความเป็นไปได้ในการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่ และให้คำแนะนำสถานประกอบการ เพื่อยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน อุตสาหกรรมรีไซเคิล และอุตสาหกรรมต่อเนื่องเป้าหมาย ซึ่งนับเป็นการสร้างรากฐานแห่งการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยอย่างยั่งยืน โดยในปีงบประมาณที่ผ่านมาได้จัดทำเกณฑ์การประเมินและตัวชี้วัดประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้หลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนในองค์กร เพื่อใช้เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการดำเนินการด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนขององค์กร โดยได้ลงพื้นที่ ทดสอบแบบประเมินกับสถานประกอบการนำร่อง จำนวน 5 ราย ได้แก่ บริษัท ทีเออาร์เอฟ จำกัด บริษัท โรงงานเหล็กกรุงเทพฯ จำกัด บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย (ท่าหลวง) จำกัด บริษัท ตะวันออกพัฒนา จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด เทพศิลาอุตสาหกรรม รวมถึงรับฟังความคิดเห็นจากสถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงเกณฑ์การประเมินให้มีความเหมาะสมและครอบคลุมกลุ่มอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จากผลการดำเนินการดังกล่าว นำมาสู่การจัดพิมพ์คู่มือการประเมินประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้หลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนในองค์กร ตลอดจนเปิดทดลองระบบการประเมินด้วยตนเองผ่านระบบ Online ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้เผยแพร่คู่มือฯ และระบบฯ ให้กับสถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

6.4) **บูรณาการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ และองค์ระหว่างประเทศ** โดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้บูรณาการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน และด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การสร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ การส่งเสริมการใช้วัสดุทดแทนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน โดยมีส่วนร่วมใน “โครงการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิล เพื่อพัฒนาของเสียเป็นทรัพยากรทดแทนด้านแร่และโลหะของประเทศ และสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy)” ซึ่งเป็นโครงการภายใต้แผนงานบูรณาการจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ตามแนวทางการดำเนินงานการเพิ่มประสิทธิภาพ การกำกับดูแลและควบคุมมลพิษจากการบำบัด กำจัดขยะมูลฝอย ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย เพื่อให้มีการจัดการอย่างถูกต้อง เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน โดยโครงการนี้มุ่งเน้นการจัดการขยะและของเสียทั้งจากภาคอุตสาหกรรมและภาคครัวเรือนด้วยการนำกลับมาใช้ประโยชน์เป็นวัตถุดิบทดแทนด้านแร่และโลหะให้แก่ภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

นอกจากนี้ ได้มีการเผยแพร่นโยบายและแนวทางการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผลงานวิชาการในงานสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ “The 15th International Symposium on East Asian Resources Recycling Technology: EARTH 2019” ณ สาธารณรัฐเกาหลี โดยนายธีรวัช ตันนุกิจ วิศวกรโลหการชำนาญการพิเศษ ได้รับเชิญเป็น Keynote Speaker บรรยายในหัวข้อ “Urban Mining in Thailand: Policies and Practices” และนายธีรวัฒน์ จันทนพงศ์ วิศวกรโลหการปฏิบัติการ ได้บรรยายผลงานวิชาการ ด้านเทคโนโลยีรีไซเคิลเรื่อง “Metals Recovery from Copper Sludge using Eggshell Waste as Flux” รวมทั้งมีการประชุมความร่วมมือระหว่างประเทศกับกระทรวงเศรษฐกิจการค้า และอุตสาหกรรมของญี่ปุ่น (METI) ในหัวข้อ Thailand-Japan Policy Dialogue on Circular Economy เพื่อส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนมุมมองด้าน Circular Economy ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทยและญี่ปุ่นอีกด้วย

7. การเพิ่มคุณภาพหางแร่แคลไซต์

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินการศึกษา วิจัย การเพิ่มคุณภาพหางแร่แคลไซต์ของบริษัท สุรินทร์ออมยา เคมิคอล (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งเป็นหางแร่เหลือทิ้งจากกระบวนการผลิตแร่แคลไซต์สำหรับอุตสาหกรรมสีและกระดาษ โดยมีเป้าหมายเพื่อหากระบวนการที่ดีที่สุดในการเพิ่มคุณสมบัติ ของค่าความสว่าง (L) ให้ใกล้เคียงกับผลิตภัณฑ์ที่บริษัทจำหน่ายในท้องตลาดให้ได้มากที่สุด

ในการศึกษาครั้งนี้ คณะผู้ศึกษาได้รับตัวอย่างหางแร่ 2 ชนิด คือหางแร่ขนาดหยาบ และหางแร่ขนาดละเอียด ในเบื้องต้นพบว่ามีมลทินจำพวกเศษดินโคลน และแร่เหล็กปะปนอยู่ จึงได้ออกแบบวิธีการทดลอง 3 วิธี ดังนี้

- 1) การทดลองเพิ่มมูลค่าหางแร่ขนาดหยาบด้วยวิธีการล้างและคัดขนาด
- 2) การทดลองเพิ่มมูลค่าหางแร่ขนาดละเอียดด้วยวิธีการกวนและล้างด้วยน้ำ
- 3) การเพิ่มมูลค่าหางแร่ด้วยวิธีการทางเคมี

ซึ่งจากการออกแบบวิธีการทดลองดังกล่าวสามารถสรุปผลการทดลองได้ ดังนี้

1) หางแร่เม็ดหยาบขนาด -20+30 เมช มีค่าสีใกล้เคียงกับแร่คุณภาพ B มากที่สุด มีค่าความสว่าง (L) ประมาณ 88

2) ในการเพิ่มคุณภาพหางแร่ เม็ดละเอียดควรจะล้างที่ความเข้มข้นของแร่ต่อน้ำในช่วงระหว่างร้อยละ 30-40 (% Solid) เป็นเวลาอย่างน้อย 30 นาที แต่ไม่เกิน 60 นาที ได้ค่าความสว่าง (L) ประมาณ 88 ซึ่งยังไม่สามารถนำไปใช้ทดแทนวัตถุดิบได้โดยตรง

3) หากต้องการเพิ่มคุณภาพหางแร่ทั้งสองชนิดให้มีคุณภาพทัดเทียมกับวัตถุดิบที่บริษัทใช้อยู่ ควรจะเพิ่มวิธีการทางเคมีเพิ่มเติม ได้แก่

3.1) นำหางแร่แคลไซต์ ส่วนเม็ดหยาบไปกวนกับกรดซิดริกโมโนไฮเดรต ความเข้มข้นของกรด 0.5 โมลาร์ ผสมกับแร่ในอัตราส่วนแร่ต่อกรด 50% และทำการกวนเป็นเวลา 10 นาที ได้หางแร่ที่มีความสว่าง (L) ประมาณ 92

หางแร่ขนาดหยาบ

หางแร่ขนาดละเอียด

3.2) นำหางแร่แคลไซต์ ส่วนละเอียดนำไปกวนกับกรดซิดริกโมโนไฮเดรต ความเข้มข้นของกรด 0.5 โมลาร์ ผสมกับแร่ด้วยอัตราส่วนแร่ต่อกรด 50% และทำการกวนเป็นเวลา 10 นาที ได้หางแร่ที่มีความสว่าง (L) ประมาณ 92

เปรียบเทียบหางแร่ก่อน (A) และหลัง (B) ผ่านการแต่งด้วยวิธีการทางเคมี

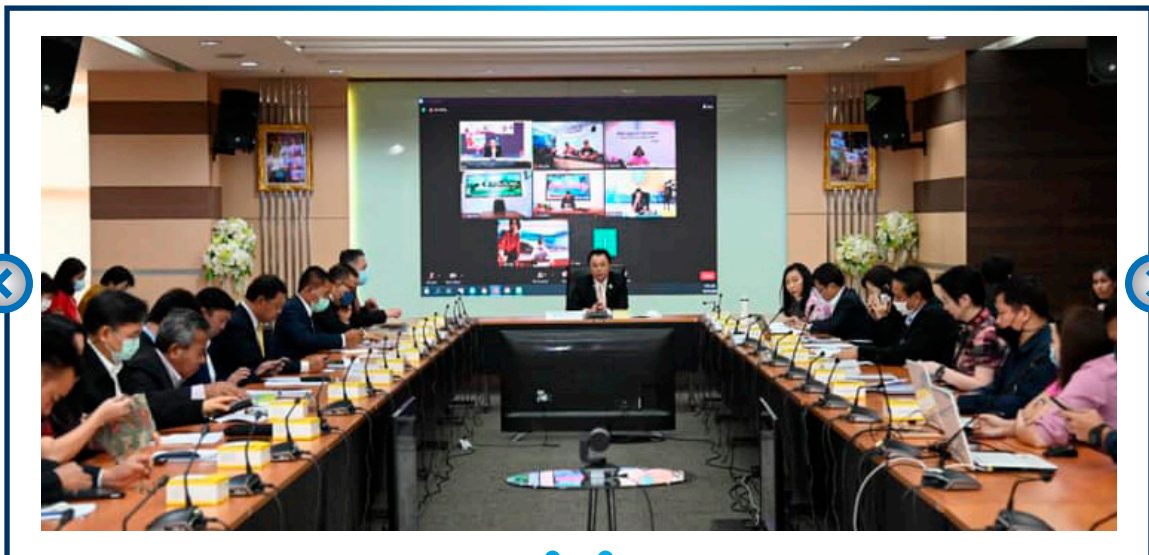
การทดลองเพิ่มคุณภาพแร่แคลไซต์ ด้วยวิธีการทางเคมี

8. การจัดการเศษโลหะอย่างยั่งยืน

การจัดการเศษโลหะอย่างยั่งยืน (Greening the Scrap Metal Value Chain through Promotion of BAT/BEP to Reduce U-POPs Releases from Recycling Facilities) ร่วมกับองค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (UNIDO) เพื่อส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อพัฒนากระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้มีมูลค่าสูงขึ้น และพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เกิดมลพิษน้อยที่สุด โดยโครงการนี้มีกำหนดระยะเวลาดำเนินการทั้งสิ้น 5 ปี และมีกิจกรรมที่ดำเนินงาน ดังนี้

1) การจัดทำฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการกำหนดนโยบายและกฎหมายสำหรับการปฏิบัติตามข้อกำหนดของอนุสัญญาสตอกโฮล์มและนโยบายในการจัดการเศษโลหะอย่างยั่งยืน โดยดำเนินงานร่วมกับสถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์ในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลหน่วยงานและผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานเศษโลหะของประเทศ รวมถึงการจัดทำคู่มือ และหลักสูตรฝึกอบรมสำหรับบุคลากรภาครัฐ

2) การสร้างความตระหนักเกี่ยวกับสารมลพิษ ที่ตกค้างยาวนานที่ปลดปล่อยโดยไม่ตั้งใจ (U-POPs) และแนวทางด้านเทคนิคที่ดีที่สุดและแนวการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด (BAT/BEP) ให้กับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และการพัฒนาศักยภาพหน่วยงานระดับชาติ ในการจัดการห่วงโซ่อุปทานของการรีไซเคิลเศษโลหะอย่างเหมาะสม โดยได้มีการดำเนินงานร่วมกับศูนย์ความเป็นเลิศด้านการจัดการสารและของเสียอันตราย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการจัดทำสื่อและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างความตระหนักเกี่ยวกับสาร U-POPs ได้แก่ วิดีโอ แผ่นพับ ต้นแบบเสมือนจริงของการนำ BAT/BEP ไปใช้ในการรีไซเคิลเศษโลหะ (Prototype) เว็บไซต์โครงการฯ และการจัดประกวดคลิปวิดีโอ รวมถึงการร่างหลักสูตรการฝึกอบรมและคู่มือด้านเทคนิควิชาการสำหรับกลุ่มผู้รวบรวมคัดแยกและผู้ค้าเศษโลหะ กลุ่มโรงงานปลายน้ำและโรงหลอมเศษโลหะ รวมทั้งมีการจัดงานประชุมรับฟังความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) ซึ่งมีผู้แทนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมให้ความคิดเห็น

3) ลงพื้นที่เก็บข้อมูลการปรับปรุงกระบวนการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของโรงงานนำร่องที่เข้าร่วมโครงการทางด้านการกำหนดมาตรการปฐมภูมิและทุติยภูมิ ในการลดการปลดปล่อยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานที่ปลดปล่อยโดยไม่ตั้งใจ และนำ BAT/BEP ไปใช้งานจริง ของโรงงานนำร่องทั้ง 4 แห่ง ได้แก่

- บริษัท ไตก อลูมิเนียม อินดัสทรี (ประเทศไทย) จำกัด
- บริษัท ไทยเม็ททอล อลูมิเนียม จำกัด
- บริษัท โรงงานเหล็กกรุงเทพฯ จำกัด
- บริษัท เอ็น.ที.เอส สตีลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

รวมถึงได้มีการตรวจวัดด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงงานที่เข้าร่วมโครงการ โดยมีการดำเนินงานร่วมกับสถาบันและผู้แทนสถาบันไดออกซินแห่งชาติ สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น กรมควบคุมมลพิษ และผู้แทนสถาบัน ไดออกซิน

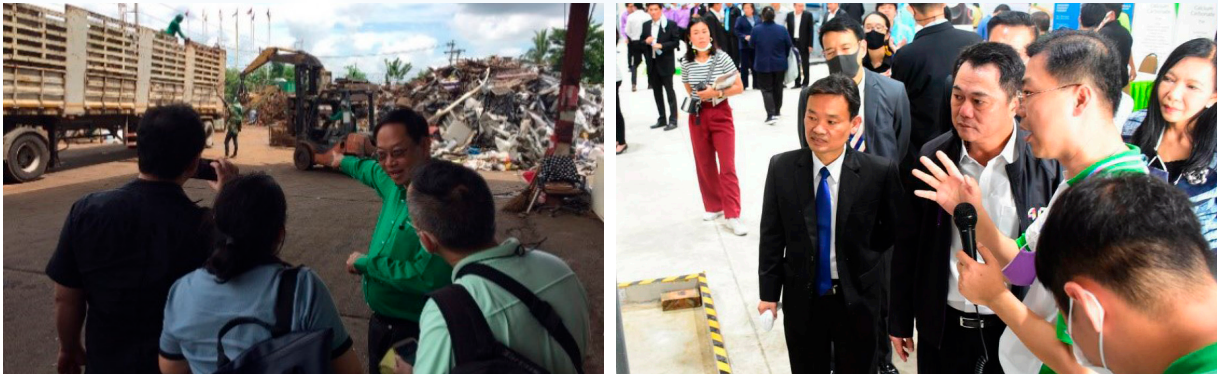
4) จัดการประชุมคณะกรรมการกำกับการดำเนินโครงการ (Project Steering Committee: PSC) เพื่อติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของโครงการทั้ง 3 องค์ประกอบ

4.1) กรอบนโยบายและกฎหมาย

4.2) การเผยแพร่ข้อมูลและเสริมสร้างศักยภาพ

4.3) การดำเนินโครงการสาธิตการใช้แนวทางด้านเทคนิคที่ดีที่สุดและแนวทางการปฏิบัติ ด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดในโรงงานรีไซเคิลเศษโลหะที่ได้รับการคัดเลือก และการจัดงานสัมมนาวิชาการระดับชาติ

Green Scrap Metal Thailand 2020: Today for Tomorrow

ลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้ประกอบการคัดแยกเศษโลหะ

4. การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ (Investment Promotion)

กระทรวงอุตสาหกรรม มุ่งเน้นการดำเนินงานและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ (Investment Promotion) ที่มีศักยภาพรองรับนโยบาย Thailand 4.0 และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) และพื้นที่จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZ) โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญ อาทิ

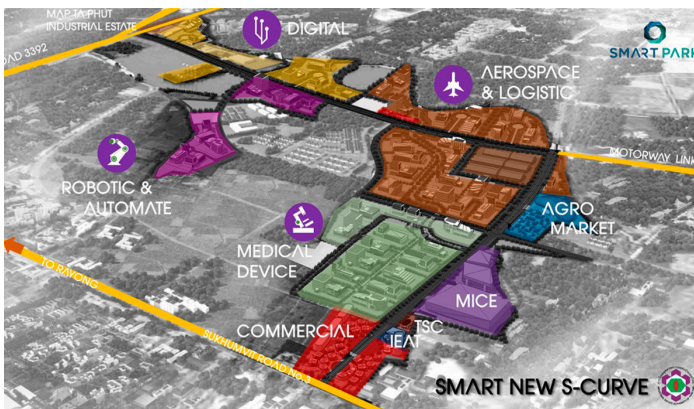
1. การพัฒนาท่าเรืออุตสาหกรรมมาตาพุด ระยะที่ 3 ซึ่งตั้งอยู่ในเขตพัฒนาท่าเรืออุตสาหกรรมมาตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ติดกับเขตท่าเรืออุตสาหกรรมมาตาพุด ระยะที่ 1 ซึ่งเป็นโครงการโครงสร้างพื้นฐานหลักที่สำคัญ 1 ใน 6 โครงการ ของโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี มีเนื้อที่ประมาณ 1,000 ไร่ (พื้นที่ถมทะเลหลังทำเพื่อใช้งานประมาณ 550 ไร่ และพื้นที่บ่อเก็บกักตะกอนดินเลนระหว่างก่อสร้างประมาณ 450 ไร่) ความยาวหน้าท่ารวมกันประมาณ 2,200 เมตร มูลค่าการลงทุนโครงการฯ รวมประมาณ 55,400 ล้านบาท ประกอบด้วย การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ประมาณ 12,900 ล้านบาท การลงทุนท่าเรือก๊าซ ประมาณ 35,000 ล้านบาท การลงทุนท่าเรือสินค้าเหลว ประมาณ 4,300 ล้านบาท และการลงทุนสำหรับธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ประมาณ 3,200 ล้านบาท ปัจจุบัน การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ได้ลงนามสัญญาร่วมลงทุนกับ บริษัท กัลฟ์ เอ็มทีพี แอลเอ็นจี เทอร์มินอล จำกัด โดย กนอ. ร่วมลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) และให้บริษัทฯ ลงทุนท่าเรือก๊าซ (Superstructure) และได้ดำเนินการประกาศเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาตาพุด และขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำจากกรมเจ้าท่า เพื่อให้บริษัทฯ สามารถเริ่มดำเนินการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานตามที่กำหนดในสัญญาร่วมลงทุน และในปี พ.ศ. 2564 กนอ. มีแผนจ้างที่ปรึกษาในการคัดเลือกเอกชนร่วมลงทุนโครงการ (ช่วงที่ 2) เพื่อพัฒนาพื้นที่ท่าเรือสำหรับท่าเรือสินค้าเหลวและธุรกิจเกี่ยวข้องต่อไป

2. การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม Smart Park ในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้เป็นผู้ดำเนินโครงการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก: นิคมอุตสาหกรรม Smart Park เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการรองรับนโยบาย Thailand 4.0 และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดย กนอ. ดำเนินการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม Smart Park ได้นำแนวคิดการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจควบคู่กับความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนมาใช้ โดยมุ่งเน้นการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคต (New S-Curve) ที่มีนวัตกรรมหรือใช้เทคโนโลยี

ขั้นสูงในการผลิต ใช้พลังงานสะอาด และก่อให้เกิดมลพิษต่ำ ด้วยเล็งเห็นว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและมีโอกาสในการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับโลก ปัจจุบันโครงการฯ ได้รับความเห็นชอบการลงทุนจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2563 และในปี พ.ศ. 2564 กนอ. จะดำเนินการประกาศเขตนิคมฯ Smart Park และเริ่มก่อสร้างโครงการ ซึ่งมีแผนจะเปิดดำเนินงานนิคมฯ ภายในปี พ.ศ. 2567

รวมถึงกระทรวงอุตสาหกรรมยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาเชิงพื้นที่ เพื่อยึดโยงการพัฒนา อุตสาหกรรม กับศักยภาพเชิงพื้นที่และกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาค ภายใต้แนวคิดที่ว่า การพัฒนาเชิงพื้นที่จะต้องเชื่อมโยงเข้ากับการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสอดคล้องและกลมกลืน การดำเนินโครงการต่าง ๆ จะต้องเกิดขึ้นในพื้นที่ที่เหมาะสม และก่อให้เกิดประโยชน์กับเศรษฐกิจและประชาชนในพื้นที่อย่างครอบคลุมและทั่วถึง ไม่จำกัดอยู่แต่ในเมืองใหญ่ ๆ เท่านั้น โดยมี สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) เป็นหน่วยงานสนับสนุนการพัฒนาเชิงพื้นที่ตามนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล เช่น การขับเคลื่อนการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 3 จังหวัด คือ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเป็นพื้นที่เชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญและเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) มีการขอรับการส่งเสริมการลงทุนใน EEC ในช่วง 11 เดือน (มกราคม-พฤศจิกายน 2563) จำนวนทั้งสิ้น 387 โครงการ มีมูลค่าการลงทุนประมาณ 1.28 แสนล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนประมาณครึ่งหนึ่งของการลงทุนทั้งประเทศ และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZ) ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดพื้นที่ในจังหวัดชายแดนศักยภาพสูงให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อส่งเสริมการลงทุนเอื้อต่อผู้ประกอบการในการนำเข้าวัตถุดิบ แรงงาน และส่งออกสินค้า เป็นการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค โดยมีเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทั้งสิ้น 10 แห่ง ในพื้นที่ 10 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี ตาก ตรัง เชียงราย หนองคาย นครพนม สระแก้ว มุกดาหาร สงขลา และนราธิวาส โดยมีสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นหน่วยงานหลักในการผลักดันและขับเคลื่อนการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในภาพรวม ซึ่งข้อมูลจาก BOI ณ เดือนธันวาคม 2563 มีการลงทุนในพื้นที่ SEZ ที่ได้รับการส่งเสริมจาก BOI และดำเนินการลงทุนแล้วจำนวน 48 โครงการ มูลค่า 7,895.40 ล้านบาท

ซึ่งมีนโยบายในการเชื่อมโยงการพัฒนาเชิงพื้นที่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพของไทยยกตัวอย่างเช่น การขับเคลื่อนมาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ซึ่งผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 โดยมีเป้าหมายที่จะผลักดันให้ประเทศไทยเป็น “Bio Hub of ASEAN ภายในปี พ.ศ. 2570” ซึ่งปัจจุบันได้เกิดโครงการลงทุนในผลิตภัณฑ์เป้าหมาย เช่น พลาสติกชีวภาพ (Bioplastic) และเคมีชีวภาพ (Biochemicals) แล้วในหลายพื้นที่ นอกจากนี้ ยังมีการขยายผลการพัฒนาสู่ภูมิภาคในเชิงพื้นที่ โดยผลักดันและกระตุ้นผู้ประกอบการให้เกิดการลงทุนจัดตั้ง Bio Hub ในจังหวัดภูมิภาคต่าง ๆ เช่น จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดลพบุรี จังหวัดอุบลราชธานี เป็นต้น

5. การเชื่อมโยงและพัฒนาระบบฐานข้อมูลแบบบูรณาการ (Big Data)

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย เมื่อวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2559 และตามแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2560-2564 ที่มุ่งเน้นให้หน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญกับการบูรณาการภาครัฐ (Government Integration) ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ตั้งแต่การเชื่อมโยงข้อมูลไปจนถึงการดำเนินงานในรูปแบบบริการอัจฉริยะ (Smart Operations) ที่มีการนำเทคโนโลยีและอุปกรณ์ดิจิทัลมาสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างถูกต้องแม่นยำ รวดเร็ว และตรงจุดมากขึ้น ซึ่งจะสามารถสนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อนไปสู่การเปลี่ยนแปลง (Driven Transformation) การยกระดับภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลด้วยกระบวนการเปลี่ยนแปลง โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Outcome-driven Transformation) ที่มีการปรับเปลี่ยนองค์กรแบบครบวงจร (End-to-End Transformation)

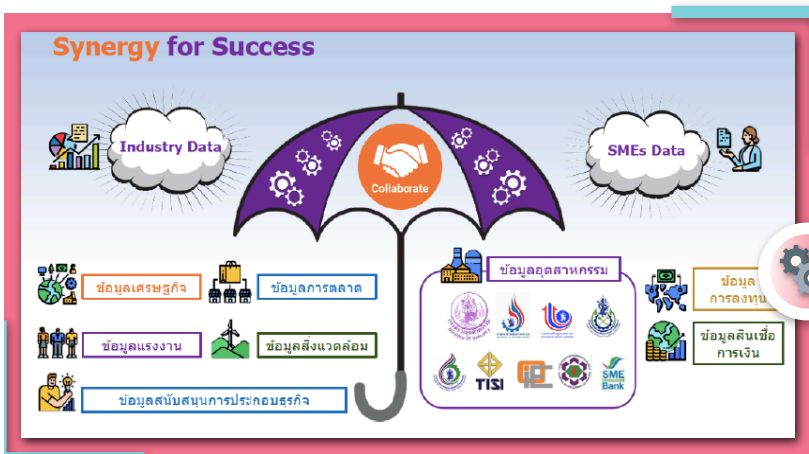
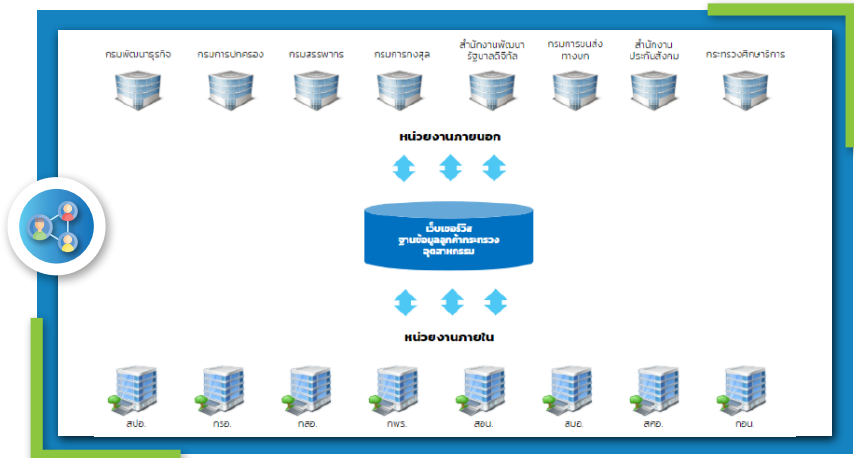
กระทรวงอุตสาหกรรมได้เล็งเห็นความสำคัญ จึงได้กำหนดนโยบายการขับเคลื่อนที่มีความสอดคล้องกับแผนดังกล่าว ทั้งในเรื่องของการบูรณาการข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม การปรับกระบวนการทำงานให้มีความสอดคล้องและเป็นมาตรฐานเดียวกัน การผลักดันการนำเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเชื่อมโยงข้อมูลและระบบสารสนเทศระหว่างหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ตลอดจนการบริหารจัดการข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อรองรับการแลกเปลี่ยนและใช้ประโยชน์ร่วมกัน โดยได้พัฒนาและให้บริการระบบสารสนเทศเพื่อบริหารจัดการศูนย์ข้อมูลกลาง หรือ i-Industry ซึ่งสามารถช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานและการให้บริการแบบบูรณาการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งในส่วนของการทำงานโดยเจ้าหน้าที่ และการให้บริการประชาชน ผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน SME ในการเข้าถึงข้อมูล การยื่นขออนุมัติอนุญาตออนไลน์ ซึ่งปัจจุบันมีผู้ประกอบการจากทั่วประเทศลงทะเบียนใน i-Industry เพื่อใช้บริการของกระทรวงอุตสาหกรรมแล้วกว่า 8,000 ราย อีกทั้ง ยังมีบริการระบบรับชำระเงินสำหรับค่าธรรมเนียมโรงงาน (Digital Payment) สำหรับออกไปแจ้งชำระเงินออนไลน์ (e-Billing) เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถชำระเงินได้หลากหลายช่องทางมากขึ้น เช่น ธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ เคาน์เตอร์เซอร์วิส และ Internet Banking โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 สามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการในการเดินทางไปชำระเงินที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้ประมาณ 5,600,000 บาท

ทั้งนี้ จากความสำเร็จในการพัฒนาระบบ i-Industry กระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้มีการขยายผลการพัฒนาไปสู่การเชื่อมโยงข้อมูลจากหน่วยงานภายนอกและข้อมูลจากหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรม ในรูปแบบฐานข้อมูลแบบบูรณาการ (Big Data) เพื่อให้บริการข้อมูลสารสนเทศในรูปแบบข้อมูลเปิดภาคอุตสาหกรรม ภายใต้แนวคิด i-Connect ที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการที่จะสามารถนำข้อมูลสารสนเทศที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ประมวลผล รวมถึงการสร้างแบบจำลองหรือการพยากรณ์ทางธุรกิจต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์กับผู้ประกอบการและภาคธุรกิจไปใช้วางแผนธุรกิจ ประกอบการตัดสินใจในการบริหารธุรกิจและการลงทุนได้ ทั้งนี้ และได้ตั้งเป้าหมายในการพัฒนาระบบ i-Connect ว่าจะสามารถช่วยลดระยะเวลาในการเข้าถึงข้อมูลที่มีคุณค่าเพื่อไปต่อยอดในการพัฒนาธุรกิจจากเดิมได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 และสามารถช่วยให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมข้อมูลขนาดใหญ่และการวิเคราะห์ข้อมูลเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ต่อปี อีกทั้ง ยังมีการขับเคลื่อนการดำเนินงานโครงการที่สำคัญภายใต้แนวคิดดังกล่าว อาทิ

ระบบ i-industry
<https://i.industry.go.th/>

การเชื่อมโยงข้อมูล

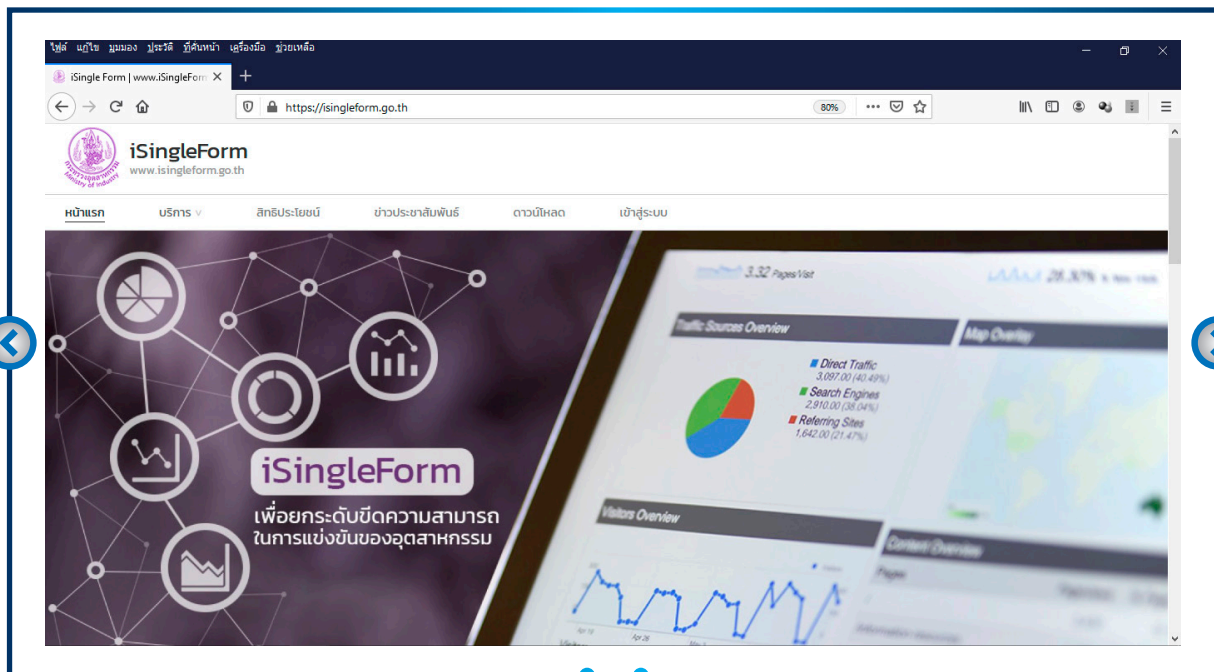

การเชื่อมโยง i-connect

1. ระบบรายงานข้อมูลการประกอบกิจการโรงงานแบบฟอร์มเดียว (iSingleform): ข้อมูลอัจฉริยะสำหรับภาคอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้ริเริ่มพัฒนาและปรับปรุงการสำรวจและการวิเคราะห์ข้อมูลให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐที่ให้มีการบูรณาการฐานข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐเข้าด้วยกัน และให้มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้กับหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งได้มีความร่วมมือในการปรับปรุงแบบแจ้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโรงงานต่าง ๆ ให้เป็นแบบฟอร์มเดียว หรือ Single Form ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดแบบแจ้งข้อมูลการประกอบกิจการโรงงาน พ.ศ. 2562 ประกาศ ณ วันที่ 30 กันยายน 2562

และในปี พ.ศ. 2563 ได้มีการเปิดใช้งานระบบรายงานข้อมูลการประกอบกิจการโรงงานเป็นแบบฟอร์มเดียวอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบข้อมูลกลางของกระทรวงอุตสาหกรรม (<https://i.industry.go.th>) และระบบรายงานข้อมูลการประกอบกิจการโรงงาน iSingleform (<https://isingleform.go.th>) ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2563 เพื่ออำนวยความสะดวก ลดความซ้ำซ้อนและสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ประกอบการผู้ให้ข้อมูลในเรื่องความปลอดภัยของข้อมูลอย่างสูงสุด รวมทั้งเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสำรวจและการวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม และการวิเคราะห์ศักยภาพการแข่งขันตามยุทธศาสตร์สำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมจากการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศ

รวมทั้งได้จัดทำแผนการพัฒนาและแนวทางการถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลการประกอบกิจการโรงงานเป็นแบบฟอร์มเดียว (Single Form) เพื่อชี้แจง ทำความเข้าใจ สร้างความตระหนักเกี่ยวกับการแจ้งข้อมูลการประกอบกิจการแบบฟอร์มเดียว (Single Form) ผ่านความร่วมมือหลายภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การบูรณาการความร่วมมือกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางในการชี้แจง ประชาสัมพันธ์ และถ่ายทอดองค์ความรู้การแจ้งข้อมูล Single Form และได้กำหนดให้มีตัวแทนจังหวัดนำร่องจากแต่ละกลุ่มประสิทธิภาพ 1-6 ประกอบด้วย ฉะเชิงเทรา สิงห์บุรี สงขลา เลย นครราชสีมา และพิษณุโลก เพื่อดำเนินการเก็บข้อมูล Single Form ให้ได้เพิ่มขึ้นตามเป้าหมาย และเป็นกรณีศึกษาเป็นจังหวัดตัวอย่าง (Best practice) ในการดำเนินงานเก็บข้อมูลให้แก่จังหวัดอื่น ๆ ต่อไป

5. การบริการผ่านระบบดิจิทัล เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบการและประชาชน

กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้พัฒนาระบบฐานข้อมูลรวมเพื่อเชื่อมต่อกับฐานข้อมูลใหญ่ (Big Data) ของกระทรวงอุตสาหกรรม โดยเป็นระบบฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนงานด้านการมาตรฐาน ซึ่งสามารถเชื่อมโยงข้อมูลเว็บเซอร์วิส (Web Service) กับกระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นระบบการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อให้บริการสารสนเทศของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกับหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานภายนอก โดยใช้ Web Service หรือ Web API ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลดังกล่าวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลจากบัตรประจำตัวประชาชน ข้อมูลนิติบุคคล ข้อมูลทะเบียนบ้าน

และเชื่อมต่อกับฐานข้อมูลใหญ่ Big Data ของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งจะช่วยลดการใช้เอกสารโดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความถูกต้องรวดเร็วในการปฏิบัติงาน ลดการจัดทำสำเนาลงบนกระดาษของผู้ประกอบการในการติดต่อกับสำนักงานฯ เพื่อการขออนุญาต/การรับรอง และสอดคล้องกับนโยบาย No Copy ของรัฐบาล นอกจากนี้ ยังช่วยให้สำนักงานฯ สามารถบูรณาการข้อมูล หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือมีการร้องขอการเชื่อมโยงข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

อีกทั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ยังคงเดินหน้าเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานอย่างต่อเนื่อง เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบการและประชาชน ตามนโยบาย Ease of Doing Business ของรัฐบาล และภายใต้สถานการณ์โควิด-19 ซึ่งสอดคล้องตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม 4.0 (Industry 4.0) โดยนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในกระบวนการทำงานทุกกิจกรรมอย่างเต็มรูปแบบ ทั้งการขออนุญาต มอก. การตรวจติดตาม และการชำระค่าบริการต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการ และประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้ทุกที่ทุกเวลาผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ระบบ e-License ที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้พัฒนาระบบให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้ประกอบการสามารถยื่นคำขอได้ทุก มอก. กว่า 2,200 มาตรฐาน ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ www.itisi.go.th ตลอด 24 ชั่วโมง ระบบ e-Payment การชำระค่าบริการและค่าธรรมเนียมงานบริการด้านอื่น ๆ ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ สะดวกและรวดเร็ว ระบบ e-Surveillance การตรวจติดตามผลผู้ได้รับใบอนุญาต เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบการ และเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของ สมอ. ให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังมีระบบ e-Accreditation เพื่อรับรองระบบงาน ISO อีกด้วย

ส่วนที่ 5 ผลการดำเนินงาน ตามแผนปฏิบัติการ กระทรวงอุตสาหกรรม

ผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการกระทรวงอุตสาหกรรม

ด้วยในงบประมาณ พ.ศ. 2563 กระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีกำหนดวิสัยทัศน์ “ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่ 4.0 เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของไทย ให้เติบโตไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.6 ภายในปี พ.ศ. 2565” โดยมีการขับเคลื่อนการดำเนินงานโครงการของกระทรวงอุตสาหกรรมที่สำคัญ ดังนี้

1. การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง

เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศและอุตสาหกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต โดยเน้นงานวิจัย การต่อยอดงานวิจัยและพัฒนา การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มผลิตภาพและพัฒนามาตรฐานให้ภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่มูลค่า มีความสามารถในการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญ อาทิ

1.1 การยกระดับผลิตภาพเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม

เป็นการถ่ายทอดจากแผน/นโยบายระดับประเทศสู่แผนระดับปฏิบัติการด้วยการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และเครื่องมือผลิตภาพเข้ามาใช้ในการปรับปรุงการผลิตให้กับสถานประกอบการ รวมถึงการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม นอกจากนี้ ยังดำเนินการยกระดับบุคลากรให้มีความพร้อมและทักษะตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ ตลอดจนทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและการประกอบการที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งนับเป็นการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการวางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยมีผลการดำเนินงานที่สำคัญสรุปได้ ดังนี้

(1) การยกระดับสถานประกอบการ ด้วยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม มาใช้ในกระบวนการผลิต และบริหารจัดการภายในองค์กร ซึ่งช่วยเพิ่มผลิตภาพการผลิต ไม่ว่าจะเป็นการลดของเสีย การลดต้นทุนการผลิต หรือการเพิ่มมูลค่าสินค้า พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อรองรับอุตสาหกรรมศักยภาพ (พลาสติกชีวภาพ และวัสดุเชิงเทคนิคสำหรับสิ่งทอ เทคนิคทางการแพทย์) โดยมีสถานประกอบการได้รับการยกระดับผลิตภาพทั้งสิ้น 220 สถานประกอบการ

(2) การยกระดับบุคลากรให้มีความรอบด้าน สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของภาคอุตสาหกรรมทั้งในปัจจุบันและอนาคต และสอดคล้องกับการประกอบการที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยดำเนินการจัดฝึกอบรมแรงงาน ตลอดจนสร้างวิทยากรเพื่อขยายองค์ความรู้ไปในวงกว้าง โดยมีบุคลากรได้รับการยกระดับผลิตภาพ จำนวนทั้งสิ้น 3,451 คน

(3) การพัฒนาศักยภาพของปัจจัยแวดล้อม เพื่อสนับสนุนและผลักดันให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพที่นำไปสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน อาทิ การพัฒนาหลักสูตร การจัดทำองค์ความรู้ การสร้างเครือข่าย การพัฒนา IoT Module และ IoT Platform การจัดทำแนวคิดนวัตกรรม และการจัดทำแบบประเมินศักยภาพสถานประกอบการ

และจากการดำเนินกิจกรรมตามแนวทางข้างต้น ส่งผลให้ผลิตภาพการผลิตและผลิตภาพแรงงานของสถานประกอบการ และแรงงานที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้น ร้อยละ 35.44 และ 11.10 ตามลำดับ ซึ่งได้รวบรวมผลงานสำคัญภายใต้โครงการดังกล่าว เผยแพร่บน <http://www.oie.go.th/view/1/productivity/TH-TH> เพื่อให้เกิดการขยายผลด้านการเพิ่มผลิตภาพในวงกว้าง ยกระดับสถานประกอบการ และสร้างทักษะให้กับบุคลากรที่สนใจ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยต่อไป

ทั้งนี้ การดำเนินงานเพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมข้างต้น นับเป็นเครื่องมือ/กลไก/ต้นแบบนาร่องให้สถานประกอบการและบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมตระหนักและเห็นความสำคัญของการเพิ่มผลิตภาพที่มีผลต่อระดับบุคคล สถานประกอบการ ภาคอุตสาหกรรม และประเทศ เพื่อให้สถานประกอบการ และบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในประเทศให้เติบโตอย่างเข้มแข็ง นอกจากนี้ ยังเป็นช่องทางในการขับเคลื่อนมาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ผ่านการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีแล้วอีกด้วย

1.2 การกำหนดมาตรฐาน และการส่งเสริมด้านการมาตรฐาน

กระทรวงอุตสาหกรรม โดย สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้ดำเนินการกำหนดปรับปรุง และแก้ไขมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับภาคอุตสาหกรรมตามนโยบายรัฐบาล เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจโลก และทันต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศ รวมถึงได้ดำเนินการส่งเสริมด้านการมาตรฐานแก่ผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถ และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางการค้า ตลอดจนส่งเสริมเผยแพร่ความรู้ด้านการมาตรฐานแก่ประชาชน ผู้บริโภค และผู้เกี่ยวข้องทุกระดับ เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของการมาตรฐาน และนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและสังคม ดังนี้

1.2.1 การกำหนดมาตรฐาน

1) มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) จำนวน 310 มาตรฐาน โดยแบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

- อุตสาหกรรมเดิม (S-Curve) ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร รวม 84 มาตรฐาน
 - อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) ได้แก่ หุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม อุตสาหกรรม เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ และอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร รวม 52 มาตรฐาน
 - อุตสาหกรรมอื่น ๆ ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ อุตสาหกรรม เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ เกษตรแปรรูป อุตสาหกรรม ยางและพลาสติก รวม 134 มาตรฐาน
 - อุตสาหกรรมตามนโยบาย ได้แก่ นวัตกรรมและสมุนไพร รวม 11 มาตรฐาน
 - ส่งเสริมผู้ประกอบการ รวม 34 มาตรฐาน
- 2) มาตรฐานการตรวจสอบและรับรอง (มตช.) จำนวน 18 มาตรฐาน
- 3) มาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.S) จำนวน 38 มาตรฐาน
- 4) มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จำนวน 51 มาตรฐาน

1.2.2 การส่งเสริมด้านการมาตรฐาน

- 1) ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการมาตรฐาน จำนวน 1,213 ราย
- 2) พัฒนาผู้ประกอบการ SMEs จำนวน 135 ราย
- 3) พัฒนาหน่วยงานเครือข่ายด้านการมาตรฐาน
- พัฒนาบุคลากรของผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม (Lab) จำนวน 30 ราย
 - พัฒนาบุคลากรของผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (IB) จำนวน 190 ราย
 - พัฒนาบุคลากรขององค์กรกำหนดมาตรฐาน (SDOs) จำนวน 102 ราย
- 4) แต่งตั้งหน่วยตรวจสอบ/ผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- แต่งตั้งหน่วยตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (Lab) จำนวน 285 มอก.
 - แต่งตั้งผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (IB) จำนวน 1,868 มอก.
- 5) พัฒนาศักยภาพผู้ผลิตชุมชน จำนวน 1,319 ราย

1.3 การพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย

กระทรวงอุตสาหกรรม โดย สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ได้กำกับดูแลและส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายของประเทศ โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(1) การวิจัย พัฒนา และบริหารจัดการพันธุ์อ้อย โดยได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์การปรับปรุงพันธุ์อ้อย แห่งประเทศไทย (Thailand Sugarcane Breeding Center) ขึ้นที่จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อเป็นหน่วยงานกลาง ในการปรับปรุงพันธุ์อ้อย โดยดำเนินการวิจัยพัฒนาและเชื่อมโยงระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการปรับปรุงพันธุ์ทั้งระบบ และต่อยอดระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการปรับปรุงพันธุ์อ้อยภายในประเทศ ผลักดันและขับเคลื่อนให้เป็นศูนย์กลาง การปรับปรุงพันธุ์อ้อยของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พัฒนาและส่งเสริมการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการปรับปรุงพันธุ์อ้อย การคัดเลือกพันธุ์อ้อย เพื่อลด ระยะเวลาและขั้นตอนการปฏิบัติงาน และสร้างความ เข้มแข็งในระบบฐานข้อมูลของการปรับปรุงพันธุ์อ้อยไทย การพัฒนาบุคลากรด้านการปรับปรุงพันธุ์อ้อย และด้านการ คัดเลือกพันธุ์อ้อย ดำเนินการปรับปรุงพันธุ์อ้อย โดยการ จับคู่ผสมพันธุ์ให้ได้ต้นกล้าอ้อยด้วยเทคนิคและวิธีการที่ทันสมัย พัฒนาแหล่งพันธุกรรมอ้อยระดับโลก (International Sugarcane Germplasm Bank) พัฒนาห้องปฏิบัติการเพื่อดำเนินงานด้าน DNA Finger Print ของอ้อย เพื่อพัฒนา เทคนิคการผลิตสายพันธุ์อ้อยพันธุ์ดีสายพันธุ์ใหม่ที่บริสุทธิ์ ด้วยเทคนิคขั้นสูง ตลอดจนการพัฒนาและขยายอ้อยพันธุ์ดี เพื่อให้ได้สายพันธุ์ใหม่ที่บริสุทธิ์เหมาะสมแก่การปลูกอ้อยแต่ละภูมิภาค รวมทั้ง การถ่ายทอดให้ความรู้แก่เกษตรกร ชาวไร่อ้อย และส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการจำหน่ายพันธุ์อ้อย โดยมีแผนการดำเนินงานแล้วเสร็จในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวไร่อ้อย สามารถลดระยะเวลาและขั้นตอนในกระบวนการปรับปรุง พันธุ์อ้อยให้ได้สายพันธุ์ใหม่จาก 10-12 ปี เหลือ 6-8 ปี

(2) การส่งเสริม พัฒนา และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยและน้ำตาลทราย สำนักงานคณะกรรมการ อ้อยและน้ำตาลทราย ได้ส่งเสริมสนับสนุนให้เกษตรกรชาวไร่อ้อยใช้เครื่องจักรกลการเกษตร ในแปลงปลูกอ้อย เพื่อลดต้นทุน และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อย โดยในปี พ.ศ. 2563 ดำเนินโครงการจัดการผลิตอ้อยแปลงใหญ่ เพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพอ้อยโดยใช้เทคโนโลยี Smart Farming ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดกำแพงเพชร เกษตรกรชาวไร่อ้อยกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 46 ราย รวมพื้นที่ 14,466 ไร่ เพื่อเป็นแนวทางที่จะสนับสนุนให้เกษตรกร ทำการเพาะปลูกอ้อยแบบแปลงใหญ่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนการใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามา ช่วยเกษตรกรในการบริหารจัดการไร่อ้อย โดยพยายามสร้างให้เกษตรกรทำการเพาะปลูกแบบแปลงใหญ่ พัฒนา ระบบจัดเก็บข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกอ้อยแปลงใหญ่ เพื่อจัดทำแผนที่เพาะปลูกด้วยเทคโนโลยีอากาศยานไร้คนขับ

ถ่ายทอดเทคโนโลยีการใช้งานระบบการจัดทำแผนที่เพาะปลูก และคำนวณต้นทุนการเพาะปลูกออนไลน์ รวมทั้ง จัดทำแปลงสาธิตการใช้เทคโนโลยีการบริหารจัดการไร่อัจฉริยะแบบใหญ่เป็นต้นแบบ การผลิตอัจฉริยะแบบ Smart Farming เพื่อเพิ่มผลผลิตอัจฉริยะโดยครอบคลุมตั้งแต่การเตรียมดิน ไปจนถึงการเก็บเกี่ยวอัจฉริยะ ในพื้นที่ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมอัจฉริยะและน้ำตาลทรายภาคที่ 2 จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 40 ไร่ และสถานีทดลองและขยายพันธุ์อัจฉริยะจังหวัดพิจิตร จำนวน 163 ไร่

1.4 ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชน

กระทรวงอุตสาหกรรม โดย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กำหนดทิศทางและนโยบายในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชน ผ่านมาตรการและโครงการเพื่อสนับสนุนเอสเอ็มอี ด้วยการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน รวมถึง แก้ไขปัญหาของผู้ประกอบการได้ตรงจุดและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อาทิ

(1) การพัฒนาศักยภาพและยกระดับผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ให้กับผู้ประกอบการ OTOP อุตสาหกรรมชุมชน ให้มีความเข้าใจและตระหนักถึงการผลิตที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานการผลิต เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างโอกาสในการเพิ่มรายได้ในการแข่งขันด้านการตลาด สนับสนุนผู้ประกอบการ OTOP ที่มีมาตรฐานการผลิตให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่มีอัตลักษณ์สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยการฝึกอบรม/สัมมนา โครงสร้างหลักสูตรด้านการพัฒนาการผลิต การบริหารจัดการ การพัฒนาผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์หรือการตลาด หรือกระบวนการผลิตที่มีคุณภาพ หรือการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกการพัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพ มาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม หรือมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ให้คำปรึกษาแนะนำด้านการตลาดในผลิตภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพ การส่งเสริมการขาย และการทำการตลาดในรูปแบบต่าง ๆ และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและประเภทอาหารและเครื่องดื่ม ในการพัฒนาด้านมาตรฐานการผลิตฯ จำนวน 95 ราย 82 ผลิตภัณฑ์ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 10 ล้านบาท

(2) การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ภายใต้อัตลักษณ์จังหวัด ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ให้สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมท่องเที่ยวภายใต้อัตลักษณ์ของจังหวัดให้มีมูลค่าเพิ่มและเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว และจัดการด้านการตลาดของวิสาหกิจการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด ตลอดจนสร้างรายได้และโอกาสทางการตลาดให้กับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และเกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามเส้นทางท่องเที่ยวจำนวน 4 กลุ่ม 120 ผลิตภัณฑ์ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 30 ล้านบาท

(3) การพัฒนาศักยภาพและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร โดยการพัฒนา กลุ่มอุตสาหกรรมให้ได้รับการพัฒนาต่อยอดโดยการนำวิทยาศาสตร์ หรือเทคโนโลยี หรือความคิดสร้างสรรค์ มาประยุกต์ใช้ดำเนินธุรกิจ เพื่อนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพและนวัตกรรมอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้งเชื่อมโยงเครือข่ายการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม เชื่อมโยงภาคการวิจัยและพัฒนา กับภาคอุตสาหกรรม และเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม สู่การผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง สามารถขยายผลสู่เชิงพาณิชย์ได้สร้างและเชื่อมโยงคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ครบวงจร ให้เกิดความร่วมมือกันในการพัฒนาเครือข่ายให้เข้มแข็งตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ (Value Chain) นำไปสู่การเชื่อมโยงเครือข่าย และหาแนวทางร่วมกันเพื่อเสริมสร้างศักยภาพ เพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่ม จำนวน 2 กลุ่ม 25 ต้นแบบ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 212 ล้านบาท

(4) การพัฒนาศักยภาพและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีอัจฉริยะต้นแบบ ที่มีประสิทธิภาพสูง สำหรับการผลิต การจัดการ เพื่อยกระดับสถานประกอบการให้ก้าวไปสู่สถานประกอบการอัจฉริยะ (Smart Factory) โดยการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบเพื่อสนับสนุนสถานประกอบการให้ก้าวไปสู่สถานประกอบการอัจฉริยะ (Smart Factory) สำหรับการผลิตและการจัดการ จะได้ต้นแบบในอนาคตที่นำไปพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ต่อไป ซึ่งเป็นการพัฒนาความรู้ ทักษะของบุคลากร ในอุตสาหกรรมให้มีความพร้อม เพื่อรองรับการทำงานทางด้านเทคโนโลยีอัจฉริยะ และส่งเสริมพัฒนาศักยภาพสถานประกอบการอุตสาหกรรมไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ โทรคมนาคมให้ก้าวไปสู่อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จำนวน 2 ต้นแบบ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 120 ล้านบาท

(5) การยกระดับอุตสาหกรรมอาหารทะเลให้เป็นศูนย์กลางผลิตอาหารทะเลแห่งอนาคต ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรอุตสาหกรรมอาหารทะเล ให้ได้รับความรู้ด้านแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการทำธุรกิจ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมอาหารทะเลให้เป็นศูนย์กลางผลิตอาหารทะเลแห่งอนาคต สร้างโอกาสทางการตลาดอุตสาหกรรมอาหารทะเลให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น ด้วยการยกระดับมาตรฐานสากล และพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่โดยใช้งานวิจัย นวัตกรรมและเทคโนโลยี ตลอดจนพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารทะเลให้มีผลิตภาพสูงขึ้นด้วยเทคโนโลยีอัตโนมัติ และดิจิทัล จำนวน 40 กิจการ 40 คน สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 449 ล้านบาท

(6) การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 ดำเนินการพัฒนาศักยภาพและเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการให้มีความรู้ด้านมาตรฐานการผลิตและมีแนวคิดพัฒนาสินค้าและบริการเชิงสร้างสรรค์ โดยการให้คำแนะนำการพัฒนาศักยภาพและยกระดับเทคโนโลยีอุตสาหกรรมในสถานประกอบการ ดำเนินการเตรียมความพร้อมในการพัฒนากระบวนการผลิตให้มีมาตรฐาน มีความปลอดภัย และเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภาคอุตสาหกรรมด้านการพัฒนาศักยภาพและยกระดับเทคโนโลยีโดยครอบคลุมถึงมาตรการการช่วยเหลือ SMEs แก่ผู้ประกอบการและผู้สนใจ ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาการรวมกลุ่มแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่และการพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์ร่วมกัน สามารถนำไปประยุกต์สู่การผลิตเชิงพาณิชย์ จำนวน 20 กิจการ 56 คน 1 กลุ่ม สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 254 ล้านบาท

(7) การพัฒนาผู้ประกอบการและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อาหารแปรรูป และอุตสาหกรรมสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับศักยภาพของเกษตรกร หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องสู่การเป็นผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปพันธุ์ใหม่ ส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลไม้ภาคตะวันออก เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และรองรับการจัดตั้งระเบียงผลไม้ภาคตะวันออก (Eastern Fruit Corridor: EFC) จำนวน 18 กิจการ 144 คน 1 กลุ่ม สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 68 ล้านบาท

(8) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตน้ำมันปาล์ม ดำเนินการพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป (ปาล์มน้ำมัน) เพื่อเพิ่มผลิตภาพให้ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยและอันดามันมีขีดความสามารถในการแข่งขัน และสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในองค์กรรวมถึงถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคลากรในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในอุตสาหกรรมการผลิตปาล์มน้ำมันให้สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน จำนวน 10 กิจการ 120 คน สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 33 ล้านบาท

(9) การพัฒนาศักยภาพและส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนเพื่อการพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ดำเนินการพัฒนาคุณภาพ ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์สร้างอัตลักษณ์ ผลิตภัณฑ์ชุมชน พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายท่องเที่ยวชุมชน จัดตลาดสินค้าชุมชน พร้อมทั้งสร้างโอกาสและขยายฐานการตลาดให้กว้างมากขึ้น โดยการเสริมสร้างความรู้พัฒนาทักษะให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนให้มีการบริหารจัดการที่ดี และผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน จำนวน 15 กลุ่ม 15 ผลิตภัณฑ์

(10) การเพิ่มขีดความสามารถการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมให้สามารถประยุกต์ใช้เทคนิคการบริหารจัดการโลจิสติกส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของ SMEs ด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์เชิงกลยุทธ์ พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานสู่การเป็นนักโลจิสติกส์มืออาชีพ และให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกในการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของ SME ด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์เชิงกลยุทธ์ ยกระดับเครือข่ายโลจิสติกส์และโซ่อุปทานขึ้นส่วนยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องจักรกลสู่ระดับสากล เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการซัพพลายเชน เพื่อลดต้นทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อาหาร เวชภัณฑ์และเครื่องสำอาง ส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศโลจิสติกส์ เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการสู่โลจิสติกส์ 4.0 และยกระดับผู้ให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics Service Provider: LSP) สู่ LSP 4.0 เพื่อยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของสถานประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายให้ทันสมัยและได้มาตรฐานสากล จำนวน 206 กิจการ 319 คน สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 2,587 ล้านบาท

(11) การบ่มเพาะเพื่อสร้างผู้ประกอบการใหม่ ดำเนินกิจกรรมการถ่ายทอดความรู้ ในการจัดตั้งหรือขยายธุรกิจด้านต่าง ๆ อาทิ การปรับ mind set สำหรับผู้สนใจเป็นผู้ประกอบการใหม่ เพื่อให้คนรุ่นใหม่ที่สนใจในการประกอบธุรกิจมีแนวทางและสามารถรับรู้ถึงความสำคัญและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จำเป็นของการประกอบธุรกิจ การเขียนโมเดลธุรกิจ (Business Model) ผ่านการเรียนรู้แบบ Lean Startup เพื่อสร้างบ่มเพาะและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถจัดตั้งหรือขยายธุรกิจ การจัดทำแบบจำลองธุรกิจ (Business Model Canvas : BMC) กลยุทธ์การค้นหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการ และการเตรียมความพร้อมสำหรับผู้ประกอบการใหม่ให้สามารถนำเสนอโมเดลธุรกิจต่อแหล่งสนับสนุนเงินทุนทั้งในและนอกประเทศ (Pitching) อย่างมืออาชีพ เป็นต้น โดยการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพร้อมทั้งการทดลองนำเสนอโมเดลธุรกิจและการสร้างโอกาสในการนำเสนอโมเดลธุรกิจจริงต่อนักลงทุนและแหล่งทุน จำนวน 1,025 คน 68 กิจการ

(12) การเสริมสร้างความรู้พื้นฐานในการประกอบธุรกิจ ดำเนินการพัฒนาศักยภาพทางการผลิต การบริหารจัดการ คุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ การรวมกลุ่มเครือข่าย การศึกษาวิจัยทางการตลาดให้แก่วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการชุมชน ราษฎรผ่านการดำเนินงานสำคัญ คือ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมชุมชนสู่ 4.0 กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการรวมกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน กิจกรรมยกระดับศักยภาพด้านการประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมชุมชนและกิจกรรมยกระดับวิสาหกิจชุมชน ก้าวทันไทยแลนด์ 4.0 โดยการจัดฝึกอบรม การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการรวมกลุ่ม และเชื่อมโยงอุตสาหกรรม จำนวน 1,017 คน สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 80 ล้านบาท

(13) การยกระดับองค์ความรู้การจัดการสมัยใหม่ ดำเนินการพัฒนาผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดย่อม โดยการฝึกอบรมทักษะด้านการบริหารจัดการ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล นวัตกรรม และมีศักยภาพ ในด้านผลิตภาพ และมาตรฐานในระดับสากลเพื่อตอบสนองตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของตลาดโลก และมีความคิด สร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ และการนำผลิตภัณฑ์เข้าสู่ตลาดต่างประเทศ การสร้างการรวมกลุ่ม/ เครือข่าย ซึ่งเป็นการนำผู้ประกอบการมารวมกลุ่ม/เครือข่ายโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม ตลอดจนเครือข่ายสมาคมผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องให้ยิ่งใหญ่ และเป็นฐานรากในเชิงเศรษฐกิจของประเทศ และจัดการเข้าถึงแหล่งทุน โดยจัดบูธประชาสัมพันธ์และเผยแพร่เงินทุนหมุนเวียนของ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กองทุนต่าง ๆ ของรัฐ ตลอดจนการให้สินเชื่อของธนาคารต่าง ๆ ภายในกิจกรรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการฯ กิจกรรม เชื่อมโยงเครือข่ายผู้ประกอบการเพื่อยกระดับความสามารถทางธุรกิจ และในกิจกรรมการเจรจาธุรกิจกับผู้ประกอบการ ในและต่างประเทศ จำนวน 2,236 คน สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 67 ล้านบาท

(14) การพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่ม ดำเนินการพัฒนาศักยภาพของชุมชน โดยการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี ผสมผสานกับภูมิปัญญาดั้งเดิม นำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและวัฒนธรรมของตนเอง ให้คำปรึกษาแนะนำโดยการนำความคิดสร้างสรรค์ ทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาผสมผสานเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมสมัยใหม่ พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าแตกต่างไปจากเดิม มีมูลค่าสูงแต่ยังคงอัตลักษณ์ของตนเอง หรือนำภูมิปัญญาดั้งเดิมผสมผสานการออกแบบที่ล้ำสมัยปรับเปลี่ยนให้เข้ากับ การใช้ชีวิตของคนสมัยใหม่ และเชื่อมโยงแนวคิดวิสาหกิจชุมชนที่เกี่ยวข้องพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่า นำไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ หรือการนำทรัพยากร หรือทุนทางวัฒนธรรมผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์ต่อยอดให้เกิด เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่สามารถตอบโจทย์ความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ จำนวน 100 ราย 100 ผลิตภัณฑ์ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 25 ล้านบาท

(15) การส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาศักยภาพและมาตรฐานการตรวจรับรองฮาลาล ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน (OTOP) ในสาขาอุตสาหกรรมต่าง ๆ ให้ได้รับความรู้เรื่องฮาลาล โดยการฝึกอบรมการสร้างการรับรู้และระบบมาตรฐานการรับรองฮาลาล เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้บุคคลทั่วไปได้เกิดความเข้าใจสินค้าฮาลาลมีความสะอาดปลอดภัย ให้คำปรึกษาแนะนำสถานประกอบการด้านการขอรับรองฮาลาลและการขอเครื่องหมายฮาลาลที่ผลิตภัณฑ์ และการต่อยอดผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่ได้รับการรับรองเพื่อส่งเสริมให้มีสินค้าและบริการฮาลาลที่ได้คุณภาพออกสู่ตลาดและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคในต่างประเทศ และส่งเสริมภาพลักษณ์สินค้าฮาลาลของไทยให้ได้รับการยอมรับในตลาดเป้าหมาย จึงเป็นช่องทางและโอกาสการขยายตลาดอาหารผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อาหาร และบริการฮาลาลในต่างประเทศทำให้เกิดการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาสินค้าฮาลาลไปสู่ตลาดสากล และทำให้สินค้าฮาลาลไทยเกิดการขยายตัวไปสู่ผู้บริโภคมุสลิมและผู้บริโภคอื่น ๆ จำนวน 100 กิจการ 1,600 คน สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 122 ล้านบาท

(16) การเพิ่มศักยภาพและยกระดับเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการพัฒนาผลิตภาพการผลิตในอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและเกษตรให้ได้รับการพัฒนากระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้ง ประเมินวินิจฉัยสถานประกอบการรายกิจการ และเข้าให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการธุรกิจ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมาตรฐาน โดยนางงานวิจัยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้พัฒนาผลิตภาพการผลิตในอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรให้ได้รับการพัฒนากระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนส่งเสริมและขับเคลื่อนการสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมสัมพันธ์ (Industry Relation Network) กลุ่มเครือข่าย SMEs ในอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูปให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินธุรกิจ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถนำผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการพัฒนาได้เข้าสู่กระบวนการทดสอบตลาดระหว่างประเทศด้วยการออกงานแสดงสินค้าและการเจรจาธุรกิจ (Business Matching) เพื่อให้ผู้ประกอบการ SMEs ไทยได้รับประสบการณ์และปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และส่งผลให้สามารถพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของตลาดเพื่อให้เกิดโอกาสทางการค้าและการขยายช่องทางธุรกิจ จำนวน 506 กิจการ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 713 ล้านบาท

(17) การเพิ่มศักยภาพ SME ด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Value Chain) ดำเนินการส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยการสร้างองค์ความรู้การประยุกต์ใช้ดิจิทัลให้กับ SMEs พัฒนาการตลาดของ SMEs ด้วย e-Commerce ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ SMEs นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจ โดยเฉพาะเทคโนโลยีดิจิทัล ระบบการวางแผนทรัพยากรทางธุรกิจขององค์กร (Enterprise Resource Planning: ERP) ยกระดับ SMEs สู่อุตสาหกรรม Global ด้วยการตลาดออนไลน์ e-Commerce ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ SMEs ได้มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาแบรนด์ เพื่อยกระดับสู่สากลผ่านเครื่องมือดิจิทัลออนไลน์ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ SMEs โดยการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือระบบ IT มาเพิ่มศักยภาพทางการตลาด ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนารับจูงธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยใช้แพลตฟอร์ม T-Good Tech เป็นสื่อกลางในการจับคู่ จำนวน 324 กิจการ 1,150 คน สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 892 ล้านบาท

(18) การพัฒนาการรวมกลุ่ม SMEs และเชื่อมโยงอุตสาหกรรม ดำเนินการพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมให้เข้มแข็งและส่งเสริมการพัฒนาด้านผลิตภาพเพิ่มศักยภาพเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจ ขับเคลื่อนกลุ่มอุตสาหกรรมให้มีศักยภาพสอดคล้องกับอุตสาหกรรม 4.0 และเชื่อมโยงให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาธุรกิจ เตรียมความพร้อมเครือข่ายธุรกิจเพื่อเข้าสู่การเป็นคลัสเตอร์ สร้างโอกาสและขยายช่องทางธุรกิจสู่อุตสาหกรรม 4.0 จำนวน 7 กลุ่ม สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 216 ล้านบาท

(19) การบ่มเพาะ SME ที่มีศักยภาพให้มีความพร้อมในการขยายสู่ตลาดทุน ดำเนินการบ่มเพาะ SMEs ที่มีศักยภาพ ให้มีความพร้อมในการขยายการลงทุน พัฒนา SMEs เพื่อการเตรียมความพร้อม เพื่อเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) หรือกองทุน Venture Capital ต่าง ๆ โดยการพัฒนางานองค์ความรู้ เตรียมความพร้อมด้านการจัดการบัญชีและการเงินและด้านอื่น ๆ เพื่อเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) หรือกองทุน Venture Capital ต่าง ๆ จำนวน 8 กิจการ 50 คน สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 273 ล้านบาท

(20) การดำเนินงานศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SME ดำเนินการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยบูรณาการการเชื่อมโยงกับหน่วยงานเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการรับเรื่อง และคัดกรอง วิเคราะห์ปัญหาของ SMEs เพื่อให้ความช่วยเหลือในการพลิกฟื้นธุรกิจ และพัฒนาต่อยอดธุรกิจ โดยการให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ และการเชื่อมโยงหน่วยงานเครือข่ายเพื่อให้บริการแก่ SMEs ในเบื้องต้น พร้อมทั้งดำเนินการวินิจฉัยและให้คำปรึกษาแนะนำ ณ สถานประกอบการ แก่ SMEs ที่ประสบปัญหา เพื่อแก้ไขและพัฒนาธุรกิจ ให้ SMEs มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ซึ่งดำเนินการสนับสนุนช่วยเหลือแล้ว จำนวน 6,065 เรื่อง สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 35 ล้านบาท

(21) การป็นนักรูกิจเกษตรอุตสาหกรรม ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม โดยการพัฒนาความรู้และสร้างคุณตระหนักเกษตรอุตสาหกรรม มุ่งเน้นการให้องค์ความรู้พื้นฐาน สร้างความเข้าใจ และความตระหนักในการพัฒนาตนเองจากเกษตรกรพื้นฐาน สู่การเป็นเกษตรกรอุตสาหกรรม และความรู้พื้นฐานเรื่องการแปรรูป ปันนักรูกิจเกษตรอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการสร้างคุณเข้าใจ และเสริมองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการและการวางแผนเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปให้มีความเหมาะสมกับผลผลิตทางการเกษตร และสถานที่ตั้ง และพัฒนาและยกระดับศักยภาพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรที่มุ่งเน้น การพัฒนาและยกระดับศักยภาพการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้แก่อุ่มเกษตรกรซึ่งเป็นการให้คำแนะนำแบบกลุ่ม (Group Consult) ตลอดจนเชื่อมโยงเครือข่าย OEM และ Merchandisers ของสินค้าเกษตรแปรรูปขึ้นพื้นฐานผ่านการจัดทำฐานข้อมูล และกิจกรรมเจรจาธุรกิจ (Business Matching) ระหว่างเกษตรกรผู้แปรรูปสินค้า กับกลุ่ม OEM ซึ่งจะช่วยในการผลิตสินค้าที่มีมาตรฐาน และ Merchandisers ซึ่งเป็นผู้กระจายสินค้าเพื่อสร้างโอกาสทางการตลาด จำนวน 2,500 คน สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 20 ล้านบาท

(22) การเพิ่มศักยภาพการผลิตในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ดำเนินการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนทั้งรายเดี่ยวรายกลุ่ม หรือ OTOP ในประเทศไทยให้ได้รับการพัฒนามาตรฐาน การเพิ่มผลิตภาพและเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป พัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป สร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีการแปรรูป ส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืน ตลอดจนขยายโอกาสทางการตลาดผ่านงานแสดงสินค้าภายในประเทศ จำนวน 1,400 ราย 200 ผลิตภัณฑ์ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้กว่า 193 ล้านบาท

2. การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรม

เพื่อสนับสนุน สร้างโอกาส และลดอุปสรรค ในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

2.1 การประชาสัมพันธ์เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในเชิงพื้นที่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ดำเนินงานโครงการต่อเนื่องจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ซึ่งมุ่งเน้นการประชาสัมพันธ์พื้นที่จังหวัดชายแดนศักยภาพสูง ได้แก่ สงขลา ตาก สระแก้ว และมุกดาหาร โดยในปี พ.ศ. 2563 ได้ขยายการประชาสัมพันธ์เพิ่มเติมอีก 4 พื้นที่ที่มีศักยภาพการลงทุน ได้แก่ ตราด เชียงราย หนองคาย และกาญจนบุรี โดยได้ดำเนินการเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ SEZ รวมทั้งสร้างการรับรู้ถึงสิทธิประโยชน์ โอกาส และแนวทางในการลงทุน ให้ผู้ประกอบการและประชาชน รวมทั้งสิ้นจำนวน 4,992 คน ผ่านการประชาสัมพันธ์ในหลากหลายรูปแบบ เช่น การเผยแพร่สื่อบทโทรทัศน์ VTR สปอตทีวี และหนังสือพิมพ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การให้สัมภาษณ์สดของผู้บริหารกระทรวงอุตสาหกรรมเกี่ยวกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษผ่านสถานีวิทยุ การจัดทำแผ่นพับใน 4 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น และภาษาจีน รวมทั้งโปสเตอร์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พร้อมส่งต่อให้หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศ การจัดรายการบรรยายและแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ 4 จังหวัด เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทั้ง 8 จังหวัด ได้แก่ สงขลา ตาก สระแก้ว มุกดาหาร ตราด เชียงราย หนองคาย และกาญจนบุรี ซึ่งได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง โดยเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ SEZ ในพื้นที่ 4 จังหวัด มีจุดเด่น ดังนี้

- **จังหวัดตราด** เป็นพื้นที่ชายทะเลภาคตะวันออกติดกับกัมพูชา มีอุตสาหกรรมนำลงทุนเกี่ยวกับการประมงเป็นศูนย์กลางการขนส่งต่อเนื่องระหว่างประเทศ และศูนย์กลางการให้บริการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค
 - **จังหวัดเชียงราย** เป็นจังหวัดชายแดนติดกับเมียนมา มีถนนเชื่อมโยงไปสู่จินตอนใต้ โดยผ่านเมียนมาและลาว มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการค้าส่ง การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์
 - **จังหวัดหนองคาย** มีด้านการค้าชายแดนที่เป็นด้านถาวรติดกับ สปป.ลาว สามารถเชื่อมโยงกับนครหลวงเวียงจันทน์ได้ทั้งทางถนนและทางรถไฟ สามารถเป็นศูนย์กลางการค้าและบริการระหว่างประเทศ
 - **จังหวัดกาญจนบุรี** เป็นจุดเชื่อมโยงระหว่างภาคตะวันตกและตะวันออก มีชายแดนติดกับเมียนมา โดยมีเส้นทางผ่านไปสู่ท่าเรือน้ำลึกทวาย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงข่ายทางหลวงอาเซียน มีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ และฐานการผลิตเชื่อมโยงตามแนวทวาย - เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
- ทั้งนี้ ผลจากการดำเนินโครงการนอกจากสร้างการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษแล้ว ยังได้รับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จากผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่ เพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายต่อไป

2.2 เร่งรัดการจดทะเบียนเครื่องจักรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กระทรวงอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม เพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันให้กับกลุ่มอุตสาหกรรม SME โดยการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนด้านพลังงาน ลดต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อม มีการใช้พลังงานทดแทน รวมทั้งส่งเสริมให้มีการใช้นวัตกรรมในกลุ่มอุตสาหกรรม SME

จากการดำเนินโครงการ สถานประกอบการ SME มีศักยภาพในการแข่งขันสูงขึ้น สามารถนำรายงานผลการปรับปรุงเครื่องจักร หรือเปลี่ยนใหม่ ไปประกอบการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน สร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยได้รับคำแนะนำในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนเครื่องจักร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือลดต้นทุนด้านพลังงาน โดยมีค่าเป้าหมาย 2,000 เครื่อง ผู้ประกอบการ จำนวน 80 ราย ดำเนินการแล้วทั้งสิ้น 2,022 เครื่อง จากจำนวน 88 โรงงาน มูลค่าการลงทุนการปรับเปลี่ยนเครื่องจักร จำนวน 482,668,283 บาท ผลตอบแทนการลงทุนจากการปรับเปลี่ยนเครื่องจักร จำนวน 195,875,300 บาท/ปี ผลที่ได้จากการปรับปรุงเครื่องจักร จำนวน 18,320,737 บาท/ปี โดยมีระยะเวลาคืนทุนเฉลี่ย 2.46 ปี

ทั้งนี้ ภายใต้แผนปฏิบัติการดังกล่าว กระทรวงอุตสาหกรรม โดย การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) จึงได้มีการขับเคลื่อนและสนับสนุนการดำเนินงานภารกิจของหน่วยงาน ให้สอดคล้องตามนโยบายการพัฒนาของประเทศไทยที่สำคัญ คือ การพัฒนาพื้นที่พร้อมสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและภาคบริการให้มีการเจริญเติบโตอย่างมั่นคง ควบคู่ไปกับการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยรวมถึงเพื่อสนับสนุน สร้างโอกาสและลดอุปสรรคในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ให้เป็นไปตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ทั้งด้านมูลค่าการลงทุนที่เพิ่มขึ้น และจำนวนพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น ดังนี้

ด้านมูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรม

มีจำนวนโรงงานที่ขออนุญาตแจ้งเริ่มประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม จำนวน 182 โรง มูลค่าการลงทุน 239,038 ล้านบาท และมีจำนวนโรงงานที่ขออนุญาตประกอบอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมส่วนขยาย จำนวน 122 โรง มูลค่าการลงทุน 206,392 ล้านบาท ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการลงทุนของโรงงานในอุตสาหกรรมปี พ.ศ. 2562 พบว่ามีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.53 ซึ่งบรรลุตัวชี้วัดมูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรมตามที่ได้กำหนดค่าเป้าหมายเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 จากปี พ.ศ. 2562

3. การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

เพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการดำเนินกิจการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้พัฒนาสู่ความยั่งยืน กระทรวงอุตสาหกรรม ดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

3.1 การส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

กระทรวงอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยให้เป็นไปในแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industry) และอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ซึ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่เมืองตามศักยภาพด้านทรัพยากรและโครงสร้างด้านกายภาพ เพิ่มผลผลิตให้สามารถแข่งขันได้ในเชิงธุรกิจการค้า ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีความปลอดภัยอาชีวอนามัยและความรับผิดชอบต่อสังคมควบคู่กัน เป็นการพัฒนาที่สร้างความสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมและสังคม ทำให้อุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเป็นสุขและยั่งยืน

ซึ่งในปี พ.ศ. 2563 ได้ดำเนินงานกับโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) พื้นที่เขตส่งเสริมระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) หรือพื้นที่ลุ่มน้ำสายหลักของประเทศ โดยมุ่งเน้นโรงงานอุตสาหกรรมประเภทก่อให้เกิดมลพิษสูง โรงงานอุตสาหกรรมที่มีการใช้ทรัพยากรมาก หรือโรงงานประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (S-Curve และ New S-Curve) โดยมีกิจกรรมที่สำคัญ ดังนี้

(1) การส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียวด้านการลดปริมาณน้ำในโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก บางปะกง และพื้นที่ใกล้เคียง โดยดำเนินการส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว การต่ออายุอุตสาหกรรมสีเขียว หรือยกระดับ สนับสนุนการลดใช้น้ำภาคอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ส่งเสริมเทคโนโลยีในการลดปริมาณน้ำใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก บางปะกง และพื้นที่ใกล้เคียง พัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมเทคโนโลยีการหมุนเวียนน้ำและการนำน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดแล้วมาใช้ใหม่ ซึ่งโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการ สามารถลดปริมาณการใช้น้ำได้ทั้งหมด 2,529,035.83 ลบ.ม. คิดเป็นร้อยละ 13.03 ของปริมาณการใช้น้ำของโรงงานที่เข้าร่วมโครงการ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ทั้งหมด 1,038.19 tonCo2e บุคลากรของโรงงานได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านเทคโนโลยีน้ำอุตสาหกรรม จำนวน 30 คน

(2) การเพิ่มศักยภาพการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมด้วยระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำสายหลัก เพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรมมีแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ยึดหลักการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจด้วยวิธีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพิ่มประสิทธิภาพของการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ ป้องกันและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วยการสร้างสมดุลระหว่างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและการอนุรักษ์ปกป้องรักษาระบบนิเวศ ลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในรูปของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ โดยโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน 15 โรงงาน ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม และได้รับการตรวจประเมินระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม สามารถเพิ่มศักยภาพการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรม โดยนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติเป็นระบบในทิศทางเดียวกันลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(3) การให้คำแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการเพื่อมุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว พื้นที่ที่ 2 โดยดำเนินงานการให้ผู้ประกอบการได้รับความรู้เชิงลึกในการบริหารจัดการผลิตเพื่อสิ่งแวดล้อม ปรับเปลี่ยนวิธีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด พัฒนาความสามารถและเสริมสร้างจิตสำนึกให้มีส่วนร่วมรักษาสิ่งแวดล้อม นำความรู้การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมไปประยุกต์ใช้ ยกระดับสถานประกอบการให้เป็นอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น โดยมีสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรม จำนวน 80 ราย ได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมสีเขียว จัดทำแผนงานการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีตัวชี้วัดประสิทธิภาพการดำเนินงาน ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ในระดับที่ 2

(4) การตรวจประเมินสถานประกอบการที่ขอเทียบระดับหรือเลื่อนระดับสู่อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 เพื่อตรวจประเมินสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่ขอเทียบระดับ/เลื่อนระดับอุตสาหกรรมสีเขียวสู่อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 และรายงานผลการตรวจประเมินสถานประกอบการต่อคณะอนุกรรมการส่งเสริมและรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวและคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อพิจารณาให้การรับรอง โดยมีสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรม จำนวน 100 ราย ได้รับการตรวจประเมินขอเทียบระดับ/เลื่อนระดับอุตสาหกรรมสีเขียวสู่อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3

(5) การตรวจประเมินสถานประกอบการที่ขอเทียบระดับหรือเลื่อนระดับสู่อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4-5 เพื่อตรวจประเมินสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่ขอเทียบระดับ/เลื่อนระดับอุตสาหกรรมสีเขียวสู่อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4-5 และรายงานผลการตรวจประเมินสถานประกอบการต่อคณะอนุกรรมการส่งเสริมและรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวและคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวเพื่อพิจารณาให้การรับรอง โดยสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรม จำนวน 50 ราย ได้รับการตรวจประเมินขอเทียบระดับ/เลื่อนระดับอุตสาหกรรมสีเขียวสู่อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4-5 และรายงานผลการตรวจประเมินสถานประกอบการต่อคณะอนุกรรมการส่งเสริมและรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว และคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวเพื่อพิจารณาให้การรับรอง

(6) การส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ดำเนินงานประชาสัมพันธ์ เผยแพร่องค์ความรู้ สร้างความเข้าใจแนวคิดและความจำเป็นของการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมและพัฒนาเจ้าหน้าที่ในการนำหลักเกณฑ์ของอุตสาหกรรมสีเขียวไปปฏิบัติ สร้างความตระหนักและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน มุ่งสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และประชาชนทั่วไป จำนวน 477 ราย ได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมสีเขียวผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) จำนวน 3 ชุดอบรม ได้แก่ ชุดอบรมให้ความรู้อุตสาหกรรมสีเขียวเบื้องต้น ชุดอบรมสำหรับหัวหน้าผู้ตรวจประเมินอุตสาหกรรมสีเขียว และชุดผู้ตรวจประเมินอุตสาหกรรมสีเขียว

3.2 การส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเข้าสู่มาตรฐานสากล

กระทรวงอุตสาหกรรม โดย กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวคิดในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีการประกอบการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้โดยไม่มีกรรองเรียน และมีการเติบโตอย่างยั่งยืน โดยมีกิจกรรมที่สำคัญ ดังนี้

(1) การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ดำเนินการพัฒนาสถานประกอบการสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 เป็นต้นมา ซึ่งมีหลักเกณฑ์ 6 ด้าน ได้แก่

- 1) มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมเป็นที่ตั้ง
- 2) ลด ป้องกัน และแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- 3) ดูแลความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของคนงานและชุมชนผู้อาศัยใกล้เคียง
- 4) มีพื้นที่สีเขียวและทัศนียภาพเรียบร้อยสะอาดตา
- 5) โปร่งใสและตรวจสอบได้
- 6) ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

โดยดำเนินการส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียวเป็นประจำทุกปีในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 มีการดำเนินงาน ดังนี้

- จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “ การพัฒนาการประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว ” เพื่อให้ผู้ประกอบการที่มีความประสงค์จะยกระดับสถานประกอบการเข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียวได้ รวมถึงมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียวทั้ง 6 ด้าน โดยมีผู้เข้าร่วมงานประกอบด้วย ผู้ประกอบการ จำนวน 47 คน เจ้าหน้าที่กรมฯ และ สรข. 1-7 จำนวน 13 คน รวมทั้งสิ้น 70 คน

- เชิญชวนสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียวแล้วร่วมรักษามาตรฐานอย่างต่อเนื่อง
- สถานประกอบการได้จัดส่งข้อมูลการดำเนินการต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว เพื่อนำเสนอคณะกรรมการคัดเลือกเหมืองแร่สีเขียวพิจารณา

- คณะอนุกรรมการฯ ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนด้านเหมืองแร่ กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมป่าไม้ สภาการเหมืองแร่ สมาคมอุตสาหกรรมย่อยหิน ไปตรวจประเมินสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการในพื้นที่ประจำปี พ.ศ. 2563 จำนวน 23 ราย และส่งตรวจรายที่รักษามาตรฐาน จำนวน 5 ราย

- จัดประชุมคณะอนุกรรมการและคณะกรรมการพิจารณาเหมืองแร่สีเขียว เพื่อพิจารณาผลของสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์การตรวจประเมิน ซึ่งผลการพิจารณามีสถานประกอบการผ่านการตรวจประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว จำนวน 20 ราย และรักษามาตรฐาน จำนวน 151 ราย

(2) การส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) ซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการผลักดันและส่งเสริมให้สถานประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมแร่ให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมเพิ่มมากขึ้น จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากล เพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ สามารถประกอบการได้อย่างต่อเนื่อง และอยู่ร่วมกับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน สร้างการยอมรับการประกอบการของอุตสาหกรรมแร่ และสร้างความเข้าใจในความจำเป็นของการนำทรัพยากรแร่มาใช้ประโยชน์จากภาคสังคม ทั้งประชาชน หน่วยงานท้องถิ่น ภาครัฐ ซึ่งจะส่งผลให้สามารถผลิตและใช้แร่ได้อย่างยั่งยืน ก่อให้เกิดความมั่นคงด้านแร่ในระยะยาวต่อไป

ทั้งนี้ มีมาตรฐานสากลเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ปัจจุบันมีสถานประกอบการผ่านการประเมินตามมาตรฐานดังกล่าว จำนวน 118 ราย มีสมาชิกเครือข่ายที่ยังคงดำเนินกิจกรรมมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง (CSR-DPIM Networks) จำนวน 89 ราย ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ พยายามเพิ่มเป้าหมายเพื่อขยายผลโครงการฯ ให้มีจำนวนสถานประกอบการผ่านการประเมินตามมาตรฐานดังกล่าว และมีจำนวนสมาชิกเครือข่ายเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ร่วมกับสถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ (MASCI) ได้ดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1) ดำเนินการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร CSR-DPIM Beginner ผ่านระบบ Video Conference ซึ่งมีผู้เข้าร่วมการอบรม จำนวน 63 คน จากสถานประกอบการ 35 แห่ง

2) จัดทำเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการ คัดเลือกผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการในปี พ.ศ. 2563 ร่วมฝึกอบรมแบบ Group Training ผ่านระบบ Video Conference จำนวน 5 ครั้ง ดำเนินการทวนสอบในพื้นที่สถานประกอบการละ 1 ครั้ง และประเมินผลการดำเนินการตามมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) ซึ่งมีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการ จำนวน 11 แห่ง และผ่านการประเมิน จำนวน 9 แห่ง

3) สถานประกอบการเครือข่าย CSR-DPIM Network มีการจัดทำรายงานด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในลักษณะ Self-Assessment Report ตามกรอบการจัดทำรายงานของ CSR-DPIM จำนวน 62 แห่ง ผ่านเกณฑ์ ระดับดีเยี่ยม ได้ 100 คะแนนเต็ม จำนวน 11 ราย ผ่านเกณฑ์ (ไม่ได้ 100 คะแนน) จำนวน 51 ราย และรางวัล บุคลากรดีเด่นด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (OMOP) จำนวน 4 ราย

(3) การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการทำเหมืองแร่ ซึ่งได้ดำเนินการส่งเสริมพัฒนาการทำเหมืองแร่โดยเฉพาะการทำเหมืองแร่ใต้ดินชนิดแร่โพแทชและเกลือหินในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ เพื่อนำแร่โพแทชขึ้นมาใช้ประโยชน์เป็นวัตถุดิบในการผลิตปุ๋ย สำหรับเป็นปัจจัยการผลิตทางการเกษตร และแร่เกลือหิน สำหรับเป็นสารตั้งต้นของอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยได้จัดกิจกรรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่โพแทชและเกลือหินใต้ดิน เป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการทำเหมืองแร่ใต้ดิน รวมทั้งได้ลงพื้นที่พัฒนางานการทำเหมืองแร่ ดังนี้

1) เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อกฎหมายเหมืองแร่ใต้ดิน และการพัฒนาแหล่งแร่โพแทชของไทย เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับเหมืองแร่ใต้ดิน ให้แก่นักศึกษา และผู้ที่สนใจ และรับฟังการบรรยายพิเศษ เรื่องแร่ปุ๋ยอาเซียนและการจัดการข้อมูลหลุมเจาะแหล่งแร่ใต้ดิน ณ ภาควิชาวิศวกรรมเหมืองแร่และปิโตรเลียม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2) ดำเนินงานจัดกิจกรรมวันเด็กร่วมกับ บริษัท ไทคาลิ จำกัด โดยการให้ความรู้เรื่องประโยชน์ของเหมืองแร่ วิธีการทำเหมืองแร่ใต้ดิน เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน และเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของเหมืองแร่ ณ โรงเรียนในบริเวณใกล้เคียงกับพื้นที่โครงการ

3) ลงพื้นที่ประสานราชการกรณีการขอคืนสิทธิตามประทานบัตร (คำขอเวนคืนประทานบัตร) ของบริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) และติดตามความคืบหน้าการดำเนินงานตามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการพัฒนาเหมืองหินปูนสู่ความยั่งยืน (การร่วมแผนผังการทำเหมืองแร่) ณ จังหวัดสระบุรี

4) ลงพื้นที่ประสานงานร่วมกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี เพื่อรวบรวมข้อมูล และศึกษาข้อมูลกรณีที่อยู่ประกอบการมีความประสงค์ ต้องการร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองแร่ บริเวณกลุ่มเขาเชิงเทียน และกลุ่มเขาพุ จังหวัดชลบุรี

5) ลงสำรวจพื้นที่เพื่อประเมินความเป็นไปได้ในการปรับปรุงและบำรุงรักษาโรงแต่งแร่

เก่า ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของ บริษัท เดอะสปาร์ไมนิ่ง จำกัด อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

(4) การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการปฏิบัติงานของท้องถิ่นในการดูแลสังคม และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เหมืองแร่

โดยมีความตระหนักถึงบทบาทการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ จึงได้ถ่ายโอนภารกิจด้านการกำกับดูแลและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตั้งเครือข่ายภาคประชาชนทำการติดตามเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นกับชุมชนของตนเอง พร้อมทั้งถ่ายทอดความรู้ในด้านการติดตามตรวจสอบ และเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายดังกล่าว เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถดูแลการประกอบการเหมืองแร่ได้ด้วยตัวเอง และเพื่อให้การประกอบการเหมืองแร่อยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเป็นสุข

ระหว่างปี พ.ศ. 2550-2562 กพร. ได้ถ่ายโอนภารกิจด้านการกำกับดูแล และเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 388 ตำบล และจัดสร้างเครือข่ายแล้วทั้งสิ้น 490 เครือข่าย ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของพื้นที่ที่มีการทำเหมืองแร่ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเครือข่ายภาคประชาชนนั้นได้จัดสร้างในพื้นที่ที่มีการทำเหมืองแร่เกือบจะครบทุกพื้นที่แล้ว กพร. ยังคงต้องมีการกระตุ้นการทำงานของเครือข่ายภาคประชาชนที่ได้จัดสร้างไว้แล้วอย่างต่อเนื่อง เพราะบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสับเปลี่ยนทำให้ผู้มาใหม่ไม่มีความรู้หรือสมาชิกเครือข่ายภาคประชาชนมีการโยกย้ายหรือยกเลิกการรายงานของเครือข่าย เป็นต้น นอกจากนี้ ยังต้องกระตุ้นการทำงานของหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายภาคประชาชน ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และผู้ประกอบการ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 กพร. ร่วมกับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) ได้ดำเนินงาน ดังนี้

1) จัดทำสื่อมัลติมีเดียเพื่อประกอบการอบรมจำนวน 4 สื่อ ได้แก่

- 1.1) เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับแร่ในชีวิตประจำวัน และบทบาทหน้าที่ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
- 1.2) เรื่อง บทบาทหน้าที่และการรายงานตามภารกิจที่ถ่ายโอนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 1.3) เรื่อง บทบาทหน้าที่และการรายงานการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในชุมชนที่มีการทำเหมืองแร่ ของเครือข่ายภาคประชาชน
- 1.4) เรื่อง การดูแลคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสังคมของสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน (ที่สอนน้อง)

2) จัดฝึกอบรมกระตุ้นการทำงานของเครือข่ายภาคประชาชนเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการดูแลสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ ณ จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดกาญจนบุรี มีผู้เข้าร่วมอบรมรวม 102 คน จาก 15 เครือข่าย

3) จัดฝึกอบรมและกระตุ้นการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และผู้ที่เกี่ยวข้องเรื่อง “บทบาทหน้าที่และการรายงานตามภารกิจที่ถ่ายโอนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ณ จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดกาญจนบุรี มีผู้เข้าร่วมอบรมรวม 107 คน

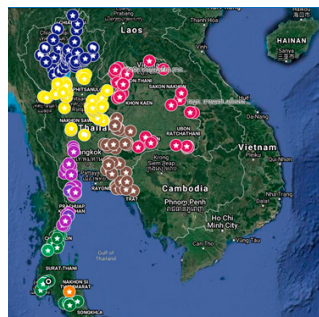
4) จัดอบรมผู้ประกอบการในหัวข้อ การดูแลคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสังคมของสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ในลักษณะที่สอนน้อง ณ จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดกาญจนบุรี โดยมีผู้แทนจากบริษัท เหมืองศิลาสยาม จำกัด และบริษัท เหมืองแร่ลิวง จำกัด เป็นวิทยากรบรรยายมีผู้เข้าร่วมการอบรมรวม 101 คน

(5) การเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาขีดความสามารถของเครือข่ายภาคประชาชนในการตรวจสอบเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง การดำเนินการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายภาคประชาชน ซึ่งได้ดำเนินการจัดตั้งเครือข่ายภาคประชาชนเมื่อปี พ.ศ. 2550 เพื่อการดูแลสิ่งแวดล้อมบริเวณที่มีการทำเหมืองแร่แล้ว รวมทั้งตรวจสอบและเฝ้าระวังผลกระทบที่เกิดจากการทำเหมืองแร่และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชนบริเวณใกล้เคียง โดยให้เครือข่ายดังกล่าวรายงานผลการตรวจสอบมายัง กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อให้ทราบสถานการณ์สิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่โดยรอบเหมืองแร่บริเวณที่เครือข่ายตั้งอยู่

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

1) เครือข่ายภาคประชาชน ได้รับการเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 159 เครือข่าย และจัดตั้งเครือข่ายภาคประชาชนใหม่จำนวน 4 เครือข่ายในพื้นที่ 29 จังหวัด

	เครือข่ายประชาชนในพื้นที่ สส. 1
	เครือข่ายประชาชนในพื้นที่ สส. 2
	เครือข่ายประชาชนในพื้นที่ สส. 3
	เครือข่ายประชาชนในพื้นที่ สส. 4

	เครือข่ายประชาชนในพื้นที่ สส. 5
	เครือข่ายประชาชนในพื้นที่ สส. 6
	เครือข่ายประชาชนในพื้นที่ สส. 7

2) ดำเนินการปรับปรุงฐานข้อมูลเครือข่ายภาคประชาชน เช่น สถานะประธานเครือข่าย สมาชิก ตำแหน่งที่ตั้ง พร้อมลงตำแหน่งในแผนที่จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วยเครือข่ายภาคประชาชนจำนวน 163 เครือข่าย

3) การแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนซ้ำซากจำนวน 2 ราย คือ

3.1) พื้นที่ตำบลเขาต่อ อำเภอลำปลายพระยา จังหวัดกระบี่ เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องเรียนของเครือข่ายภาคประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ของ บริษัท เอส.เอ.ไมนิ่ง จำกัด โดยทำการเก็บตัวอย่างน้ำสำรวจพื้นที่เหมืองแร่ ร่วมหาแนวทางการแก้ไขปัญหา และจัดทำบันทึกข้อตกลงร่วมกัน (MOU) ระหว่างผู้แทนภาคประชาชน เจ้าหน้าที่จากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตรัง สำนักอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต 4 และ กพร.

3.2) พื้นที่ตำบลเขาเจ็ดยักษ์ จังหวัดพิจิตร เพื่อเก็บตัวอย่างจากแหล่งน้ำธรรมชาติ บ่อตักตะกอน บ่อเหมือง และบ่อน้ำลูกเห็บ น้ำใต้ดินจากบ่อสังเกตการณ์และน้ำประปาบาดาลชุมชน และตรวจวัดคุณภาพน้ำผิวดิน และน้ำใต้ดิน บริเวณโดยรอบพื้นที่เหมืองแร่ทองคำ ของบริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) จำนวน 47 ตัวอย่าง เพื่อเป็นการติดตามเฝ้าระวังสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชน

การลงพื้นที่เพื่อแก้ไขปัญหาพื้นที่เหมืองแร่ทองคำ

การลงพื้นที่เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องเรียนของเครือข่ายภาคประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองแร่

(6) การเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมพื้นที่ประกอบการ การอนุญาตประทานบัตรเหมืองแร่ได้มีการนำมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในการให้ความเห็นชอบกับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมมากำหนดเป็นเงื่อนไขแนบท้ายประทานบัตร โดยผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติตามมาตรการฯ อย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการตรวจประเมินและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ประกอบการเหมืองแร่ เพื่อให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามมาตรการอย่างถูกต้องครบถ้วน และมีการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ได้ดำเนินการตรวจประเมินการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการเหมืองแร่ และตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองด้วยการตรวจวัดค่าความทึบแสงในพื้นที่ที่มีการประกอบกิจการโรงโม่ บด หรือย่อยหิน และให้คำปรึกษาแนะนำการจัดการสิ่งแวดล้อมตามหลักวิชาการ จำนวน 389 ราย ใน 26 จังหวัด รวมทั้งมีการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่การทำเหมืองที่มีความอ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม โดยได้ดำเนินการตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองในบรรยากาศ ระดับเสียง และแรงสั่นสะเทือนบริเวณชุมชนโดยรอบพื้นที่เหมืองแร่ และโรงโม่หินจำนวน 8 พื้นที่ พร้อมทั้งดำเนินการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำบริเวณพื้นที่ประกอบการเหมืองแร่ทองคำและสังกะสี อีกทั้งดำเนินการตรวจวัดคุณภาพน้ำบริเวณพื้นที่ประกอบการเกลือสินเธาว์ ซึ่งการตรวจประเมินและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมพื้นที่ประกอบการดังกล่าว ส่งผลให้ผู้ประกอบการ

มีการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการ และทราบถึงสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ประกอบการเหมืองแร่และเกลือสินเธาว์ที่เป็นปัจจุบัน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบ กำกับดูแลและกำหนดแนวทางป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งบริเวณพื้นที่ประกอบการและบริเวณชุมชนใกล้เคียงโดยรอบให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี ทำให้การประกอบการมีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นที่ยอมรับของชุมชนและอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน

(7) การแก้ไขปัญหาโครงการเหมืองแร่ทองคำ บริษัท ฟุงคำ จำกัด จังหวัดเลย กรมควบคุมมลพิษ ได้เสนอ (ร่าง) แผนปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและติดตามผลการตรวจสอบสิ่งแวดล้อมในบริเวณและพื้นที่รอบเหมืองแร่ทองคำของ บริษัท ฟุงคำ จำกัด ต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และคณะกรรมการฯ มีมติมอบหมายให้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ดำเนินการปรับปรุง (ร่าง) แผนปฏิบัติการของกรมควบคุมมลพิษ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน กพร. จึงได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำและพิจารณา (ร่าง) แผนปฏิบัติการฯ ซึ่งได้นำแผนการฟื้นฟูเหมืองแร่ทองคำจังหวัดเลย (ฉบับปรับปรุง) ปี พ.ศ. 2562 ที่ประชาชนเสนอมาพิจารณาร่วมด้วย และได้จัดเวทีสาธารณะเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนปฏิบัติการดังกล่าว แต่เนื่องจากข้อจำกัดในพื้นที่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงมีแผนงานสำหรับการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละหมู่บ้านที่อาศัยอยู่โดยรอบพื้นที่เหมืองแร่เพิ่มเติม นอกจากนี้กลุ่มคนรักหมู่บ้านเกิด 6 หมู่บ้าน ได้เสนอให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาแผนฟื้นฟู โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเลยเป็นประธานเพื่อพิจารณาและปรับปรุง (ร่าง) แผนปฏิบัติการฯ ก่อนนำเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ทั้งนี้อยู่ระหว่างพิจารณาแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมต่อไป นอกจากนี้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ยังได้ตั้งคณะทำงานตรวจสอบและจำแนกประเภทของเสียบริเวณเหมืองแร่ทองคำ เพื่อแก้ไขปัญหาข้อห่วงกังวลของประชาชน กรณีพบน้ำขังอยู่ในถังบริเวณโรงประกอบโลหกรรมมีการไหลล้นออกในเขตพื้นที่โรงประกอบโลหกรรมแต่ยังอยู่ในพื้นที่โครงการรวมถึงพื้นที่เก็บวัสดุไม้ใช้แล้วที่มีการเก็บกองขวดแก้วหรือบรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ ที่อาจปนเปื้อนสารเคมี ถูกปล่อยทิ้งไว้กลางแจ้ง โดยไม่มีการจัดเก็บอย่างถูกต้อง ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้มีการลงพื้นที่ร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบสภาพพื้นที่บริเวณโครงการเหมืองแร่ทองคำ โดยดำเนินการเก็บตัวอย่างดิน หิน ของแข็ง และน้ำเพื่อทำการวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งได้ดำเนินการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีการตรวจสอบประเมินความเสี่ยงทางกายภาพของพื้นที่ภายในเหมืองแร่ทองคำ รั้ววัดตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงของสันเขื่อนบ่อกักเก็บกากแร่และมีการปรับปรุงสภาพพื้นที่ทางกายภาพบริเวณสันเขื่อนบ่อกักเก็บกากแร่ที่พบการกัดเซาะ ให้มีความปลอดภัย ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้มีแผนการดำเนินการเพื่อป้องกันผลกระทบในพื้นที่ดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง และมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อลดปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อม และความขัดแย้งในพื้นที่ดังกล่าว

(8) การปลูกป่าและฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้ว การดำเนินงานโครงการส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่ประกอบการทำเหมืองแร่ให้มีการปรับสภาพและใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ โครงการย่อย โครงการปลูกป่าและฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้ว พื้นที่ตำบลหัวเสือ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 กพร. ร่วมกับสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 3 (ลำปาง) กรมป่าไม้ และองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเสือ ได้ดำเนินโครงการปลูกป่าและฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้ว เดิมเป็นพื้นที่ประกอบการทำเหมืองแร่ กลุ่มเหมืองแร่ชนิดดินขาว บอลเคลย์ มีพื้นที่ประมาณ 150 ไร่ ซึ่งดำเนินการต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2562 ที่ได้ดำเนินการปรับสภาพพื้นที่และการปรับปรุงภูมิทัศน์พื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้ว จำนวน 2 พื้นที่ ประกอบด้วย พื้นที่ที่ 1 เนื้อที่ประมาณ 48.5 ไร่ ปลูกต้นไม้ในพื้นที่ประมาณ 10 ไร่ พื้นที่ที่ 2 เนื้อที่ประมาณ 10 ไร่ ปลูกต้นไม้ในพื้นที่ประมาณ 3 ไร่

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ได้มีการดำเนินการปรับสภาพพื้นที่ และการปรับปรุงภูมิทัศน์พื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้วเพิ่มเติมจำนวน 2 พื้นที่ ประกอบด้วย พื้นที่ที่ 3 ประมาณ 45 ไร่ ทำการปลูกต้นไม้ในพื้นที่ประมาณ 9 ไร่ พื้นที่ที่ 4 ประมาณ 46.5 ไร่ ทำการปลูกต้นไม้ในพื้นที่ประมาณ 41 ไร่ ต้นไม้ที่ปลูกทั้งหมดรวมจำนวน 13,271 ต้น โดยเป็นการปลูกป่าแบบผสมผสานให้แก่ชุมชน ได้แก่ ต้นสะเดา ต้นมะขามป้อม ต้นซีเหล็กบ้าน ต้นจามจุรี ต้นพะยุง ต้นหว้า ต้นทองอุไร ต้นชงโค ต้นสมอพิเภก ต้นปีบ ต้นมะค่าโมง และต้นประดู่ป่า และจัดกิจกรรมปลูกต้นไม้ในพื้นที่โครงการปลูกป่าและฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้ว เพื่อให้ทุกคนที่เข้าร่วมกิจกรรมได้ตระหนักว่าป่าไม้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อประเทศและสิ่งมีชีวิต และได้เชิญสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 3 (ลำปาง) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง สถานีเพาะชำกล้าไม้แม่ทะ องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเสือ ผู้นำชุมชนและประชาชนตำบลหัวเสือ โรงเรียนบ้านห้วยมะเกลือวิทยา ผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดลำปาง รวมจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ทั้งหมดประมาณ 200 คน

3.3. การส่งเสริมมาตรฐานเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ไปใช้ในภาคอุตสาหกรรม

ตามที่รัฐบาลได้มีนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า มีการนำทรัพยากรที่ใช้แล้วนำกลับมาใช้ใหม่ และปลดปล่อยของเสียสู่สภาพแวดล้อมให้น้อยที่สุด ด้วยโมเดลเศรษฐกิจใหม่ที่เรียกว่า “BCG” เป็นการบูรณาการการพัฒนาเศรษฐกิจในสามมิติ ได้แก่ B-Bio Economy หรือเศรษฐกิจชีวภาพ C-Circular Economy หรือเศรษฐกิจหมุนเวียน และ G-Green Economy หรือเศรษฐกิจสีเขียว เพื่อแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญระดับโลก ที่หลายประเทศทั่วโลกให้ความสำคัญ และนำมาเป็นเครื่องมือในการกีดกันทางการค้า โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมที่ถูกมองว่าเป็นต้นเหตุในการทำลายสิ่งแวดล้อม

กระทรวงอุตสาหกรรม ขานรับนโยบายดังกล่าว ได้สั่งการให้ทุกหน่วยงานเร่งรัดดำเนินการ โดยเฉพาะสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ซึ่งเป็นสถาบันมาตรฐานแห่งชาติที่กำกับดูแลและส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมนำมาตรฐานไปใช้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้า และรักษาสิ่งแวดล้อมของประเทศ ได้ดำเนินการกำหนดมาตรฐานตามนโยบายรัฐบาลด้าน BCG โดยการกำหนดมาตรฐานเศรษฐกิจหมุนเวียน มาตรฐานเลขที่ มตช.2-2562 และประกาศใช้ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 เพื่อเป็นแนวทางให้ทุกภาคส่วนนำไปใช้ในการจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตั้งแต่กระบวนการผลิตการใช้งาน และการนำกลับเข้าสู่กระบวนการผลิตเป็นวัตถุดิบใหม่ รวมถึงการออกแบบการดำเนินงานของธุรกิจ และการออกแบบผลิตภัณฑ์หรือบริการ เพื่อสร้างประโยชน์ให้แก่องค์กรทั้งทางตรงและทางอ้อม ส่งผลให้ปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นมีจำนวนลดน้อยลงจนกระทั่งนำไปสู่การไม่มีของเสีย โดยมาตรฐานนี้ไม่ใช่มาตรฐานเพื่อการรับรอง เป็นมาตรฐานที่กำหนดเกี่ยวกับแนวทางการใช้หลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนในองค์กรที่ สมอ. กำหนดขึ้น เพื่อให้ทุกหน่วยงานในประเทศไทยที่สนใจสามารถนำไปใช้ได้ โดยเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2563 สมอ. ได้ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ เรื่อง “การส่งเสริมมาตรฐานเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ไปใช้ในภาคอุตสาหกรรม ตามนโยบายรัฐบาลด้าน BCG” ระหว่าง สมอ. สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) หรือ จีซี และบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) หรือ (SCG) โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ) เป็นประธานสักขีพยานในพิธีลงนามดังกล่าว เพื่อผนึกกำลังร่วมกันผลักดันให้มีการนำมาตรฐานเศรษฐกิจหมุนเวียนไปใช้ในภาคอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนต่อไป หลังจากนั้น สมอ. จะรณรงค์แก่ทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และสร้างความตระหนักในความสำคัญของมาตรฐานเศรษฐกิจหมุนเวียน เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการทรัพยากรในองค์กรให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

4. การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ

กระทรวงอุตสาหกรรม พัฒนาระบบและความสามารถของบุคลากรในการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ และประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล และสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

4.1 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรกระทรวงอุตสาหกรรม

พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพที่เพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอทั้งด้านสมรรถนะ ความรู้ ทักษะ และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Disruption) รวมทั้งการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้แก่บุคลากรทุกระดับเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรและตอบสนองต่อความคาดหวังของประชาชน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ได้พัฒนาบุคลากรในสังกัดกระทรวง รวมทั้งสิ้น จำนวน 3,069 คน ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก ดังนี้

(1) กิจกรรมเสริมสร้างความรู้และการบริการจิตอาสาธรรมะ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความรู้และจิตสำนึกที่ดีในการรู้จักหน้าที่ ความรับผิดชอบ การเสียสละเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ โดยส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม ดังนี้ 1) โครงการจิตอาสาพระราชทานตามแนวพระราชดำริ หลักสูตรจิตอาสา “หลักสูตรหลักประจำ” รุ่นที่ 4/62 และ 2) การฝึกอบรมโครงการจิตอาสาพระราชทานตามแนวพระราชดำริ หลักสูตรจิตอาสา 904 “หลักสูตรพื้นฐาน” รุ่นที่ 4/63 รวมทั้งดำเนินการจัดบรรยายขยายผล เรื่อง สถาบันพระมหากษัตริย์กับประเทศไทย ในหลักสูตรการเป็นข้าราชการที่ดี

(2) กิจกรรมพัฒนาข้าราชการบรรจุใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝังการเป็นข้าราชการที่ดี และเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงาน โดยการเสริมสร้างสมรรถนะ คุณธรรม จริยธรรม การทำงานเป็นทีม และสร้างเครือข่ายในการทำงานระหว่างส่วนราชการ ศึกษาดูงานตามโครงการพระราชดำริและทำกิจกรรมจิตอาสา

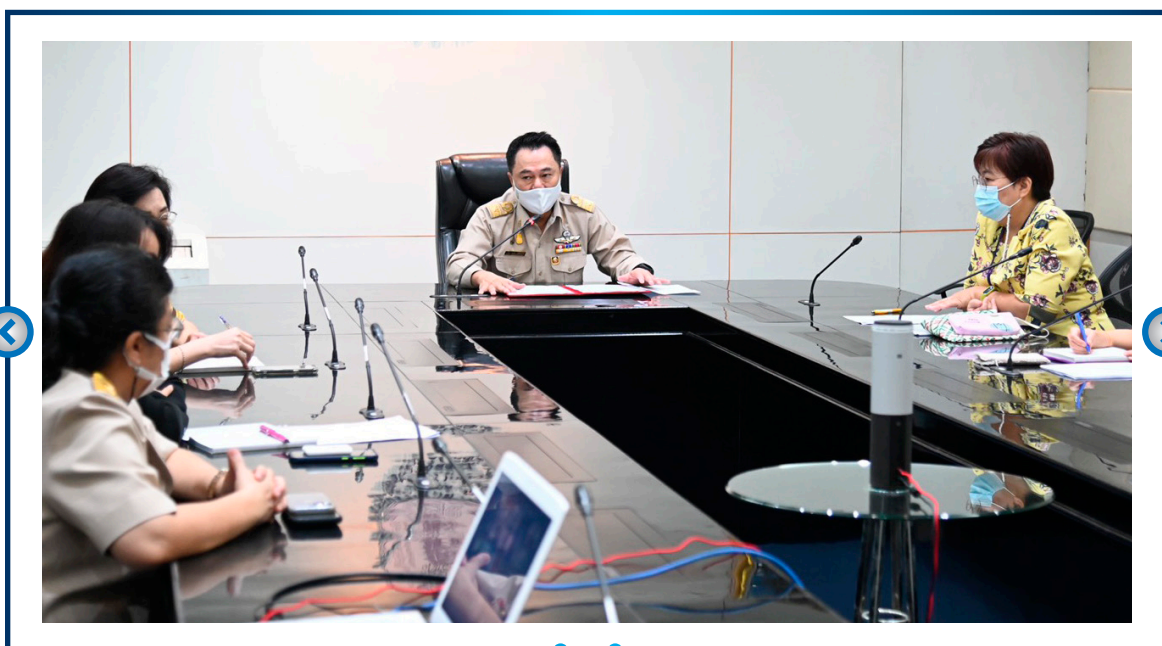
(3) กิจกรรมพัฒนานักบริหารการอุตสาหกรรมระดับต้นเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น เป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ข้าราชการกระทรวงอุตสาหกรรมและเจ้าหน้าที่สถาบันเครือข่าย ในกำกับกระทรวง อุตสาหกรรม เพื่อก้าวเข้าสู่ตำแหน่งระดับบริหารในอนาคต เสริมสร้างสมรรถนะทางการบริหารภาครัฐยุคใหม่ และการเป็นผู้นำองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ การทำงานเป็นทีม และการศึกษาดูงาน

(4) กิจกรรมพัฒนาสมรรถนะบุคลากรสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทุกระดับพัฒนาสมรรถนะ ทักษะ และความรู้ตามความจำเป็นของแต่ละกลุ่มงาน เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยความรู้ด้านการวางแผนบริหารยุทธศาสตร์ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม ความรู้ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกฎหมายด้านโรงงานและด้านเหมืองแร่ การสร้างความปรองดองและจัดการความขัดแย้งระหว่างชุมชนกับโรงงานอุตสาหกรรม

(5) กิจกรรมพัฒนาสมรรถนะผู้บริหารและพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำ การแก้ไขปัญหาเชิงวิกฤตที่มีความซับซ้อน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการเสริมสร้างทักษะในการปฏิบัติงาน โดยส่งบุคลากรเข้าร่วมอบรมกับหน่วยงานภายนอก ได้แก่ หลักสูตรผู้ตรวจราชการระดับกระทรวง หลักสูตรผู้บริหารระดับสูงด้านการค้า และการพาณิชย์ หลักสูตรประกาศนียบัตรธรรมาภิบาลของผู้บริหารระดับกลาง การพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ และทักษะดิจิทัล รวมทั้งการจัดฝึกอบรมในรูปแบบออนไลน์ผ่านโปรแกรม Zoom ได้แก่ หลักสูตรการเขียนหนังสือราชการ การจัดซื้อจัดจ้าง และหลักสูตร Essential Communication Skills for Online Meeting

4.2 การบูรณาการและขับเคลื่อนแผนป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการส่งเสริมคุ้มครองจริยธรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงอุตสาหกรรม (ศปท.อก.) เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจหลักการเป็นศูนย์กลางในการบูรณาการและขับเคลื่อนแผนป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการส่งเสริมคุ้มครองจริยธรรมในกระทรวง รวมทั้งการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีของกระทรวงอุตสาหกรรม และของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ภายใต้แผนปฏิบัติการที่ 4 เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ มุ่งเน้นการส่งเสริมจริยธรรม ธรรมภิบาลและการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยมีการดำเนินงาน ดังนี้

(1) **การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ “ขับเคลื่อนกระทรวงอุตสาหกรรม ยุคใหม่ รวดเร็ว โปร่งใส”** มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างศักยภาพผู้บริหารของหน่วยงานให้มีพื้นฐานทางจิตใจยึดมั่นในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารราชการ รวมทั้งการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจระบบ เครื่องมือ และแนวทางการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการของหน่วยงานให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้รับบริการได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่า

(2) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร ในการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริตของหน่วยงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 มีวัตถุประสงค์เพื่อวางระบบแนวทางการประเมินความเสี่ยงต่อการทุจริตประพฤติมิชอบ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ หลักการประเมินความเสี่ยงต่อการทุจริตประพฤติมิชอบและการจัดทำแผนบริหาร ความเสี่ยงการทุจริต เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลให้บรรลุผลตามเป้าหมายในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ บุคลากรทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

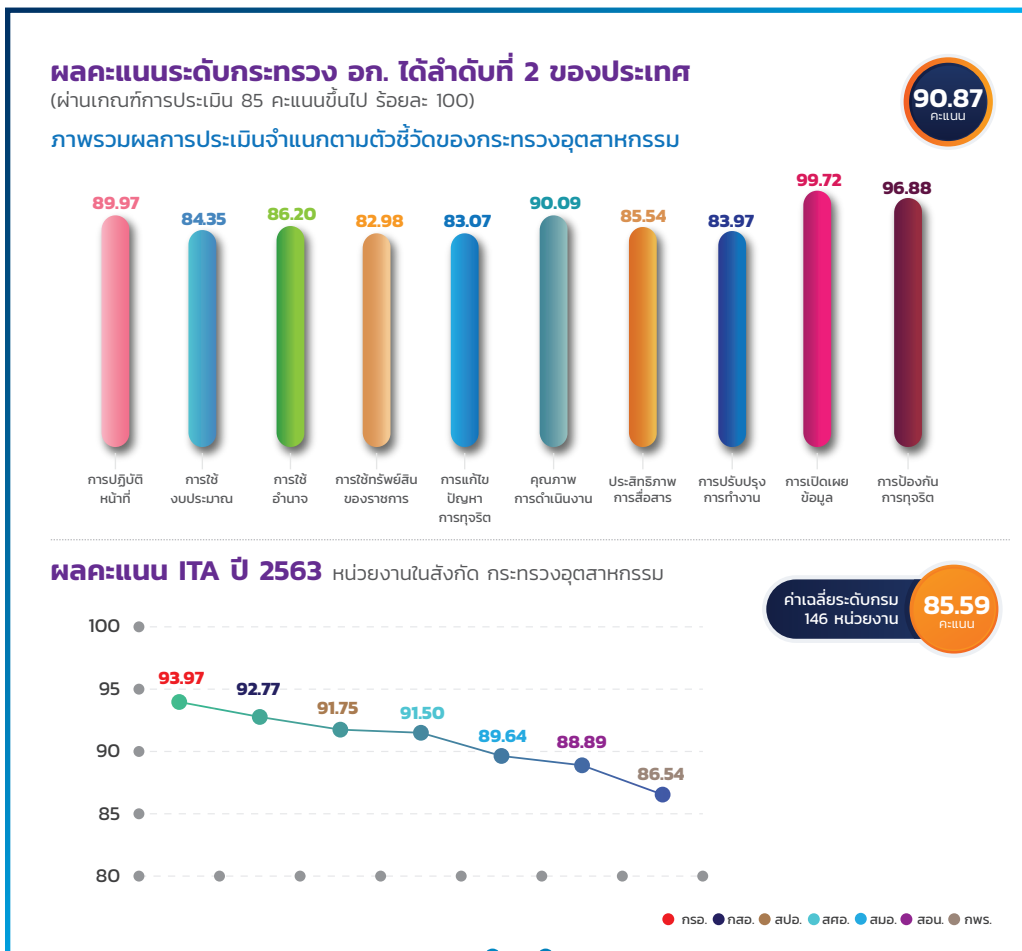
(3) การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ “กรอบแนวทางการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด 76 จังหวัด” มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้แจงและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบแนวทางการประเมินคุณธรรม และความโปร่งใส ในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 การเตรียมความพร้อมให้เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องในการประเมินตนเองตามแบบสำรวจหลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence - Based Integrity and Transparency Assessment: EBIT) เพื่อนำไปสู่การพัฒนา ปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานและการบริหารราชการของหน่วยงาน ให้มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลตามหลักธรรมาภิบาล กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ บุคลากรในสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัด 76 จังหวัด

(4) การขับเคลื่อนองค์กรคุณธรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การขับเคลื่อนองค์กรคุณธรรม ในแต่ละหน่วยงานของกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน เกิดความร่วมมือขับเคลื่อนหน่วยงานไปสู่องค์กรคุณธรรมตามเป้าหมายที่กำหนด กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ บุคลากรทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ผลการประเมิน ITA ในมิติกลุ่มกระทรวง จำนวน 21 หน่วยงาน กระทรวงอุตสาหกรรม จัดอยู่ในกลุ่มกระทรวงที่มีสัดส่วนหน่วยงานผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 100 (เกณฑ์ 85 คะแนนขึ้นไป) มีคะแนนเฉลี่ยในภาพรวม 90.87 คะแนน จัดเป็นลำดับที่ 2 จาก 21 หน่วยงาน

4.3 การพัฒนาองค์ความรู้ด้านกฎหมาย เพื่อการปฏิบัติงานและพัฒนาสมรรถนะในองค์กร

กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะได้ไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน และส่งเสริมให้การทำงานไปในทิศทางเดียวกัน โดยมุ่งเน้นผลักดันให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกระดับ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมีความรู้ความเข้าใจในกฎหมาย ที่ใช้ในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอันจะนำไปสู่การบรรลุตามนโยบายของรัฐต่อไป โดยมีการดำเนินงาน ดังนี้

(1) **สัมมนาเชิงปฏิบัติการ** เรื่องการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานร่วมกันของผู้รับผิดชอบภารกิจด้านกฎหมายของกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนภารกิจและยุทธศาสตร์ของกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีการจัดสัมมนาให้กับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกฎหมายของกรมต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีการจัดสัมมนาเพื่อการเสนองานต่อปลัดและรัฐมนตรี การประสานงาน และการหารือกันระหว่างหน่วยงาน เพื่อจะได้มีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มมากขึ้น และมีกรอบเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์ การจัดทำกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 เพื่อจะได้ทำการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายของกระทรวงอุตสาหกรรมได้ดียิ่งขึ้น สำหรับผู้เข้าร่วมสัมมนาก็ให้ความร่วมมือและให้ความสำคัญกับการจัดสัมมนาในครั้งนี้ และอยากให้มีการจัดสัมมนาในการเพิ่มพูนความรู้ในด้านกฎหมายอีกต่อไปเรื่อย ๆ เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถด้านกฎหมาย เพื่อจะได้ให้คำปรึกษาให้กับผู้อื่นได้

(2) **จัดสัมมนาการเสริมสร้างองค์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562** โดยได้มีการจัดสัมมนาให้กับเจ้าหน้าที่ภายในสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกฎหมายของกรมต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม และมีการอบรมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดทำกฎหมายประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย เพื่อให้กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีประสิทธิภาพในด้านของกฎหมายมากยิ่งขึ้น

ที่ปรึกษา

นายกอบชัย ลังสิทธิ์สวัสดิ์
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นางวรรณ ชิตอรุณ
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นายสุระ เพชรพิรุณ
หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

สนับสนุนข้อมูลและร่วมดำเนินการ

- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย
- กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
- สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- สถาบันไทย-เยอรมัน
- สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ
- สถาบันอาหาร
- สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ
- สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ
- สถาบันยานยนต์
- สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย
- สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- สถาบันพลาสติก
- สถาบันก่อสร้างแห่งประเทศไทย
- ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

ประสานงานและดำเนินการ

กองตรวจราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
75/6 ถนนพระรามที่ 6 แขวงห้วยพลูญาโท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2430 6954

86%

12
sec

75/6 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท
เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2430 6954
เฟซบุ๊ก : @กระทรวงอุตสาหกรรม
ทวิตเตอร์ : @กระทรวงอุตสาหกรรม

75/6 Rama 6 Road, Thung Phaya Thai,
Ratchatewi, Bangkok 10400, THAILAND
Tel : (662) 430 6954
Facebook : @industryprmoi
Twitter : @industryprmoi

Scan Digital File